

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre de
l'U.D.C.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió:
Barcelonesa de
Publicacions S.A.
Dipòsit legal: 14387

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

**"Convertiu-vos i
creieu en l'Evangeli
Recorda't, home,
que ets pols, i que
a la pols tornaràs"
(Litúrgia del
Dimecres de
Cendra)**

Any III - N.º 126

Setmana del 21 al 27 de febrer del 1982

40 Ptes.

"Resultat d'un poble que te fe"

El temple de la Sagrada Família ha complert cent anys

En el gran saló Sant Jordi del palau de la Generalitat va tenir lloc el passat dia 11 la celebració del centenari de la primera pedra per a l'edificació del temple expiatori de la Sagrada Família.

El saló, profusament il·luminat estava ple de gom a gom. Va presidir l'acte el president de la Generalitat, Jordi Pujol.

El pregoner del centenari, diputat al Parlament de Catalunya, Josep M. Ainaud, féu un bellíssim discurs. **"Podem recordar la història perquè no saltres també som història. Entre tots fem una cosa que val la pena: una catedral dels pobres"**. Recordant que encara resta molt per fer, desitjà que d'aquí a cent anys es pugui celebrar el segon centenari amb les obres acabades.

Seguidament el senyor Joan Antoni Maragall, fill del gran

poeta, Joan Maragall, llegí un article del seu pare, escrit l'any 1909, titulat, **"Una gràcia de caritat"**. Amb paraules colpidores, el poeta Maragall feia llavors una crida per a augmentar les aportacions econòmiques per a la continuació de les obres.

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, féu el discurs de clausura. **"Hi ha un paral·lelisme entre les virtuts que han fet possible la construcció del temple i les que han fet possible la pervivència de Catalunya"**. Fent-se ressó del que Joan A. Maragall havia llegit del seu pare, Pujol digué: **"També ara ne-**

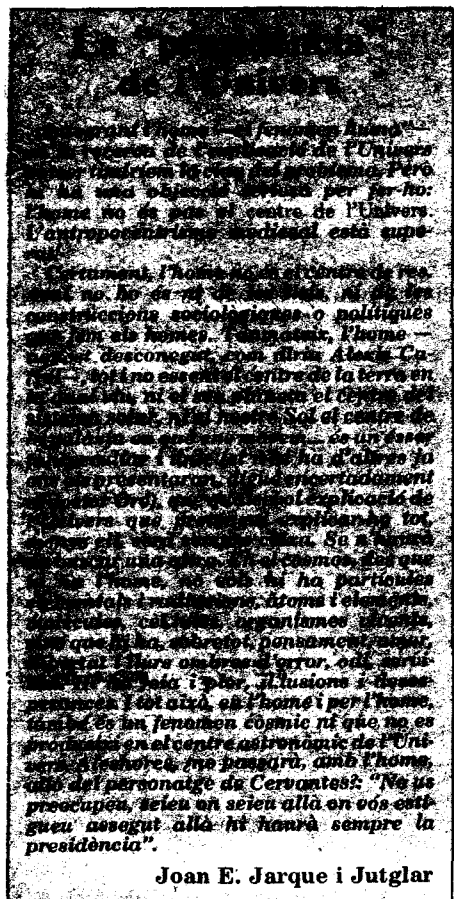
cessitem construir la realitat econòmica, industrial, cultural, lingüística de Catalunya i cal tenir en compte les lliçons dels grans mestres, i dels seus ideals, com Gaudí i la Sagrada Família". **"Sense una fe continuada — no hi ha poble, i la Sagrada Família és el resultat i obra de tot un poble que té fe."**

Foren presents a l'acte, el conseller Max Cahner, l'arquitecte Jordi Bonet, el doctor Angel Fàbregas, el rector de la parròquia de la Sagrada Família, mossèn Joan Pellissa i els membres de la Junta constructora del temple.

Cal assenyalar que la idea de la construcció d'un temple expiatori dedicat a la Sagrada

Família fou originàriament del pare Mañanet, fundador de la Congregació Fills de la Sagrada Família. Al saló de sant Jordi era present —en un lloc modest—, l'actual pare general de la susdita Congregació, Josep M.ª Blanquet i Gas, vingut especialment de Roma per a assistir a aquest acte solemníssim.

Afinant

Pujol, a l'homenatge a mossèn Pere Llumà

"El servei a la fe i al País no són camins divergents

Barcelona.— L'acte d'homenatge en memòria de mossèn Pere Llumà i Viladrich organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya, i que se celebrà al saló d'actes de Franciscàlia, revestí gran emotivitat.

Intervengueren amb parlaments, Enric Badal, secretari d'Escoles Virtèlia, mossèn Lluís Bonet consiliari de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat i Jordi Vidal, antic militant de la Federació de Joves Cristians de Catalunya. El cardenal de Barcelona, doctor Narcís Jubany, en la impossibilitat d'assistir personalment per trobar-se a Roma complint la visita ad limina s'adherí mitjançant una carta que fou llegida per mossèn Malaquias Zayas, consiliari de la Federació de Cristians de Catalunya.

La cloenda de l'acte fou a càrrec del molt honorable senyor Jordi Pujol, que manifestà que la seva presència allí "era com a antic confrare major de la Confraria del Virtèlia, i com a President de la Generalitat de

El president Pujol i la seva esposa, Marta Ferrusola, presidiren l'acte d'homenatge a mossèn Llumà.

Catalunya". En el seu parlament, recordant a mossèn Llumà, va manifestar **"la necessitat del mestratge que acompanya els joves vers la vida adulta... oferint camins i punts de referència pel desenvolupament de les diferents dimensions de la persona, i la necessitat d'homes que exercixin aquest mestratge... que han fet de la seva vida un testimoni de valors i actituds... d'homes que facin crei-**

bles i recuperables les grans esperances col·lectives, a nivell personal i com a poble... d'homes com aquests que ofereixen als joves alternatives definitives, amb identitat i qualitat... necessitat d'homes que facin descobrir el valor de la vida quotidiana, les petites coses de la vida personal que li donen contingut...". I acabà el seu parlament, afirmant que **"el servei a la fe i al País, no són camins divergents."**

Joan E. Jarque i Jutglar

L'“africanització” de l'Església

El propassat dimarts, dia 16 de febrer, EL CORREO CATALAN publicava el següent editorial, que duia per títol “Viatge del Papa i africanització de l'Església”. Donat el seu interès per als nostres lectors, el publiquem íntegrament.

Des d'un punt de vista mundial, la presència del papa Joan Pau II al continent africà, durant una segona etapa, ofereix sense cap mena de dubte, sòlids arguments a favor del paper rellevant que, en l'actual conjuntura de la humanitat, ha de correspondre als països africans.

A part del desballestament progressiu, que per les tesis racistes, inexplicablement encara

vigents, representa la circumstància d'un signe de predilecció per part del Papa envers la “negritud”, hi ha un altre aspecte digne d'ésser subratllat: l'actitud de Joan Pau II aporta un altre motiu a la categoria d'interlocutor de primer ordre que té Africa en el famós, si bé encara inoperant, diàleg Nord-Sud.

El viatge del papa Wojtyla per terres de Nigèria, Benin, Gabon i Guinea Equatorial no té, òbviament, la pretensió de suplantar les instàncies polítiques, internacionals i mundials a les quals incumbeix la promoció operativa d'aquests objectius. No obstant, ningú no pot posar de manifest que la seva presència en terres africanes, explicada amb un mestratge del tot oposat al racisme i inequívocament favorable al reconeixement de la plena personalitat que és pròpia de tots els pobles, representa per si mateixa un suport absolut i una legitimació vaticana de les naturals aspiracions i dels drets humans col·lectius dels estats africans.

El marc i el contingut i la intenció del pelegrinatge africà de Joan Pau II són de caire religiós i eclesial. En totes les seves allocucions, el Papa s'esforça a deixar clar aquest punt. I en això es fonamenta el punt de vista específicament pastoral de l'actual viatge del bisbe de Roma per l'Àfrica occidental.

Un dels desafiaments que el Papa té davant seu i, en general, l'Església, és la manera concreta que adopta l'activitat evangelitzadora en la seva dinàmica d'inserció dins la cultura africana.

L'“africanització” de l'Església, com a rèplica als intents d'europeïtzació, en versió més o menys colonial, és l'estil propi que ha d'emmarcar el cristianisme en aquelles terres.

La finalitat, en termes abstractes, és clara. Els problemes sorgeixen quan entrem en el terreny de les aplicacions concretes. ¿Quin és el contingut substancial del fet cristià, i on comença el suport al context cultural del cristianisme a cada poble? A aquesta pregunta no és fàcil donar-li una resposta adient. En el cas d'Àfrica, la cultura de la qual és molt llunyana de l'europea o de l'occidental, el problema encara és més greu.

Jean Marc Ela, en el seu llibre “Le cri de l'homme africain”, escrivia el 1980: “A l'Àfrica negra, les tasques de l'Evangeli s'inscriuen en una regió del món, on les potències del diner han decidit fer d'aquest territori de la humanitat una reserva d'esclaus i de mà d'obra a preu barat. Per les esglésies, la qüestió que planteja aquest fet és prou clara: cada dia, en nom de l'Evangeli, cal escriure la història de l'alliberament efectiu dels oprimits”. Per consegüent, Joan Pau II no pot prescindir d'aquest fet. I en el magisteri d'aquests dies, així ho pretén fer.

Només des d'aquesta solidaritat amb l'esforç alliberador del poble africà, serà creïble el missatge del Papa. Si no fos així, no mancava qui ho interpretés com una nova manera de neocolonització.

Si l'Agrupació Mútua té 80 anys, i més de 223.000 socis, és perquè ha demostrat ser eficaç.

Tot plegat es el fruit d'una gestió assenyada, d'un esperit sempre renovador i d'un respecte total als principis del veritable mutualisme.

Tothom ajuda tothom.

Recordem les prestacions que ens ofereix:

**Malaltia
Invalidesa
Defunció
Orfenesa
Cirurgia
Cirurgia Infantil
i, a més a més, el Premi
a l'Antiguitat Mutualista.**

Segurament teniu parents o amics que ja formen part d'aquesta gran tasca col·lectiva. Ells us en parlaran.

I, si us plau, adreceu-vos a les oficines de l'Agrupació Mútua i us informaran a bastament.

AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Gran Via de les Corts Catalanes, 621 Telèfons 318 18 00 - 318 40 50 Barcelona-10

DES DE 1902

Home d'una peça, “es feu tot amb tots”

Des de la seva acció pastoral, abnegada i difícil, entre els barraquistes de Montjuïc, passant pel seu treball com a consiliari de l'HOAC, director del Centre d'Inserció Social (OBINSO) fins a l'activitat com a rector de la parròquia de Santa Bernadeta, mossèn Palom féu ben seva la problemàtica de les persones socialment marginades per diverses causes.

No necessita cap panegíric. Home de Déu, amic i germà de tots, féu del seu viure un servei compromès i indefallent al proïsme. La seva fe ferma i el seu amor incondicional han obert als altres, camins de fe i d'esperança.

El propassat diumenge morí a Barcelona mossèn Josep M.ª Palom. Ha mort jove —43 anys— però els seus 17 anys de servei sacerdotal al Poble de Déu han estat un testimoni fidel, clar i coratjós d'un lliurament sense regateig al bé i a la felicitat dels altres.

El seu amor al Crist, a l'Església i a l'Home, són un exemple vivent per a tots aquells que, sense subterfugis ni demagògies, volen respondre amb fidelitat a la crida de Déu.

La represa dels viatges papals

El primer viatge del Sant Pare després de l'atemptat, el desè dels seus grans viatges fora d'Itàlia i el segon a l'Àfrica, està tenint una àmplia cobertura en els mitjans de comunicació i, gosariem a dir que té "bona premsa", millor que els anteriors. L'opinió pública i els que se'n fan ressò —o la configuren— es diria que han anat entenent que el Papa Wojtyla no viatja pel gust de fer turisme, ni per fugir dels seus deures de govern de la Santa Seu, ni per delit d'aparèixer com un líder populista. La seva intenció és clarament pastoral i religiosa, evangèlica i missionera. El Papa actual, seguint els camins marcats per Joan XXIII i oberts per Pau VI, vol apropar el cap visible de l'Església a les realitats concretes de les esglésies locals. Vol honorar i confirmar la fe de les comunitats cristianes —el que ell en diu, amb una expressió feliç "peregrinar" a l'Església de Déu en cada lloc. Vol actualitzar el missatge evangèlic en cada cultura i en cada situació històrica ni que hagi de fer front a problemes vius i sovint ben dolorosos. Vol, finalment, aprofitar l'"altaveu" i el poder de convocatòria que li confereix el fet de

ser un personatge "únic" i "universal" per proclamar la salvació de Jesucrist a tots els homes reforçant extraordinàriament la tasca callada i quotiana de tants missioners, tant de la jungla com de l'asfalt.

Aquest apostolat papal té un preu; i un preu feixuc. L'hem de pagar entre tots. Té un preu en diners —que cal reduir al mínim— però que és inevitable. Té un preu en hores perdudes (perdudes del tot?) en protocol, en recepcions oficials exigides, però no únicament, per la seva qualitat de cap d'un Estat simbòlic. Té un preu en espectacle i en folklore... I, sobretot per a ell, té un preu en cansament físic i en risc personal.

Nogensmenys, aquest gest i aquest esforç apostòlic —del Papa en primer lloc i de tots, cada u al seu torn i des del seu lloc— ha de donar uns fruits. Ja comencen a apuntar. L'Església tot just si acaba de sortir d'una greu malaltia amb conseqüències múltiples i, moltes, fatals; el símptoma que millor la caracteritza és el refredament de la caritat envers la Santa Seu i el germà —que l'amor ens fa

anomenar sant Pare que en porta la càrrega. Joan Pau II s'ha proposat refer un a aquests lligams d'amor entre els germans, bisbes, preveres, religiosos, fidels "posant-hi el coll", com diem els catalans o "payant de sa personne", com diuen els francesos. Heus ací el significat i la intenció, segons el nostre parer, d'aquest pontificat "peregrinant". Sols l'explica l'amor. L'amor a Jesucrist, el Senyor i a l'Església, l'Esposa.

La gent senzilla ho sap prou bé que "qui s'estima es visita". Ara toca a les joves i prometedores esglésies d'Àfrica, aviat ens tocarà a nosaltres... Aquest any de retard en la nostra visita ¿ens haurà servit d'alguna cosa? Volem creure que sí. La "bona premsa", de què parlàvem al començament, diríem que indica un cert desgel, una millor comprensió dels viatges papals. No trigarem gaire a tenir-ne la prova indicadora. La nostra preparació no pot trigar a posar-se en marxa. Esperem que serà encertadament dirigida, ben presentada... de l'excel·lent acollida per part del poble no n'hem dubtat mai.

El lector escriu

El Sr. García i Serra no s'equivoca... en tot!

La contestació que el Sr. García dona (C.C. n.º 123) a les cartes del Sr. Parellada (C.C. n. 120) i meua (C.C. n. 118), crec que es pot sintetitzar en aquestes tres afirmacions: 1. que la zona considerada (de La Ribagorça, La Llitera, etc.) "no és terra catalana perquè encara que la parla ho sigui, no ho són altres signes culturals —mai no han ballat la Sardana, sinó la Jota—", 2. que "l'Església és Universal i les seves ramificacions no és obligatori que s'identifiquin amb les agrupacions político-culturals", i 3. "que el centralisme de Barcelona, promou situacions conflictives."

Respecte a la 1.ª afirmació, és evident que ni la comunitat d'idioma, ni de dansa, ni de qualsevol manifestació popular, no determina necessàriament la identitat dels països que la practiquen, i de fet, Galícia i Portugal no són un mateix país pel fet que portin un mateix idioma, com tampoc no ho són Navarra, l'Aragó, la Ribagorça, València, etc., pel fet de que tots tinguin com a dansa propia, la Jota.

Ara bé, si es pren en consideració que algunes d'aquestes manifestacions particulars (entre les que hi cal comptar el català, la sardana, etc.) no s'han produït sempre d'una forma lliure, ans al contrari, a causa de l'acció d'uns règims polítics despotas s'han manifestat de forma fortament restrictiva, és difícil saber quina

passa a la pàgina 4

"ECLESIA" en el número del passat dia 6 de febrer, publica l'editorial que transcrivim a continuació.

Creixen cada dia i es multipliquen les declaracions assegurant-nos que no hi haurà eleccions anticipades. Però al mateix temps creixen, en proporció semblant els indicis que els partits polítics ja estan disposats a convertir aquest any 82 en palestra política. Això significa que matinem notablement per a entrar en aquesta dinàmica de les invectives, dels processos a les intencions alienes, de les desqualificacions per sistema, de les apreciacions distorsionades, de les interpretacions en clau electoral i partidista dels fets més normals. Una dinàmica sempre discutible i molt perillosa freqüentment. Sobretot, quan dona motiu a la incomprensió o a la intransigència.

La primera prova la tenim, de moment, en la interpretació pública feta pel vice-secretari del PSOE sobre l'ingrés dels religiosos espanyols a l'Assegurança Social de l'Estat. Es tracta d'una decisió que s'acaba d'adoptar després d'anys de tramitació, que afecta a quasi cent mil persones —religiosos i religioses—, el significat de la qual ha simplificat l'esmentat vice-secretari dient que no passa d'ésser una maniobra política.

Així sembla haver-ho declarat a Benicasim, on, segons les cròniques, ha postil·lat una mi-

ca despectivament que el fet que es garantitzi la Seguretat Social "a capellans i monges" és senyal segur de proximitat electoral. No deixarà d'haver-hi qui pensi, al contrari, que aquesta decisió és prova que es pren seriosament quelcom tan elemental i tan tenaçment defensat pel senyor Guerra com la mateixa Constitució espanyola.

Llegiu-ne alguns dels seus articles i veureu que no és més que exercici de justícia i d'equitat això que ara malèvolament s'interpreta com una compra

de vots. Recomanaríem, concretament, l'article 14, que parla de la igualtat de tots davant la llei; i el 41, que es refereix precisament a l'Assegurança Social dels espanyols.

Després d'aquesta senzilla lectura, i per si en la interpretació del vice-secretari socialista es veïés l'orella d'algun reste d'anticlericalisme passat de moda, caldrà dir francament i planera que l'opció per la vida religiosa i el servei a la societat en l'ensenyança o l'assistència social —que és en allà que s'ocupen la majoria dels reli-

giosos afectats— no autoritza a una discriminació social ni tampoc no redueix els religiosos a ciutadans de segona divisió. També ben planament caldrà deixar ben clar que els religiosos beneficiats amb el decret que comentem, no reben per això cap favor ni cap privilegi. Són gent que treballa com tothom, que cotitzaran com els altres, i que compliran les obligacions del règim en el qual han estat inclosos.

Que quedin, doncs, per a millor ocasió les agudeses pre-

(passa a la pàgina 4)

El lector escriu

ve de la pàgina 3

seria ara la seva situació real, cas d'haver-se pogut produir lliurement. Recordem solament, com dels 80 anys que portem de segle, la major part d'ells, en la mateixa Catalunya, totes aquestes manifestacions estaven supeditades a l'obtenció de permisos governatius que molt sovint no arribaven. Ara mateix, ¿què passaria si "el grup de cristians fragatins" que a l'ANDALAN (n. 315) i a l'AVUI del 3 d'abril del 1981 escriven "se'ns enduen a Barbastro", plantegessin ballar, cada diumenge, sardanes al Passeig de baix, vora el Cinca? I per contra, és perfectament normal, que a Barcelona i en molts indrets de Catalunya, es balli la jota sense cap mena d'entrebanc, ans al contrari, amb complaença per part de tots.

Quan a la segona afirmació, és evident que la no coincidència de les divisions eclesiàstiques i polítiques, no hauria de presentar necessàriament cap problema. Doncs a què ve, aleshores, que per part del "clero aragonés" es promogui i fomenti una situació conflictiva com és la de voler

cambiar els límits actuals, a l'objecte d'unificar-les i reforçar així la característica local de cadascuna, en detriment de "l'universalitat de l'Església"? Amb la particularitat que aquest "clero aragonés", no defensa el manteniment de les divisions eclesiàstiques, desplaçant-hi les polítiques, sino que contràriament, defensa les realitzades pels polítics del 1833, enfront a les tradicionals de l'Església.

I pel que fa a la denominació d'"Església catalana", de "Bisbes catalans", etc., em sembla que no correspon de donar-los altre sentit que el que es dona al d'"Església aragonesa", etc., utilitzada amb la mateixa profusió pels uns que pels altres. Amb la particularitat que els catalans les utilitzen per a reivindicar drets habituals i generals, com el que les Diòcesis catalanes no siguin ocupades per Bisbes i Arquebisbes no catalans, com ho ha estat la major part d'aquest segle (pel Dr. Modrego la de Barcelona pel Dr. Arribas y Castro la de Tarragona, etc.).

I, quant a la tercera afirmació, no crec que es pugui argumentar seriosament que existeixi cap mena de centralisme per part de l'Arquebisbat de Barcelona.

Anecdòticament, es podria pensar que des de Barcelona, es promogué el nomenament d'algun català per a Bisbe d'Osca, o Arquebisbe de Saragossa, per allò, potser, de compensar els 24 anys que va ser-ho de Barcelona, un aragonés. Però això no entra dintre d'una argumentació seriosa.

A. Cabré i Brull

Cartes de sant Agustí

"Catalunya Cristiana" publicada, no fa pas gaire, que s'han trobat unes cartes de Sant Agustí, l'existència de les quals ens era fins ara desconeguda; i en un altre lloc he llegit que en aquestes cartes es parlava de Lleida. Donada la importància que aquesta troballa té per l'Església en general, i per la catalana, en es-

pecial, crec que el setmanari que vostè dirigeix no pot deixar de publicar el contingut d'aquestes cartes, com a mínim.

Aprofito l'avinentsa per a suggerir-li la conveniència de publicar també quelcom sobre els descobriments bíblics fets a les ruïnes de la ciutat d'Ebla (Siria), així com la necessitat d'incloure alguna novel·la però no pas infantil com "El Gegant dels Aires", sinó dedicada al jovent, seguint l'estil d'aquells contes curts d'En Folch i Camarasa, que publicà el Patufet en la seva darrera aparició./Alfons Cardelús i Barcons.

Alt Pallars

Quan de la ciutat ens enfilem a l'alta muntanya, ens trobem com en un altre món on tot ens meravella. Voldríem quedar-nos-hi.

Però veiem que molts pobles estan pràcticament abandonats i això ens dol. Pensem que aquella gent no saben valorar el bé de Déu que tenen.

A còpia d'anys de tenir-hi contacte, comprovant com són d'ignorants: que l'abandó no l'han començat ells, sinó que han estat els primers abandonats.

Vols animar-los a que aguantin, que no abandonin tanta riquesa com tenen, que no perdin l'esperança, que les coses poden canviar.

Però vet aquí que l'octubre passat, en el curs d'una excursió: Vall d'Unarre amunt, sentirem l'impacte d'aquesta visió: "Hidroelèctrica de Catalunya, OPORTUNISTES-MATAPOBLES-SERVI NO TÉ AIGUA". / Montserrat Duran.

N. de la R.: La direcció no arxiva les missives espontànies que rep. Si la Sra. Montserrat Diumenge vol complaure la petició del Sr. Josep Massagué, pot escriure-li a C/Eidameya, 11. Ullastrell.

ve de la pàgina 3

electorals com aquesta que, a part de la seva notable inexactitud, no serveixen més que per a desenterrar destrals que haurien d'estar enterrades per sempre. I que quedin també per a millor ocasió les seves repetides i molestes insinuacions sobre una pretesa manipulació electoral del possible viatge del Papa. En aquest país tothom sap que el viatge estava previst per la passada tardor i que s'havia convingut que el papa assistiria a l'obertura del centenari teresià i no a la seva clausura per allunyar-lo, precisament, d'interpretacions electorals. Tothom també pot suposar que el viatge pendent després de l'atemptat se suspendria si hagués de caure en època electoral.

Per altra banda, que no es prengui aquest comentari com a retret global al partit que representa el senyor Guerra. També hi ha, com a contrast, la digna actitud del dirigent senyor Zapatero, que en un recent col·loqui sobre la "Laborer exercens" acaba de reconèixer els molts i alts mèrits socials d'aquest document, afirmant, fins i tot, que respecte a la propietat privada, "el Papa ens ha deixat a la dreta, perquè va molt més enllà del partit en el qual milito".

No es critiquen aquí, per tant, opinions de partit. El que es denuncia és la intromissió prematura d'un clima pre-electoral aspre i avinagrat, sota el pretext que tot el que fan els veïns són pures i simples maniobres electorals.

PETITS ANUNCIS

PARROQUIA SUBURBIAL: STMA. TRINITAT

Per acondicionar locals per a la joventut. Necessitem: taula de ping-pong, taules, cadires, i d'una manera especial —armaris—, etc... Agrairiem tota aportació en material o econòmica.

Pasarem a recollir-ho o envieu-ho a: Plaça de la Trinitat, 3 - Tel. 345 17 28 Moltes gràcies!

A GRUP formació cristiana, catòlica o acatòlica. Sectes no. Cediria en part l'ús de masia comarca Bages, a canvi custòdia i conservació. A 5 qm. poble. Aigua i electricitat. Capella pròpia a 200 m. casa. Bosc.

Possibilitat conreu de terres. Condicions a convenir. Escriure a J. Planas - Princesa, 53 - Barcelona (3)

De totes les esglésies cristianes només una pot ser la veritable: la que fou fundada pel propi Jesucrist.

Llegeixi el llibre, que ACABA DE PUBLICAR-SE, titulat

"¿Cuál es la Iglesia verdadera?"

per Josep M^a. Ciurana Fernández Demani'l a "Distribuidora Balmes", carrer Duran i Bas n.º 11 (Barcelona)

Si voleu fer algun obsequi, no oblideu

"SE HIZO INDIO"

per Josep Ricart

N'ha sortit la segona edició, augmentada. Es un llibre —s'ha dit— "d'un contingut humà realment impressionant (...). Es apassionant per la figura d'aquest protagonista..."

Trobareu "Se hizo indio" a El Corte Inglés de la plaça de Catalunya, La Hormiga de Oro (Portal de l'Angel, 5), a la llibreria Urquinaona (Roger de Llúria, 4), a la llibreria Francesa (Passeig de Gràcia, 91), etcètera.

Distribuidora: La Hormiga de Oro (Portal de l'Angel, 5)

VENTA DE CHALETS Y APARTAMENTOS en los mejores parajes de L'Escalá (Costa Brava). Precios interesantes. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

✉ Apartado de Correos 35

ENSENYAMENT TALL I CONFECCIÓ

Preu: 1.000 Pessetes

Telèfon: 330 54 64

AVUI 2000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms.....
Carrer.....N.º.....Pis.....
Telf.....Població.....

Els prego que em subscriguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

TRIMESTRAL SEMESTRAL ANUAL

	Barcelona-ciutat	2.610,-	5.220,-	10.440,-
Catalunya-Estat espanyol				
Correu normal	2.455,-	4.910,-	9.820,-	
Correu aeri	2.610,-	5.220,-	10.440,-	

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

CATALUNYA

Més de sis mil funcionaris de Catalunya estudien el català

Més de sis mil funcionaris de tot Catalunya han seguit els diferents cursos per a aprendre o perfeccionar el català, que tenen lloc a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Aquests cursos tenen la finalitat que tots els funcionaris puguin atendre el públic parlant català. Hom pretén també que els procediments administratius es puguin fer, a l'ensems, en català. Això s'anirà aconseguint paulatinament, però progressivament, en tots els departaments de la Generalitat i dels ajuntaments de Catalunya.

Banyoles nega la seva pertinença a la comarca del Gironès

D'ençà que al 1936 la Generalitat va incloure Banyoles dins la comarca del Gironès, no han mancat les protestes contra aquesta decisió. Ara, l'Ajuntament ha aprovat uns acords en els quals s'oposa a pertanyer a aquesta comarca.

Concretament, l'Ajuntament banyolenc va comunicar a una empresa encarregada de realitzar una pel·lícula sobre aquesta comarca que "no s'hi havia de col·laborar, demanant, a més, que no s'esmenti Banyoles com a comarca del Gironès".

De la mateixa manera, hom ha indicat al director de la publicació titulada "Gran geografia comarcal de Catalunya" el desacord per "la inclusió de la nostra comarca en una demarcació que no li correspon". Al mateix temps es fa patent "la disconformitat per la inclusió de Banyoles a la comarca del Gironès per part de la comissió organitzadora del X aniversari de l'Assemblea de Catalunya".

ESPANYA

Gran èxit del deute públic del Govern basc

El portaveu del Govern basc ha qualificat de "gran èxit" la col·locació dels 5.250 milions de pessetes que constitueixen el total de la primera emissió del deute públic de l'executiu autònom.

CESC

EL NÚMERO DE
"L'ESPANYA AUTONÒMICA"

Del diari "Avui"

D'aquest total, més de 3.000 milions han estat subscrits per particulars —un 11 per cent a Alava, un 41 a Guipúzcoa i un 48 per cent a Biscaia— els quals ho han fet en un 51 per cent a través de caixes d'estalvi, en un 38 mitjançant la banca i en un 11 en cooperatives de crèdit i caixes rurals.

Els aproximadament dos mil milions restants han estat subscrits per les caixes d'estalvi basques que avalaven l'emissió.

El portaveu del Govern va remarcar que "és notable la massa de petits subscriptors" i va posar de relleu que aquesta resposta significa "un gran suport i confiança del poble basc en les institucions del país".

Una tercera part dels diners del turistes es gasta en discoteques

Els turistes realitzen una tercera part del total de llurs despeses en sales de festes i discoteques, durant les seves estades a Espanya, segons afirmen fonts empresarials, al mateix temps que es queixen que aquesta activitat està molt gravada per impostos. A Espanya existeix, actualment, un total de 7.000 empresaris de sales de festes, els quals donen ocupació laboral a més de 80.000 treballadors.

Va importar-se sang per 5.000 milions de pessetes

Les importacions de sang a Espanya augmentaren, el 1980, a cinc mil milions de pessetes, va manifestar el doctor Picazo, secretari de la Federació Espanyola de Donants de

Sang, en un col·loqui del programa "Directo-Directo" de Ràdio Nacional d'Espanya. Va afegir que per a un cas catastròfic no hi ha reserves al nostre país.

MÓN

Itàlia, la gran beneficiària del fons d'ajut regional de la CEE

Itàlia serà la principal beneficiària dels ajuts de Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER), augmentats enguany en un vint per cent i que totalitzen 1.666 milions d'Unitats de Compte Europees (ECU) (uns 166.600 milions de pessetes). Gairebé la meitat d'aquesta quantitat, anunciada per la Comissió Europea a Brussel·les, anirà al govern de Roma, que la destinarà a 862 projectes de redreçament regional.

Després d'Itàlia, (700 milions d'ECU) els països més beneficiats han estat la Gran Bretanya, amb 361 milions d'ECU i Grècia, amb 250. Les quantitats més minses van destinades als països més petits de la CEE: Luxemburg (un milió i mig d'ECU),

Punt de vista

Conferència inútil

La Conferència per a la Seguretat i la Cooperació a Europa, reunida novament a Madrid, s'ha caracteritzat, des de la mateixa represa, per la inutilitat. Primer, la crisi d'Afganistan havia estat un escull important, però, geogràficament, marginal; ara, la crisi polonesa duu els obstacles al mateix marc d'acció de la conferència: el que ha passat i passa a Polònia demostra que l'Acta d'Helsinki (1975) no serveix per a res i, per tant, ¿quin sentit pot tenir la conferència? La trobada d'ara és, doncs, inútil, i aquesta inutilitat sembla demostrar que, en realitat, ha estat inútil tot el procés polític i pacificador relacionat amb la conferència: d'Helsinki a Madrid passant per Belgrad (1977).

En realitat, Occident i Orient anaren a Helsinki amb finalitats ben diferents. Mentre Moscou cercava el reconeixement definitiu de la situació reconeguda a Jalta, els països occidentals propugnaven el respecte als drets humans, fórmula mitjançant la qual els règims comunistes havien de canviar poc o molt per força. La veritat, però, és que el primer canvi important ha estat el de Polònia: i la reacció contra el canvi ha provocat la crisi de la conferència de Madrid.

El panorama ha canviat. Les flors i violes d'Helsinki foren possibles perquè semblava que a Europa es parlava un nou llenguatge de convivència, però la veritat és que aquest llenguatge fou emprat sense la dosi de sinceritat necessària: una cosa fou la materialitat del que s'hi signà i una altra, ben diferent, la intenció amb què cada part ho féu. Polònia ha estat la pedra de toc que ha demostrat que el castell de la pau havia estat bastit sobre uns fonaments de nyigui-nyogui.

I ara, què? Ara, hom ha tornat a l'enfrontament sortosament només verbal, però l'únic camí vàlid és el retorn al diàleg, tot i que, a la llarga, resulti inútil. La situació d'enfrontament és, potser, més sincera, però, també, molt més perillosa. En realitat, la coexistència pacífica només sembla que pugui ésser realment pacífica, si parteix del reconeixement del "statu quo", però aquest reconeixement suposa condemnar a la dictadura sense fi pobles com Polònia i tants d'altres. (És una dictadura, dit sigui de passada, que és més greu encara en un país que pertany a l'OTAN com Turquia...).

L'Acta d'Helsinki no pot servir, a la vegada, per a eternitzar els acords de Jalta i per a democratitzar els Estats de l'Est. La crisi, doncs, era inevitable, i Polònia n'ha donat ben aviat una mostra de comprovació.

Josep Fauli

Bèlgica (dos i mig), Holanda (dotze i mig) i Dinamarca (disset i mig).

Sense canvis després de les eleccions a Liechtenstein

Les eleccions legislatives a Liechtenstein no han aportat variacions polítiques. El partit Unió Patriòtica (conservador) manté

la majoria al Parlament i el seu capdavanter, Hans Bruhart, roman com a cap de Govern. El 95 per cent de l'electorat masculí (les dones no tenen dret a vot) acudiren diumenge a les urnes per a renovar per quatre anys els 15 escons del Parlament. Unió Patriòtica obtingué el 53,6 per cent de vots i 8 escons. El Partit de Ciutadans Progressistes (democràtic), el 46,6 per cent i 7 escons.

DEFENSAR ELS DRETS HUMANS I LA LLIBERTAT COSTA MOLT. AJUDA'NS

Per 2.100 pessetes anyals pots ser soci d'Amnistia Internacional, l'organització independent que defensa els drets humans a tot el món.

Fes-te soci de la llibertat

Nom
Direcció

desitja rebre informació per a associar-se a la secció espanyola d'Amnistia Internacional. (Remetre a l'apartat de Barcelona 5571)

AMNESTY INTERNATIONAL

EDITORIAL REGINA Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

El Papa visita el cardenal arquebisbe de Sevilla

Joan Pau II, en vigílies de iniciar el seu viatge a l'Àfrica, visita, a la clínica Pius XI de Roma, el cardenal Bueno Monreal, que continua en estat estacionari, després d'un atac d'ambòlia cerebral.

Documents

Els drets fonamentals de l'home

A les vigílies de Nadal, aprofitant l'oportunitat de la felicitació nadalenca, el Papa passà revista dels principals esdeveniments eclesials de l'any davant el personal de la Cúria. Una cosa semblant, en una altra oportunitat, va fer davant el Cos Diplomàtic acreditat prop de la Santa Seu. El Sant Pare volgué informar els representants Oficials de les Nacions, en qualitat de tals, d'uns altres fets d'Església; aquests de projecció més directament social. Ben entès, no tractava de donar-los una informació, ja del domini públic, prou coneguda de tothom per la seva ressonància. Volgué exposar les raons de la intervenció de la Santa Seu, molt distintes, sovint, de les que hom li atribueix, bé per ignorància, bé per mala moluntat, sempre amb detriment papal, de la veritat i de la religió. Fixeu-vos bé, quin sentit de responsabilitat, per part de l'Església, en el compliment de la seva missió. És tota la raó de ser d'unes intervencions que, de cap manera no representen indigudes invasions d'un terreny temporal, que a ella li fóra vedat, ans una presència responsable de l'Església en el món, a favor dels homes i de llur benestar, d'acord amb la missió rebuda de Jesucrist.

Potser cada dia son menys els qui blasmen l'Església per les seves intervencions de presència en el món i més els homes i de llur benestar, d'acord amb la missió rebuda de Jesucrist.

Potser cada dia són menys els qui blasmen l'Església per les seves intervencions de presència en el món i més els qui les cerquen i les demanen. Conèixer-les millor i secundar-les és el que cal.

Deia, doncs, el Papa al Cos Diplomàtic:

"Vosaltres comprendreu co en aquesta perspectiva està ben justificat que la Santa Seu amb els Episcopats de tots els continents i l'Església, tota ella, concedeixi una importància essencial als drets fonamentals de l'home, siguin els personals, siguin els socials. És un deure imprescriptible de l'Església. Ja ho tinc escrit en la meua Encíclica "Redemptor homini": L'Home en la veritat plena de la seva existència, la del seu ser personal i al mateix temps la del seu ser comunitari i social —en el cercle de la seva família, a l'interior de societats i contextos diversíssims, en el quadre de la seva nació o del seu poble (i potser encara més, del seu clan i de la seva tribu) fins en el quadre de tota la humanitat—, aquest home és el primer camí que ha de recórrer l'Església en el compliment de la seva missió; és la primera ruta, la ruta fonamental de l'Església, ruta traçada per Crist, Ell mateix".

El Papa repeteix, als diplomàtics, la posició de l'Església pel que fa als drets fonamentals de l'home, siguin els personals, siguin els socials, a fi que ells i els respectius governs en preguin bona nota. És també —no ho descurem—, perquè això mateix fem tots els fills de l'Església i siguem sol·licitos a ajustar el nostre personal comportament amb el comportament i posició de l'Església tota ella, com a conjunt de creients en Jesucrist. **TINGUEM-HO PRESENT I NO HO OBLIDEM.**

V.N.

Pequín-Vaticà

Han empitjorat les relacions

El Papa ha llançat una nova crida a les portes de la Xina continental. Joan Pau II ha adreçat una carta a tots els bisbes del món, invitant a tots els catòlics a pregar pels seus germans i germanes de Xina —uns 800.000— als quals compara amb els cristians dels primers segles.

Es necessari conèixer l'estat actual de les relacions entre el Vaticà i les autoritats de Pequín.

En els darrers anys l'Església catòlica i el règim de Pequín han passat per èpoques d'acostament i llunyania. En 1980 i la primera meitat de 1981 es percebé un clima de distensió. Durant aquesta època alguns eclesiàstics com els cardenals Koenig i Etchegaray, visitaren Xina i mantingueren contactes indirectes amb els governants d'aquest país i amb els catòlics no pertanyents a l'Associació de Catòlics Patriòtics, de tendència pre-governamental i amb desobediència a Roma.

Però aquest nou clima fineix el 6 de juny de 1981, data en la qual Joan Pau II nomena el jesuïta pare Tang com a arquebisbe de Cantó. El govern de Pequín i els membres de l'Associació de Catòlics Patriòtics no van admetre aquest nomenament i van promoure, per a l'exercici d'aquesta

responsabilitat, un dirigent de l'esmentada organització. Monsenyor Tang, convalescint a Hong-kong, fa més de mig any que espera poder tornar al seu país.

Les relacions Pequín-Vaticà empitjoren amb la detenció, a Shanghai, de cinc jesuïtes durant el passat novembre, mentre que uns altres cinquanta-cinc foren internats en "camps de treball". No obstant això, la Companyia de Jesús està preparant un grup de religiosos, experts en llengua i costums xinesos a fi que en el moment oportú puguin anar a aquest país.

Recentment, la mare Teresa de Calcuta, fundadora de la congregació de les Missioneres de la Caritat, en retornar d'Hong-Kong, on ha fundat una casa per a profugs, ha declarat que és possible posar en funcionament, a la Xina, iniciatives religioses oficialment unides al Vaticà.

Catalunya Cristiana informará en el pròxim número

Viatge papal a l'Àfrica

He vingut per a reunir-me amb persones de diferents conviccions religioses i espero, vivament, que la meua presència davant de tots vosaltres expressi l'amor i el respecte que tinc a tot, com també l'estimació per als valors religiosos". Aquestes foren les paraules de salutació de Joan Pau II als milers de nigerians, els quals, amb danses, tambors i música africana esperaven, ahir, el Papa a l'aeroport de Lagos. Així comença el desè viatge internacional de Joan Pau II i la seva segona visita al continent africà.

Durant vuit dies, visitarà, a més de Nigèria, Benín, Gabón i Guinea Equatorial.

A l'aeroport, esperava al Papa, el president de Nigèria, Shehu Shagari, amb el qual s'entrevistà després al palau presidencial. A l'estadi nacional de Lagos, una multitud va assistir a una missa presidida pel Papa. L'homília de Joan Pau II fou una molt bonica exaltació de la tasca dels catòlics, a Nigèria: "Sóc molt feliç de saber que ací, a Nigèria, heu cercat promoure l'Evangeli a través d'un autèntic testimoniatge i una acció per la pau i la justícia".

En el pròxim número de CATALUNYA CRISTIANA informarem més àmpliament del viatge de Joan Pau II al continent africà.

Crònica de Roma

Ratzinger i la teologia actual

Roma.-- (Del nostre corresponent). -- "Col·laboradors de la veritat". Es el lema episcopal del cardenal Joseph Ratzinger, arquebisbe de Múnic, que després del seu nomenament com a Prefecte de la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe (ex Sant Ofici), apareix com a profètic i assumeix noves significacions.

El cardenal Ratzinger acaba de prendre possessió, sense ostentacions, de la seva nova responsabilitat. Acabo de trobar-lo a l'Arc de les Campanes (Vaticà), amb el seu cabell prematurament blanc visible per sota d'una senzilla boina. És un home simpàtic i dialogant que no té por de manifestar la seva opinió sobre el futur de la seva tasca. Així ho ha fet amb els companys de Radio Vaticana, per exemple. Així, entre uns i altres poden reunir-se diferents línies mestres que presidiran el seu treball. Una base important, —ha remarcat—, és que la seva nova tasca consistirà sobretot en la recerca de la unitat, sense que això suposi "limitar amb por la llibertat de la investigació teològica" i precisa que "per a poder existir, la unitat ha de tenir sempre un contingut, o sigui, tenir tanta necessitat de la veritat com de l'amor".

Pel que fa als mitjans que el cardenal Ratzinger pensa servir-se per aquest fi, creu que és molt important que la Congregació tingui un viu intercanvi d'idees amb els diversos corrents de la teologia en l'Església universal. Vol potenciar tot el possible una sèrie d'organismes ja existents: la Pontificia Comissió Bíblica, "que fa possible el contacte amb les diverses tendències exegètiques de l'Església"; la Comissió Teològica Internacional "que tracta temes centrals de la teologia des de perspectives dife-

rents". A més, té el propòsit de realitzar simposis sobre qüestions controvertides; el cardenal també pensa que caldria una vinculació més gran entre l'esmentada comissió teològica i el Sínode de bisbes. Sobretot, el cardenal Ratzinger vol esborrar la imatge de la Congregació que ha començat a presidir com un impediment a la teologia i una oficina que posa dificultats i impediments. Vol que sigui "un organisme que afavoreixi l'intercanvi i la influència mútua, fecunds entre els diversos corrents de la teologia en l'Església universal".

El nou Prefecte, en conjunt, se sent optimista sobre el futur de la teologia i és molt interessant la seva argumentació: "Considero que hi ha un fort desvetllament de la vida religiosa, de manera que les teologies que s'han allunyat del fonament religiós, a la llarga no tenen cap possibilitat de sobreviure. Sentim: que la fe viva de l'Església en aquest camp corregeix moltes coses i de manera més forta i eficaç que el que sovint li és possible a l'autoritat. Hi ha tants impulsos vitals, tants nous moviments espirituals que hi ha motius de confiança". Pensa que de problemes en tindrà sempre, sobretot a causa del món en què vivim, moltes vegades en contrast amb el cristianisme, tant si mirem el consumisme occidental, com el marxisme, com la problemàtica de la violència. Però la línia en la qual creu, és fer front a lluites i contrastos futurs, sempre amb la convicció que "la vitalitat de la fe i la inspiració que aquesta dóna a l'intel·lecte de l'home, podran més que les forces que se li oposin".

E. Planas

El viatge del Papa a l'Àfrica

Ciutat del Vaticà.— Joan Pau II inicià (el dia 12) el seu segon períple africà amb destí a Nigèria, Benin, Gabon i Guinea Equatorial. La primera visita va tenir lloc el maig del 1980; en aquell primer viatge els països visitats pel Papa foren Zaire, Congo, Kènia, Ghana, Alt Volta i Costa d'Ivori.

En els set dies que ha durat el segon viatge pastoral del papa Wojtyla a Àfrica, el recorregut fou de 14.300 quilòmetres, amb cent seixanta set hores. A Nigèria, s'hi va estar cinc dies; sis hores a Benin, un dia i mig a Gabon i set hores a Guinea Equatorial, fent una mena d'encalu durant la visita a Gabon.

Quatre milions de catòlics a Nigèria

A primera hora, Joan Pau II sortí de l'aeroport de Fiumicino, de Roma i arribà a Lagos, la capital de Nigèria, a les quatre de la tarda.

Nigèria amb 80 milions, és el cinquè país en població del continent africà. Els quatre milions de catòlics nigerians estan repartits en tres arxidiòcesis —Lagos, Kaduna i Onitsha— dirigides per tres arquebisbes i 23 bisbes, quasi tots aborígens. L'Església catòlica compta, a Nigèria, amb més de cent parròquies, uns 50 centres de beneficència i 10 escoles, atès, tot, per uns mil sacerdots, religiosos i religioses.

Programa de la visita

Després de la cerimònia d'acollida, a les cinc de la tarda, el Papa celebrà l'Eucaristia a l'estadi de Lagos.

El viatge, dia a dia

Divendres, 12. De Roma a Lagos, Nigèria.

Dissabte, 13. Lagos, Enugú, Onitsha, Enugú, Lagos.

Diumenge, 14. Lagos, Kaduna, Lagos.

Dilluns, 15. Lagos, Ibadán, Lagos.

Dimecres, 17. De Lagos a Cotonú, Benin i a Libreville, Gabon.

Dijous, 18. De Libreville a Malabo i Bata, Guinea Equatorial i Libreville.

Divendres, 19. Retorn a Roma des de Libreville, Gabon.

Seguidament, tingué lloc la recepció al palau presidencial, on s'entrevistaren el Papa i el president Alhaji Shehu Shagari, líder del Partit Nacional de Nigèria.

El dissabte, el Papa el passà a Enugu, on s'entrevistà amb els joves, els seminaristes, i amb els malalts i ancians. El diumenge, a Kaduna, Joan Pau II ordenà sacerdots a un gran nombre de diaques. A la tarda dirigí un discurs al Consell Nacional de Laics, als catequistes i a les organitzacions femenines d'Acció Catòlica. A darrera hora va rebre els destinataris islàmics. La visita a Ibadán la realitzà el dilluns dia 15, amb diversos actes a la Universitat. L'últim dia a Nigèria fou el dimarts, que es desenvolupà amb diferents encontres amb els obrers, amb els diplomàtics i amb personalitats d'altres confessions cristianes.

Benin, Gabon i Guinea

A Benin, a l'aeroport de Cotonú, Joan Pau II hi arribà a les 9,25 h. del dia 17, hi passà sis hores, visitant el cap d'Estat i rebent els bisbes.

A les tres, sortí cap a Gabon, on va estar 36 hores, efectuant les visites de rigor. Fent una mena de parèntesi, durant unes set hores es traslladà a Malabo, la capital de Guinea Equatorial, i allà efectuà una entrevista amb el president. A Bata celebrà una missa a l'aire lliure a la plaça de la Llibertat. Aquesta visita a Guinea tingué lloc el matí del dia 18. Immediatament tornà a Gabon, on concloué el viatge el dia 19, amb un encontre ecumènic i amb una missa multitudinària.

El migdia del 19, després de la cerimònia de comiat a Libreville —Gabon— Joan Pau II tornà cap a Roma.

Objectiu del viatge

En el pensament de Joan Pau II tots els viatges tenen una finalitat pastoral bastant definida. confirmar, en la fe, les comunitats cristianes disperses per tot el món posant èmfasi en la unitat de tota l'Església, el centre de la qual fa visible el bisbe de Roma. A més, en el cas africà, sembla verificar-se el desig que la presència evangelitzadora de l'Església es materialitzi amb més intensitat, en aquest continent on es troba un cristianisme recent, i on, a més, s'anirà configurant un dels màxims interlocutors en el diàleg Nord-Sud.

Vaticà dia a dia

Pròxim simposium de bisbes europeus a Roma

El P. Huot-Pleuroux, Secretari General del Consell de les Conferències Episcopals Europees, acaba d'anunciar que de l'11 al 15 del vinent octubre es reunirà a Roma un simposium de bisbes europeus per tractar els temes de l'evangelització d'Europa i el de la col·legialitat. El simposium ha estat preparat per un grup de prelats i experts els dies 18 i 19 de gener a Saint-Gall (Suïssa). També es tractaran els problemes de l'estatut de treballadors emigrants i el desarmament.

Congrés Internacional de Focolares a Roma

El pròxim 30 d'abril, se celebrarà a Roma un Congrés Internacional dels Focolars, dedicat aquest any als sacerdots i religiosos, amb el lema "El sacerdot avui. El religiós avui". Hi participaran uns 6.000 sacerdots, religiosos i seminaristes dels cursos teològics. També hi prendran part alguns ministres d'altres confessions cristianes. Hi estaran presents el papa Joan Pau II i el cardenal Pironio.

La visita "privada" del cardenal Gantin a Argentina

El cardenal Bernardin Gantin, President de la Comissió Pontifical "Justícia i Pau" ha romàs quatre dies a l'Argentina amb caire privat, com a enviat especial del papa Joan Pau II per tal d'adonar-se dels problemes socio-polítics del país després de molts advertiments manifestats per l'Església Argentina, des de fa mesos, segons fonts eclesiàstiques de Buenos Aires.

La missió del cardenal ha estat segons les seves pròpies paraules "d'observar, de veure i de comprendre" que és el que s'ha fet en "el terreny social, la justícia i la pau i a partir de l'ensenyament del Papa des de fa tres anys al servei de l'home, creat a imatge de Déu".

El cardenal Gantin ha rebut sobretot els bisbes, els laics, membres de la Comissió "Justícia i Pau" i les mares de la plaça de Maig.

"No hem vingut pas a controlar, sinó a sensibilitzar-nos en els pro-

blemes que preocupen a aquesta part del món", ha subratllat el cardenal. Aquest després d'una breu estada a Montevideo ha de marxar cap a Brasil per trobar-s'he amb els membres del CELAN.

Notable augment de seminaristes en les Esglésies joves

Les estadístiques que l'Obra Pontifícia de sant Pere Apòstol ha publicat corresponent al curs escolar 1980/81, confirmen amb xifres globals i parcials el notable i creixent augment de Seminaristes en els Seminaris de les Esglésies joves. L'informe estadístic d'aquestes xifres d'augment respecte l'any escolar 1979/80: els Seminaristes Majors han augmentat en 714 i els Seminaristes Majors en 7; els Seminaristes Menors han augmentat en 668 i els Seminaris en 9; i el curs 1979/80 van ser ordenats 117 sacerdots més que en el curs anterior.

Per continents el creixement fou: 521 més a l'Àfrica, 201 a l'Àsia i 3 a Oceania; Europa fou l'única excepció, amb 15 menys que l'any precedent.

Extraordinària celebració de la Jornada Missionera dels nens

Se celebrà amb gran èxit, a totes les diòcesis espanyoles, la Diada Missionera dels nens, organitzada per l'Obra Missional Pontifícia de la Santa Infància.

Per aquest motiu, monsenyor Capmany, bisbe director nacional d'aquest organisme, remarcà, en una entrevista per TV, el caràcter educatiu de la Santa Infància i la seva important aportació econòmica a favor dels nens del Tercer Món; l'Obra va distribuir el darrer any més de 600 milions de pessetes, destinades a les institucions infantils de les Missions.

A la majoria de les diòcesis la campanya concloué amb un gran festival missioner. A Madrid els nens oferiren un homenatge a l'escriptora Montserrat Sarto, directora de la revista infantil "Gesto", òrgan de la Santa Infància, que ha ultrapassat els 300 mil exemplars. En la present campanya l'Obra de la Infància Missionera espera obtenir a Espanya una col·lecta superior als 100 milions de pessetes.

SETMANA SANTA

del 8 al 12 d'abril 1982

—Pelegrinatge a Santiago de Compostela per a guanyar el Jubileu

—Ruta a seguir i visitar: Barcelona-Saragossa-Logroño-Burgos-Ponferrada-Lleó-

Santiago de Compostela (un dia ben sencer)

Astorga-Valladolid-Tarassona-Barcelona

—Autocars-Hotels i Restaurants confortables.

—Preu inmillorable: 16.500 pts. Tot comprès

—Per a inscripcions: Joan Costa i Ferrer

Tel. 313 15 49

URGEL

A. Mirabet

Al bisbat d'Urgell, per la manca de vocacions

Celebracions litúrgiques sense prevere, experiència obligada

L'emigració del camp a la ciutat ha deixat molts poblets del bisbat sense ni una família. Recentment la premsa informava sobre l'incendi que cremava totes les edificacions de Pernui, un poble totalment abandonat del Pallars Sobirà. Aquesta situació d'abandó total afecta a molts poblets, però en alguns hi resten encara algunes famílies.

A la disgregació de la població, cal afegir-hi l'escassetat de preveres. Recentment el senyor bisbe escribia que en el curs dels onze anys que presideix l'església d'Urgell, tan sols ha ordenat cinc preveres i, entre defuncions i secularitzacions, n'ha perdut més d'un centenar. Com que les perspectives d'ordenacions immediates són encara poc esperançadores, cal plantejar-se la possibilitat d'oferir serveis religiosos, almenys ocasionals, als veïns que resten als poblets mig abandonats.

A propòsit d'un enquesta realitzada per la delegació de Litúrgia, divuit pobles han sol·licitat material per a organitzar celebracions domini-

cals. Són nuclis de població on no es pot celebrar l'eucaristia cada diumenge. La majoria d'aquests poblets són del Pallars i la Vall d'Aran, però n'hi ha també algun de les comarques de la plana. En alguns d'aquests llocs ja s'ha iniciat una experiència de celebracions sense prevere: Montant i Alinyà a l'Alt Urgell. Sovint sorgeix la dificultat de la manca de preparació de les persones.

Exercicis espirituals per a preveres

Com cada any, la delegació diocesana de formació permanent ha organitzat una tanda d'exercicis espirituals per a preveres durant el mes de febrer. L'altra s'acostuma a celebrar pel mes d'agost al seminari diocesà. Enguany la tanda d'hivern serà dirigida per mossèn Ramon Prat, rector del seminari de Lleida i delegat diocesà de la joventut. Tindrà lloc al Sant Crist de Balaguer els dies 15-19 de febrer, i hom calcula que hi assistiran quinze preveres diocesans.

Els pobles del Pirineu, amb l'emigració i la manca de vocacions, s'han quedat sense sacerdots.

GIRONA

M. Caballé

No serà necessari el "nihil obstat" en determinats casos

Noves disposicions en matèria matrimonial

Girona. - El vicariat general del bisbat ha disposat que en el futur no es necessiti el "nihil obstat" de la cúria per a l'expedició de les llicències matrimonials en determinats casos. Són els següents: a) Quan el matrimoni se celebri en una de les parròquies que té encarregades el mateix rector que ha instruït l'expedient o mig expedient i no sigui necessari demanar cap dispensa p. e., d'impediment, d'amonestacions, etc.; b) quan el matrimoni se celebri en una de les parròquies existents a la mateixa població on està enclavada la parròquia que ha instruït l'expedient o el mig expedient i no sigui tampoc necessari demanar cap dispensa. Aquest és el cas de les parròquies de Banyoles, Blanes, Palamós, Pineda, Sant Feliu de Guíxols i les dels arxiprestats d'Olot i Figueres.

Dues noves parròquies a Sant Feliu de Guíxols

El bisbe de Girona, Jaume Camprodon, ha signat el decret d'erecció de dues noves parròquies a la ciutat de Sant Feliu de Guíxols. Fins avui només n'hi havia hagut una, que actualment ja superava els quinze mil habitants. Una necessitat pastoral d'atendre degudament els fidels ha obligat a desmembrar-la en dues, que s'anomenaran parròquia de Santa Maria Assumpta i de Sant Joan Baptista, respectivament.

La primera d'elles arrenca de la rambla del Portalet i acaba als límits del terme municipal que coincideixen amb els de les parròquies veïnes de Castell d'Aro i Platja d'Aro. La segona, de Sant Joan Baptista, comprèn el barri de Vilartagues, format per immigrants, principalment. Les dues noves parròquies han estat encomanades a mossèn Albi Perpinyà i Vendrell i a mossèn Pere Torres i Ferrer, respectivament, amb el títol d'ecònoms. Queden classificades com a parròquies de terme.

El bisbat de Girona, a favor del 0'7%

El consell diocesà de Pastoral del bisbat de Girona, a proposta del consell de Laics, s'ha adherit a la campanya "Objectiu 0'7%", promoguda per Justícia i Pau, per tal que el govern de l'Estat espanyol compleixi la resolució de les Nacions Unides per a ajudar el Tercer Món.

El secretari gironí de Justícia i Pau va promovent la campanya "Objectiu 0'7%" a poblacions, parròquies, escoles, entitats. Com a exemple significatiu, a Arbúcies, convocades per l'Ajuntament i la parròquia es van reunir totes les entitats de la vila i decidiren de col·laborar a la campanya.

Figueres: Encontre de la Unió d'Amics dels malalts

Tots els socis de la Unió d'Amics dels Malalts reberen una carta on se'ls agraïa la seva aportació en bé de l'associació mentre se'ls convidava a l'encontre que se

celebra cada any, el diumenge immediat a la festa de Lourdes.

Llegim a la carta: "Una vegada més us volem dir que, per mitjà d'aquesta associació, hem pogut unir-nos per estar al servei dels nostres malalts (...) No és aquesta una unió ben eficaç? (...) No ens ha pas faltat la quota mensual de 25 pessetes, l'aportació de 25.000 pessetes del nostre consistori municipal i les moltes aportacions espontànies i anònimes a vegades (...) Gràcies a elles, aquest equip de treball ha pogut coordinar aquests serveis que volem fer-vos conèixer:

—Pel mes de maig podríem acompanyar els nostres malalts al santuari de la Salut de Terrades, on passarem tot un dia en contacte amb la natura.

—Durant l'any hem procurat visitar els malalts. En la visita de Nadal els oferirem un regal en nom de l'associació.

—Divuit malalts de la ciutat i comarca anaren a Lourdes acompanyats per vuitanta peregrins figurencs, entre els quals hi havia deu infermeres, quatre portalliteres, quatre sacerdots i una religiosa.

"Us invitem al nostre encontre que no té altra finalitat que ajudar-nos a descobrir que també aquí, a casa, és possible de viure aquell esperit de Lourdes fet d'estimació i servei als nostres malalts".

Tinguerem la celebració de l'eucaristia, el dinar de germanor per a tots els malalts i a la tarda el festival acostumat. Com a acte-ceremonial excepcional hi hagué l'actuació d'en Xevi, conegut il·lusionista empordanès, internacional, i que hem vist actuar moltes vegades a la televisió. Amb els seus innombrables jocs de prestidigitació volgueu aportar també la seva il·lusió al servei dels malalts de l'Empordà.

Temes per a pastoral familiar

Pensant en la formació de parelles que preparen el seu matrimoni i també en grups de matrimonis, el secretariat de Pastoral Familiar ha recollit i elaborat temes. L'esquema d'aquest "dossier" és el següent:

A. La família avui. 1. La família en la societat actual. 2. El divorci. 3. Família i societat de consum.

B. A la llum de l'Evangeli. 4. El matrimoni i la família dels cristians. 5. El matrimoni com a sagrament. 6. Batejats i matrimoni civil.

C. Pistes. 7. Al cap d'uns anys de matrimoni. 8. Comprendre els fills. 9. Necessitats familiars elementals.

Per sol·licitar el material o l'ajut d'un conferenciant de cara a reunions entorn d'aquests temes podeu dirigir-vos al secretariat (Pl. del Vi, 2) o al Centre d'Estudis Diocesà (Pujada Sant Martí, 12).

Maria Rosa Pont, nova clarissa

El 20 de desembre passat, la comunitat de clarisses de la Divina Providència de l'Escala, va celebrar la professió religiosa de Maria Rosa Pont i Calvet.

VIC

Miquel Cañellas.

Les ordenacions no cobreixen les baixes per defunció

Diòcesi de Vic: 1.110 habitants per sacerdot

Vic. - A la diòcesi de Vic, que té 309.800 habitants, hi ha segons les últimes estadístiques publicades pel bisbat, 330 sacerdots diocesans, 279 dels quals treballen a la diòcesi. El bisbat de Vic apareix força ben proveït de clergat, amb una mitjana de 1.110 habitants per sacerdot, quan la mitjana d'Espanya és d'un sacerdot per 1.597 habitants; i la d'Andalusia, d'un sacerdot per cada 2.844 habitants.

La diòcesi també té 22 comunitats religioses masculines, amb 97 religiosos i 99 comunitats femenines amb 1.101 religioses. No obstant, això, els nous sacerdots (tres en aquest últim any) no cobreixen les baixes per defunció (sis el 1981).

L'últim butlletí del bisbat publica l'estadística de l'obra diocesana d'exercicis espirituals pre-militars. Aquesta obra, única en el seu gènere, té a tot Espanya una llarga tradició. Va començar l'any 1946 amb tres tandes d'exercicis i 63 exercitants, i en els seus 36 anys d'existència hi han passat 15.241 nois que s'incorporaven al servei militar.

Assemblea parroquial a Sant Hilari Sacalm

Cada vegada és fa més necessària la programació de la pastoral parroquial i que, en aquesta programació, hi intervinguin els sacerdots les religioses i els fidels de la parròquia. És un signe de la corresponsabilitat eclesial. Per això, arreu, s'organitzen les assemblees parroquials, com la que últimament s'ha celebrat a Sant Hilari Sacalm, amb l'assistència del vicari de pastoral de la diòcesi i un bon nombre de feligresos. L'objectiu de l'assemblea era el d'escollir, entre tots els assistents, les tres activitats prioritàries que el consell parroquial de pastoral havia de vetllar preferentment durant aquest curs. Del diàleg i de la reflexió, en sorgiren aquestes tres: 1) Atendre i recolzar tot moviment pastoral de jovent. 2) Potenciar la catequesi parroquial a tots els nivells. 3) Vetllar per l'acolliment pastoral de les parelles que es volen casar per l'Església. L'assemblea va acabar amb la celebració de l'eucaristia i la satisfacció d'haver realitzat una tasca ben positiva.

Novetats al Santuari de Montgrony

Per Pasqua de Resurrecció es col·locarà a Montgrony la magnífica orla amb la corona de la Mare de Déu, fruit d'una campanya popular; s'ha repassat la carretera que mena al santuari i tot l'aparcament, que queda més ample; es treballa per dur més aigua al santuari i es prepara un full divulgador de Montgrony. A més, cal destacar que es proposa una altra campanya per aconseguir uns grups de famílies a les quals agradi de tenir una capelleta de la Mare de Déu de Montgrony a casa uns quants dies i fer-la passar. És una manera de venerar Maria i una ocasió de fer pregària en família. Montgrony continua la seva tasca de lloc d'espiritualitat i devoció populars, i de gaudi del cos i de la natura per als qui pugen al santuari.

Parròquia de Sant Miquel dels Sants, a Madrid

S'inaugurà a Madrid un temple dedicat a Sant Miquel dels Sants, fill de Vic. L'acte se centrà en una missa solemne presidida pel cardenal Tarancón; entre els concelebrants hi figurava Mn. Lluís Alemany, capellà de la casa natalícia del sant a Vic.

Reunió presidida pel cardenal Jubany

El Consell de Pastoral revisa la problemàtica del bisbat

BARCELONA.— S'ha celebrat una nova reunió plenària del Consell Pastoral Diocesà de Barcelona, presidida pel cardenal Jubany, qui donà la benvinguda als assistents instant-los a treballar per tal que tothom pugui retrobar en l'Església el rostre de Jesucrist.

La primera part de la reunió fou dedicada a iniciar un treball de reflexió en profunditat sobre la problemàtica actual de la joventut.

A continuació es presentaren les tres propostes que se sotmetien a l'aprovació de la plenària del Consell en aquesta reunió. En primer lloc es proposava l'adhesió del Consell a la campanya promoguda per Justícia i Pau i altres institucions per tal que l'Estat espanyol destini, a partir de 1983, un 0,7 per cent del seu Producte Nacional Brut a favor dels països més necessitats segons el seu nivell de rendes, d'acord amb la recomanació de l'ONU al respecte, signada pel Govern espanyol.

La segona proposta reprenia el treball iniciat a la reunió plenària anterior sobre l'arxiprestat com a unitat eclesial bàsica de la pastoral de conjunt.

Als quatre punts aprovats a la reunió anterior s'hi ha afegit un preàmbul que situa la qüestió i set punts més que configuren així la proposta definitiva. El debat se centrà bàsicament en una esmena relativa a la necessitat d'una precisió de les responsabilitats o missió concreta a exercir quan

es facin nomenaments per a un arxiprestat. La votació portà a l'aprovació de la proposta per una amplíssima majoria, deixant així finalment configurat el document del Consell sobre l'arxiprestat.

Aquest document reafirma i impulsa la tendència cap a la pastoral de conjunt, i pot ser important de cara a la reestructuració de la base de l'Església a casa nostra.

Es presentà a continuació una proposta relativa als ministeris laicals, que exposà en Joan Rodon. Novament es produí aquí un debat ordenat i interessant, en el qual es contraposaren la tendència a veure en els ministeris laicals un perill de clericalització del laicat i una certa superfluïtat, amb la de veure'n la utilitat de cara a potenciar la responsabilització dels laics en la vida de l'Església.

La informació sobre l'aplicació del document del Consell de Govern "El Poble de Déu en marxa" fou més àmplia que a la reunió anterior, encara que el temps no va permetre abastar-ne la totalitat. Després d'una presentació global de mossèn Martínez Sistach, vicari general de la diòcesi, mossèn Josep Boix informà sobre el treball de la comissió d'experts per a la revisió dels límits de les zones pastorals de la diòcesi, que preveu presentar unes propostes inicials abans d'acabar el curs, i sobre el Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar.

VII Premi Periodístic "Ramon Cunill"

La Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social convoca el setè Concurs Nacional de Premsa, amb motiu de la XVI Jornada de Mitjans de Comunicació social (23 de maig 1982) i com a homenatge al que fou durant molts anys el seu Delegat de MCS i Director de l'Oficina d'Informació de l'Episcopat, Ramon Cunill. El premi Ramon Cunill s'atorga a l'article o sèrie d'articles la temàtica dels quals desenvolupi, total o parcialment, el lema de la XVI Jornada Mundial: "Els Mitjans de Comunicació Social i els problemes dels ancians". La quantitat del premi és de 100.000 pessetes atorgades per la Fundació Ramon Cunill. Aquests articles han d'haver estat publicats en alguns dels diaris o revistes espanyoles abans del 23 de maig del 1982.

Santa Eulàlia, recordada a la catedral

Divendres, dia 12 de febrer, l'Església de Barcelona va celebrar la festa de la seva patrona Santa Eulàlia, verge i màrtir.

El senyor Cardenal-Arquebisbe va presidir l'eucaristia, que va tenir lloc a les 7 del vespre, seguida de la processó pel claustre i interior del temple.

L'Orfeó Vicentí, del centre parroquial de Sant Vicenç dels Horts, va alternar el cant amb els Pueri Cantors de la Santa Creu, de la catedral.

En acabar la celebració litúrgica, el mateix Orfeó va oferir un breu concert del seu selecte repertori.

Taizé: Trobada a l'Hospitalet

Després de la Trobada Europea de Londres, molts s'han preguntat com es podrien retrobar plegats un dia per seguir compartint tot allò que, d'una manera o altra, i de mica en mica, van descobrint. Potser alguns ja s'han trobat en petits grups, per parròquies, barris, etc., però seria bo poder intercanviar experiències aquells que varen anar a Londres i aquells que no hi varen anar, els pares, amigues, i amics.

Per això s'ha pensat de trobar-se el proper 21 de febrer a l'Hospitalet. Serà una bona ocasió per xerrar, cantar, fer gresca i celebrar també la fe, compartint-la amb els altres. Els joves amics de l'Hospitalet els acolliran.

La trobada començarà a les 10,30 del matí, i continuarà fins al capvespre.

"Justícia i Pau"

L'objectiu 0,7%, en marxa

Justícia i Pau ha engegat una campanya arreu de l'Estat espanyol per tal de sensibilitzar l'opinió pública i recollir massivament signatures amb la finalitat que el Govern incrementi l'ajuda espanyola al Tercer Món.

"Objectiu 0,7%", nom de la campanya, vol aconseguir que els partits polítics donin suport i aprobin un projecte llei, al nostre Parlament, per tal que Espanya destini el 0,7% del seu Producte Nacional Brut a l'ajuda als països més pobres de la terra.

La idea inicial de sol·licitar justament el 0,7% no és pròpiament de Justícia i Pau. Pau VI i, més tard, les Nacions Unides, ho van proposar molt abans. El 1960 primer, el 1972 després, i encara el 1980. Sempre amb el vot favorable d'Espanya.

Per aquest motiu Justícia i Pau ha decidit realitzar una campanya per tal que aquesta idea que actualment han portat a terme solament uns pocs països, tingui el suport a la pràctica, també d'Espanya.

Justícia i Pau és conscient que aquest tema no tindrà fàcilment el suport de la població. El problema és el mateix de sempre. Hi ha manca d'informació. Tots sabem que els diaris i revistes prefereixen, normalment, les notícies de tipus més espectacular.

Potser això sigui normal. Fins i tot la gent que ja està sensibilitzada tampoc troba a faltar una informació més ampla i verídica sobre les desigualtats que existeixen entre els homes i els països de la terra.

Què cal fer, doncs, perquè els problemes del Tercer Món estiguin presents també als països desenvolupats? Informar. Sobretot informar.

Fins ara, encara que la campanya s'ha iniciat ja fa uns mesos, solament s'ha assolit la meitat del pressupost que, segons ha estudiat Justícia i Pau, era necessari per poder portar a terme dignament la campanya.

Malgrat això, encara no hem tingut desànim. "Objectiu 0,7%" s'està divulgant per tot arreu, per tots els ambients. Els ciutadans estan signant els fulls que se'ls entrega i es preocupen que també els seus familiars i amics ho facin.

Molts no volen signar fins que no saben ben bé com funciona la campanya i quines garanties hi ha per veure que els diners aconseguits arribaran realment a la gent que més ho necessita. Tot està previst i, com hem dit, no cal fer res més que explicar-ho bé, amb tot detall. Després, gairebé ningú es nega a col·laborar —encara que sigui només amb la seva signatura— en una campanya justa com la que promou Justícia i Pau.

El món gasta 25 vegades més en armament que no pas en ajudar als qui pateixen fam.

Segueixen arribant algunes aportacions econòmiques de persones, grups i institucions que faran possible reduir el

dèficit que existeix en aquests moments.

La idea, finalment, ha estat ben acollida per molts grups i

institucions que estan donant un suport preciós a la campanya. La llista seria llarga (Conferència Episcopal espanyola, Càritas, Missió i Desenvolupament, Campanya contra la Fam, Delegació de Missions, Ajuda d'Acció, Consell Cristià Interconfessional, Consell Pastoral de Barcelona, i parròquies i ordes religioses de tota Espanya). D'altra banda gràcies a la campanya s'ha contactat amb grups de persones interessades en fer-se càrrec d'una corresponsalia o d'una Comissió o Secretariat de Justícia i Pau.

Per a qualsevol informació sobre la campanya i per demanar fulls de signatures, podeu adreçar-vos a Justícia i Pau. Rivadeneyra, 6, 10è. Barcelona 2. Tel (93) 317 61 77. O bé a Justícia y Paz a Bailén, 8. Madrid 13. Tel (91) 241 99 27.

Els qui vulgueu contribuir amb una ajuda econòmica a la campanya "Objectiu 0,7%" podeu fer-ho tot ingressant la vostra col·laboració a algun d'aquests comptes corrents a nom de Comissió General Justícia i Pau: Banco Hispano Americano (agència Passeig Sant Gervasi) Barcelona, o bé Caixa d'Estalvis de Barcelona (agència Plaça Catalunya) Barcelona. O bé Banco Hispano Americano (agència Calle Mayor) Madrid.

Àlex Masllorens

SOLSONA

Fermí Manteca

Monsenyor Moncadas:

“La Quaresma, un temps de reciclatge eclesial”

SOLSONA.— Amb motiu de la quaresma, que comença aquesta setmana, el bisbe de Solsona, Miquel Moncadas, ha adreçat una carta titulada *Vers una “reconversió”*, en la qual invita els cristians a “un canvi de comportament social, canvi d'esquemes mentals rancis, canvi d'inter-relacions, canvi de motivacions internes, canvi d'actituds davant els diners, el lleure, els conflictes, els altres i davant l'Església.

El prelat, després d'analitzar el temps actual com un temps de situacions canviants, d'evolució ràpida que demana adaptacions i reciclatges, tant per als individus, com per als grups, empreses industrials, explotacions rurals, emigració, economia, política, i àdhuc per a la mateixa Església, desenrotlla l'exhortació de Jesús: “Convertiu-vos i creieu la Bona Nova” com una invitació a “un reciclatge eclesial”.

Més endavant, el doctor Moncadas, després de preguntar-se què cal fer concretament per viure aquesta reconversió, afirma:

● **“Escollar, escoltar bé, amb el cor obert. Prendre temps per tal que Ell se'n reveli en el silenci i ens faci veure “la claror de la seva mirada” arrauxadora.**

● **Reflexionar amb l'Esperit de Jesús sobre la nostra vida, la nostra fe, i descobrir com l'hem de viure avui i aquí.**

● **Compartir amb els altres creients sobre els possibles canvis que ha de fer la nostra comunitat parroquial, el nostre moviment, la nostra institució, la nostra família, per tal de testimoniar millor Jesucrist.**

● **Viure intensament una experiència de Déu a fons, uns dies de desert, apartats de tot, per retornar amb un cor renovellat a la realitat de la vida.**

● **Decidir amb generositat i joia la quantitat del nostre pressupost econòmic que hem de lliurar als més necessitats que nosaltres i a la nostra Església.**

● **Alliberar-nos de les pors, sortir dels nostres dubtes i dir que sí definitivament a Jesús que ens crida per dintre i que fa massa temps que espera”**

Missa crismal a Berga

La missa crismal que d'uns anys ençà es va celebrant a diverses parròquies del bisbat, aquest any tindrà lloc a l'església parroquial de Berga, el dia 5 d'abril, dilluns sant, al captard. Ja se n'informarà més detalladament. Serà precedida, per als sacerdots, del recés quaresmal de costum, i serà presidida, és clar, pel senyor bisbe.

L'àngel, altra vegada al seu lloc

L'Àngel del cementiri del Palau d'Anglesola, després de l'acció vandàlica que el va destruir, ha estat reposada per l'ajuntament d'aquest poble del Pla d'Urgell. En efecte, des del dia de Tots Sants de l'any passat el nou àngel omple el lloc que deixà buit l'anterior i invita de bell nou els visitants al recolliment, al silenci, a la pregària. Es com si hagués reaparegut després d'un lapse, sortosament breu, de temps.

LLEIDA

Montaña

Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids:

Objectiu principal: la integració en la societat

LLEIDA.— La Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids té a Lleida 206 afiliats. El seu esperit és la fraternitat evangèlica en unió comunitària, i té com a objectiu el desenvolupament total dels malalts i minusvàlids en l'ordre material i espiritual, tot ajudant-los a llur plena incorporació a la societat. El seu president és Josep Ramon Solé, i tenen com a consiliari el pare carmelita Pere Martorell. L'estatge de l'entitat és a la parròquia de Santa Tereseta. Entre les activitats que desenvolupa destaquen les reunions periòdiques com a encontres d'amistat en què es parla de problemes que afecten els socis, i la celebració de festes tradicionals, com la castanyada, Nadal, Pasqua, etc. Edita també un butlletí bimensual que és informatiu, formatiu i llaç d'unió entre tots ells. L'activitat més desitjada és l'organització d'una colònia d'estiu, preparada pel mes d'agost a la casa de Vilaller.

Curset sobre escatologia

La setmana passada es va fer un curset sobre escatologia per a

sacerdots i religiosos, en la casa sacerdotal de Lleida. El curset fou impartit per J.L. Ruiz de la Peña, professor de la Pontificia Universitat de Salamanca. El mateix curset es féu també a la nit per a mònges i laics, als locals de l'Escola de Teologia.

Curs de catequesi bíblica

Continua desenvolupant-se amb gran assistència el segon aplec de formació de catequistes, aquest any amb el tema central de catequesi bíblica. El tema del mes de febrer és “El poble de Déu, comunitat de salvació”; les sessions es fan un dimarts al mes a la residència de les Missioneres Auxiliars de l'Església.

El bisbe de Lleida presidí la festa de Sant Valeri a Roda d'Isàvena

Amb motiu de la festivitat de Sant Valeri, el bisbe de Lleida ha estat a Roda d'Isàvena on presidí els actes de la diada. Monsenyor Malla presidí la solemne concelebració eucarística i en predicà l'homilia. En la concelebració participaren quaranta sacerdots de Lleida, Barbastro, Osca i Saragossa. Al terme de la cerimònia s'adorà la reliquia de sant i es beneiren les rosques de Sant Valeri, que foren repartides entre els assistents.

La celebració d'enguany ha tingut la joia de conèixer la notícia de la recuperació de part dels objectes que fa temps foren espoliats i que s'han recuperat mercès a la detenció d'una banda de delinqüents d'objectes d'art, el cap de la qual sembla que era el belga René Alphonse van den Berge. Altres detinguts per la policia espanyola com a membres de la banda són un antiquari de Sitges, dos antiquaris alemanys establerts a Benidorm, i un belga resident a Castelldefels.

L'espòli tingué lloc la nit del 6 de novembre del 1979, al museu de la catedral de Roda, d'on s'emportaren peces valuósíssimes, entre les quals sobresurten la seu de sant Ramon, dos bàculs de bronze, una arqueta amb incrustacions, teixits àrabs del segle XII que embollacaren el cos mort de sant Ramon, una mare-dedéu romànica i altres igualment importants.

Avisos i comunicats

Barcelona

ESCOLA DIOCESANA BASICA DE CATEQUISTES.— Els sectors: Centre, Sant Gervasi, Sarrià i Gràcia, han organitzat un curs d'Iniciació a la Bíblia, dirigit pel P. Hilari Raguier, monjo de Montserrat. Es fa els dimecres, de les 3,45 a les 7 de la tarda, fins al 26 de maig. Consta de dos graus: el primer és una introducció general al coneixement i lectura de la Bíblia; el segon una introducció al missatge central de cada llibre de la Sagrada Escriptura. Lloc: Casal Mn. Manuel Bonet, C/. Bigay, 12. Per a més informació: tel. 247 82 36, de 10 a 12 del matí.

IV CENTENARI DE STA. TERESA DE JESÚS. CELEBRACIÓ DE LES VESPRES DOMINICALS DE QUARESMA.— Dia 28 de febrer: Carmelites Missioneres, c/. Montseny, Gràcia. Dia 7 de març: Carmelites Missioneres Teresianes, c/. Avinyuda del Tibidabo, 8, vora la “Rotonda”. Dia 14 de març: Companyia de Santa Teresa, c/. Nàpols-Travessera de Gràcia, Metro Pl. Joanic. Dia 21 de març: PP. de St. Felip Neri, c/. Pl. de St. Felip Neri. Dia 28 de març: Comemoració del Naixement de Sta. Teresa. Santuari de la Mare de Déu del Carme. PP. Carmelites Descalços. Diagonal-Llúria, a les 7 de la tarda: Solemne Eucaristia Concelebrada, presidida pel Dr. Narcís Jubany, Cardenal-Arquebisbe. Pregó teresià. Presentació de les ofrenes de les distintes famílies carmelitanes i teresianes de la nostra ciutat i diòcesi.

CENTRE ECUMÈNIC DE BARCELONA.— Invita a tots els cristians de les diferents confessions al col·loqui que presidirà el P. Amat, de l'Església Episcopeliana, el proper divendres, dia 26, a les 20 hores, al c/. Casp 49, sobre el tema: “Col·laboració de les esglésies en el camp social”.

“CASA D'ORACIÓ SANTA TERESA.”— La Comunitat de Carmelites Descalces del Monestir de la Immaculada Concepció de Mataró ofereix a totes les persones interessades la “Casa d'Oració Santa Teresa”. Vol ser la casa de tots els qui enmig del soroll del món, desitgin buscar moments de silenci; en l'agitació de la vida moderna de les grans ciutats, anhelin trobar pau en el seu interior; en les múltiples i complexes preocupacions que comporten els nostres dies, vulguin enlairar-se per la pregària. Lloc: Torner, 63, Mataró (Barcelona). Tel. 798 67 63.

“CASA D'ACOLLIMENT DE PIERA.”— Serveis: Convivències. Trobades. Grups de reflexió. Caps de setmana. Recessos individuals dies feiners. Per a més informació: Germana Lúcia Hernández, Religioses Trinitàries, Pl. de l'Església (Parròquia). Tel. 778 90 30.

SANTA QUARESMA A LA CATEDRAL.— El Dimecres de Cendra, dia 24 de febrer, el Sr. Cardenal-Arquebisbe, iniciarà la celebració de la Quaresma amb la imposició de la cendra i la Missa pròpia del dia, a les 7 de la tarda. Els divendres, a les 7 de la tarda, Santa Missa i Exercici de Via-crucis. La predicació quaresmal tindrà dues setmanes d'intensitat: Del dilluns, dia 8 al divendres dia 12 de març, en català, a càrrec del P. Lleó Vandeloox, caputxí, basada en la vida i escrits de St. Francesc d'Assís, amb motiu del VIII Centenari del seu naixement. Del dilluns, dia 22 al divendres dia 26 de març, en castellà, a càrrec del P. Gratiniano Turino, Carmelita descalt, basada en la vida i escrits de Sta. Teresa de Jesús, amb motiu del IV Centenari de la seva mort.

FRATERNITATS DE BETÀNIA DE CARLES DE JESÚS (FOUCAULD).— El proper dia 28 de febrer, Desert (recés), unint-nos a la celebració del IV Centenari de la mort de Sta. Teresa de Jesús, sobre el tema: “L'oració segons la doctrina de Sta. Teresa”. Dirigirà el P. Josep M.ª Ribera, carmelita. Lloc: c/. Trafalgar 70. 1er. 1.ª, tel. 302 71 77. Hora: De 10 a 19. Es prega avisar.

TROBADES D'ESPIRITUALITAT. RECES DE QUARESMA.— Se celebrarà a la Casa d'Exercicis de VIC, Rambla de St. Domènec, 5, el cap de setmana dies 27 i 28 de febrer. Per a inscripcions: tel. 235 24 85, família MORA. Si teniu places a disposició al vostre cotxe comuniquen-ho també a la família MORA per organitzar el trasllat a Vic. En tot cas els trens són freqüents tant d'anada com de tornada. Tema: “Llegim la Bíblia, Puguem amb la Bíblia. Conversió”. Hi haurà Celebració Penitencial. Dirigeix el P. Anton M.ª Vilarrubias i Codina.

INSTITUT DE TEOLOGIA I HUMANISME. PREPARACIÓ QUARESMA PERA RELIGIOSES.— El dissabte, dia 27 de febrer, a les 5 de la tarda, començarà un

recés per a religioses de preparació a la Quaresma. El tema serà: “Introducció bíblica a la Quaresma”. Dirigirà el P. Antonio G. del Moral O.P., a la Sala Penyafor, c/. Bailén, n.º 10. Per a més informació: Tel. 246 33 00.

ANFE. RECÉS QUARESMA.— Se celebrarà diumenge, dia 28 de febrer, a l'església del Sm. Sagriment, c/. Aragó, 268; començarà a les 10,30 del matí i acabarà a les 13,30. Hi haurà celebració de l'Eucaristia. Dirigirà el P. Mariano Rosana, C.D. Poden assistir-hi totes les persones que ho desitgin.

COMUNITAT CRISTIANA DE POMPEIA.— VIII Centenari del naixement de St. Francesc. “Reflexions sobre la fe a la llum de St. Francesc” obertes a totes les persones que vulguin conèixer l'espiritualitat del Sant d'Assís. Dijous, dia 25 de febrer, a les 10,15 de la nit, tercera reflexió sobre el tema: “Crist Jesús, camí de Déu i camí de plenitud humana”. Presenta el tema el Sr. Francesc Cortés. Lloc: Riera de St. Miquel I, bis, locals de Pompeia-Grups.

QUARESMA A L'ESGLÉSIA DEL SM. SAGRIMENT (c/. ARAGÓ, 268).— Per a viure millor la Quaresma com camí vers la Pasqua, es faran les següents celebracions: Els dimecres, a les 8 de la tarda, res de Vespres, seguides d'una estona d'adoració. Celebració de l'Eucaristia a les 20,45. Els divendres, a les 20 h. Conferències quaresmals dirigides pel Dr. Eduard Bosch. Celebració de l'Eucaristia a les 20,45 h. Els dissabtes, a les 8,30 de la tarda, celebració dominical de l'Eucaristia amb res de Vespres unides a la Missa. S'invita a participar-hi a totes les persones que ho desitgin.

JORNADES DE CONVERSIÓ I REFLEXIÓ CRISTIANES PER A PROFESSORS D'EGE, BUP I FP.— Se celebraran del 5 al 8 de març, segons l'espiritualitat dels Exercicis de St. Ignasi, dirigides pel P. Ignasi Salat S.J., a la Casa d'Exercicis de St. Ignasi de Sarrià, c/. Carrasco i Formiguera, 32, Barcelona-17. Per a informació i inscripcions: Tel. 203 88 62.

RECÉS PER A RELIGIOSES.— Se celebrarà el diumenge, dia 28 de febrer, a la Casa d'Exercicis de St. Ignasi de Sarrià, c/. Carrasco i Formiguera, 32, Barcelona-17, tel. 203 88 62.

CURSET DE CATEQUESI D'ADULTS SOBRE LA TEMÀTICA DE LA “FAMILIARIS CONSORTIO”.— Se celebrarà a la Parròquia de Maria Reina, c/. Carretera d'Esplugues, 103, a partir del dijous, dia 25 de febrer, tots els dijous de març i d'abril, a les 10 de la nit i als locals de la parròquia. Serà desenvolupat per diferents professors especialistes en la matèria. Poden assistir-hi totes les persones interessades.

OFICINISTES O.C.D.— 28 de febrer - I DIUMENGE DE QUARESMA - RECÉS a la casa “Sagrada Família” de Vallvidrera, de 10 del matí a les 6 de la tarda, dirigit per Mn. Miquel Albà. Informació: Tel. 317 58 42.

MOVIMENT SACERDOTAL MARIÀ.— Cenacle mensual. Dilluns, dia 22, de 4 a 6 de la tarda. Predicarà als sacerdots Mn. Joan Dies, rector de Llavorsí, i en la Concelebració, Mn. Eugeni M.ª Portusach.

Solsona

TROBADES VOCACIONALS. SEMINARI DE SOLSONA.— BUSQUEM NOIS DECIDITS a dedicar la seva vida al servei dels altres. Si ets un d'aquests apunta't a les TROBADES VOCACIONALS del Seminari de Solsona. El calendari i les edats per a cada encontre són aquests: Per a nois de 12 a 14 anys, inclusivament, dies 6 i 7 de març; 29 i 30 de maig; per a nois de més de 14 anys, dies 13 i 14 de març; 5 i 6 de juny. Cada aplec començarà el dissabte a les 12 del matí, i acabarà el diumenge havent dinat. Posa't en contacte amb algun mossèn de la teva parròquia, o directament amb Mn. Antoni Guixé, Seminari de Solsona, tel. (93) 811 01 00.

EXERCICIS PER AL POBLE DE DÉU.— Del dia 17 de març, dimecres, al vespre, fins a la tarda del dia 21, diumenge, a la Cova de St. Ignasi, Mons. Miquel Moncadas i Noguera donarà una nova tanda d'exercicis que tan bon record deixen en tots els participants. Es oberta, com sempre, a joves, matrimonis, adults, avis, sacerdots, religiosos i religioses. Cal portar-se la Bíblia. Les despeses de la pensió són cobertes de manera anònima i voluntària. Per a inscripcions: Tel. (93) 872 04 22.

CODERCH

Del 9 al 21 de febrer del 1982

FIGURA I PAISATGE

Clausura, diumenge de 12 a 2

GRIFÉ & ESCODA, S.L.

Avinguda Diagonal, 484
Telèfon 217 60 19
Barcelona-6

TARRAGONA

Josep Sabaté

El seu tarannà senzill li permeté de penetrar al cor del poble

Guimerà honora la memòria de mossèn Camí

GUIMERÀ.— Guimerà, encara que adscrit a l'Urgell, és una vila típicament segarrenca i com a tal, en respon també el caràcter. Els guimeranencs són marcadament enamorats de les seves coses i les seves tradicions i saben valorar el que autènticament és valorable.

Mossèn Camí, potser no va ser un gran erudit; o potser sí... però fou per la seva modèstia, pel seu tarannà afable, senzill, planer, que va entrar al cor del poble. Sabia escoltar, sabia callar, però sobretot sabia estimar i aquestes virtuts solcaren profundament la gent senzilla, la gent del poble i Guimerà, que les va copiar, ha respost recíprocament envers el seu Rector.

Mossèn Camí va conviure amb els guimeranencs per espai de 25 anys. Foren uns anys difícils de post-guerra. Calia guarir moltes ferides, calia atansar molts distanciat, calia ser rector de tots i va aconseguir-ho. I això es palesà el passat dia 16 de gener dia en què foren solemnement traslladades, les seves despulles, del cementiri a la capella del Sant Crist de l'Església Parroquial. Feia 20 anys que mossèn Camí havia mort. Era el dia 12 de febrer de l'any 1962 que deixava, aparentment, els seus feligresos; però no era així, el seu record, perdurava i contràriament a les lleis tendents a l'oblí, el pas del temps valorava i augmentava encara més, l'estimació i el record d'aquell veritable bon pastor.

La diada fou una explosió d'amor i de justa exaltació envers el sacerdot estimat, barreja d'alegria i d'emoció. Tot Guimerà era allí: els de prop i els de lluny, els vells i els joves, presidint a tots i a tot, el Senyor Arquebisbe de Tarragona, doctor Pont i Gol, que compartí el fervor de tot el poble junt amb un gran nombre de sacerdots que volgueren sumar-se a l'homenatge.

L'homilia, pronunciada per mossèn Josep Martí i Aixalà Vicari Episcopal, fou una oració "in memoriam" d'aprofundiment dels valors humans, espirituals i pastorals del tan recordat senyor rector.

L'Orfeó Guimeranenc "Mossèn Camí", va interpretar el cant de difunts amb una contenció íntima d'emoció que s'encomanà a tots els assistents. Finalment, mentre els preveres dipositaven el cos de mossèn Camí a la Capella del Sant Crist, els assistents van cantar els goigs de la Verge de la Bovera, patrona de Guimerà. Aquest, va ser un comiat de cants i llàgrimes. L'últim adéu dels feligresos de Guimerà honorant l'Església, a través del Rector de la pau i de la bondat.

Vallfogona recorda al seu famós rector

Han començat els actes commemoratius del quart centenari del naixement de Francesc Vicenç Garcia, el popular Rector

de Vallfogona. Enguany, arreu de Catalunya, es desenvoluparan diversos actes organitzats per una comissió presidida pel director general d'activitats artístiques i literàries de la Generalitat, Albert Manent.

Tot i que els actes es presentaran a gairebé totes les comarques catalanes, d'una manera especial se celebraran a Vallfogona de Riucorb, Tortosa, Lleida, Vic, Tarragona, Barcelona i Madrid, llocs vinculats, directament, amb la vida i l'obra de Vicenç Garcia. Com se sap, el Rector de Vallfogona nasqué a Tortosa, estudià a Lleida, i s'ordenà de prevere a Vic. Acompanyà a Tarragona l'Arquebisbe Joan de Montcada i va ser secretari del bisbe de Girona. Visqué durant un cert temps a Barcelona i a Madrid.

Dins aquesta commemoració, la Fundació Roger de Belfort editarà una biografia del Rector de Vallfogona, original del professor Antoni Mundo. A més, el professor Albert Rossich treballa en una edició crítica de les obres del Rector de Vallfogona que també serà publicada enguany.

D'altra banda, la mateixa Fundació Roger de Belfort ha organitzat, per al proper estiu, una exposició sobre el Rector que tindrà lloc a l'antic forn de Vallfogona de Riucorb, convertit en centre cultural. Hi ha previst un

acte acadèmic que serà presidit per l'arquebisbe de Tarragona, doctor Josep Pont i Gol.

També es prepara la gravació d'un disc o "cassette" que contindrà una biografia de Vicenç

Garcia seguida d'un recull de poesies i de música barroca. Cal remarcar que s'escenificarà, durant aquest any, l'obra "Comèdia de Santa Bàrbara", original de Francesc Garcia, adaptada per Josep Miracle.

BARCELONA

Redacció

Organitzades per Justícia i Pau

Jornades sobre l'infant maltractat

BARCELONA.— La COMISSIÓ DE LA INFÀNCIA del Secretariat de Justícia i Pau de Barcelona ha organitzat, conjuntament amb l'Escola Superior d'Assistents Socials, unes Jornades sobre l'infant maltractat.

Aquestes Jornades són dirigides a les persones amb infants al seu càrrec o que en tenen cura professionalment. També volen arribar al públic en general, a través d'una labor seriosa de sensibilització respecte a un problema cada dia més greu, encara que mal assumit per la col·lectivitat. Perquè, en efecte, els casos escandalosos que arriben a ser coneguts provoquen sovint tan sols una reacció emocional que no desemboca en cap actitud positiva o en accions eficaces.

Quatre taules rodones

Quatre taules rodones, en les quals intervindran especialistes en aquest camp, abordaran el problema hospitalari, el punt de vista jurídic, els condicionaments sociològics i el tractament

Moltes vegades els infants no reben l'estimació de què són mereixedors i tant necessiten.

i la prevenció de les situacions del maltracte d'infants. La cloenda de les Jornades comptarà amb la presència de representants significats de la nostra Administració pública, als quals hauran estat presentades les conclusions de cada sessió de treball, a fi que puguin ser integrades a l'exposició que faran sobre l'acció dels departaments respectius.

Les Jornades se celebraran al llarg de cinc dijous seguits, els dies 25 de febrer i 4, 11 i 18 de març, a dos quarts de vuit del vespre. Les taules de treball tindran lloc a l'Escola Superior d'Assistents Socials de Barcelona, carrer Viladomat 321, telèfon 239 28 16, on pot formular-se la inscripció. La cloenda, a la Sala d'Actes de la "Caixa de Barcelona", Diagonal 530.

Recordant mossèn Llumà

No he pogut assistir a l'homenatge a mossèn Pere Llumà, i em sap greu perquè m'era persona estimadíssima. Un home d'aquells que saben incidir en l'íntim dels que a ells recorren cercant la pau.

Era un home que se't feia seu, i al mateix temps el senties teu. Era un home que sabia donar-te la pau, i t'infonia el deler de la lluita per una causa justa.

Vaig conèixer-lo a sant Felip Neri de Gràcia després de la malaurada època de la guerra civil. En aquells temps tots estàvem una mica, o un bon troc desorientats. Havíem viscut un temps difícil, de persecució, i fins i tot havíem esperat l'acabament de cara a una situació que consideràvem com un mal menor. Cal reconèixer que ens havien enganyat amb una propaganda ben burda. És clar que estàvem cansats... I mossèn Llumà fou el primer sacerdot que va parlar-me clarament de la realitat. Va obrir-me els ulls. Des d'aquell moment, la meua reserva mental per tot el que succeïa políticament fou absoluta.

Ell no s'havia pas equivocat. Català de soca-rel, no va sentir-se vençut. I des d'aleshores va orientar la seva resistència passiva, però d'una tenacitat corrent, disposat a una llarga espera, aprofitant qualsevol avinentesa per refer Catalunya espiritualment.

Físicament malaltís, tenia l'esperit fort com un roure. Així, amb el també recentment finat J.J. Llongueres va fundar les Escoles Virtelia, i després la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. I des d'allí la forja de consciències cristianes... i catalanes. Ben present en ell aquell "som catalans i cristians" que cantàvem a la F.J.C.

La seva tasca ha estat humil i continuada, sense repòs. Només Déu pot conèixer la magnitud assolida per la seva obra. A nosaltres ens resta el record del seu exemple que perdurarà, perquè és l'exemple d'un home i d'un sacerdot que en cap moment no va sentir-se apte per la covardia.

Oriol Camps

VIII Centenari Francisc

24 d'abril: aplec juvenil al monestir de Poblet

"Germans, comencem de nou"

Després de la inauguració solemne de l'any franciscà al monestir de Pedralbes de Barcelona, va celebrar-se l'aplec juvenil a redós de l'ermita de "Sant Francesc s'hi moria", al cor de la Plana de Vic. Va ser una gran experiència de joia franciscana.

"Cal anar endavant sense perdre el pas"

La gran concentració juvenil a Vic —uns dos mils joves— n'era

el començament. Allà es va veure la força i les ganes que calia continuar. "Cal anar endavant sense perdre el pas", com diu la cançó. El manifest jove amb què es va cloure l'aplec era tot una crida a la feina. "Perquè l'amor no és estimat, l'home no és respectat; germans, comencem de nou", deia el lema de l'aplec de Vic.

Vàrem tornar a casa. Portaven tots una forta vivència al cor. Es varen intercanviar cartes i informacions amb tots els grups participants a l'aplec amb un petit qüestionari que demanava respostes senzilles als assistents. La darrera deia: "Voldríeu fer algun suggeriment per al aplec de Poblet?". I som aquí.

Aplec juvenil al monestir de Poblet

La comissió "Pro centenari franciscà" ha posat fil a l'agulla i ja tenim tots els preparatius en marxa per a la magna concentració de joves amics de Francesc d'Assís a redós de la senzillesa i austeritat del monestir de Poblet. Cal preparar-la bé des de cada grup juvenil, moviment, parròquia, col·legi, etc.

"Homes de reconciliació, peregrins de la pau"

Aquest serà el lema del gran aplec juvenil a Poblet.

S'obrirà amb una concentració inicial d'acolliment a la plaça del monestir. El dissabte dia 24 d'abril, a la tarda, tindrà lloc la instal·lació del campament. Sopar de germanor que tothom s'haurà portat. Des de les 10 a les 12 de la nit, al voltant d'una gran foguera —el "germà foc"— es farà la vetlla de reflexió i pregària, amb participació de tots els grups presents vinguts de totes les comarques de Catalunya.

L'endemà, diumenge, dia 25 d'abril, gran diada franciscana. Concentració a la plaça del monestir. Un monjo cistercent s'adreçarà a l'assemblea. Seguidament visita el monestir, i a les 2 solemne eucaristia, presidida per l'abat de Poblet i concelebrada pel grup de sacerdots pre-

Obert el VIII Centenari del naixement de sant FRANCISCA ofereix una informació sobre tres realitats florals franciscanes a Berga; estrena de la versió oressò internacional —obra d'uns dels millors compositors de jovent al monestir de Poblet.

En una avinentesa pròxima informarem sobre el motiu del susdit centenari. Tot això ens diu que el papa i que avui el Pobriessó d'Assís gaudeix encara d'una cultura i socials.

sents. Aquesta eucaristia, si ho permet el temps, se celebrarà a l'esplanada del monestir.

Dances, cant i Manifest

Després del dinar de germanor, cada grup podrà fer la seva representació, el seu cant. Es redactarà un segon manifest, expressió de la voluntat juvenil al nostre món. Als volts de les 6 de la tarda, acte de comiat amb el cant tradicional "Es l' hora dels adéus".

Millor que protestar és crear un món nou

Des de CATALUNYA CRISTIANA fem una crida a tots els joves del país —nois i noies— que admiren i estimen sant Francesc d'Assís, perquè es facin presents a Poblet.

El Pobriessó d'Assís —malgrat els 800 anys que el separen de nosaltres— continua viu en la història perquè l'evangelisme del Crist no es gasta amb el temps.

Francesc ensenya que la millor contestació és crear un món nou. Ell no maleeix els rics, sinó que es fa pobre; no trenca els lligams amb l'Església, sinó que viu en el seu interior la puresa i la llibertat de l'evangelisme; no malmet la terra, sinó que canta el Sol, les flors, l'aigua i el vent. No enfronta una classe social contra una altra, sinó que crea una situació on la lluita no té cap sentit.

Francesc és un autèntic peregrí de la pau, un home de reconciliació, que a tot i a tothom diu "germà".

Que la segona trobada juvenil de Catalunya esperoni les il·lusions i esperances per anar construint, tots plegats, un món de pau, reconciliació i alegria. "Germans —deia sant Francesc

als seus companys — comencem de nou, que fins ara no hem fet res".

Jacint Vila

AVIS.—Per a qualsevol informació sobre l'aplec juvenil a Poblet, adreceu-vos a les secretaries "Pro centenari franciscà": carrer de Sant Pere Més Baix, 18. Barcelona - 3. Tel. 319 00 87, i carrer de Calaf, 13. Barcelona - 21. Tel. 209 17 89.

FRANCESC D'ASSÍS, SANT I ECOLOGISTA

Francesc Gamissans, 1982

Amb motiu que el papa Joan Pau II ha declarat sant Francesc patró dels ecologistes, l'autor d'aquest llibre presenta tots aquells trets de la vida del sant que palesen el seu amor a la naturalesa. "Els germans, digué Chesterton, no es posseeixen; es tenen i prou". El text s'inspira en les biografies i llegendes de l'època, però amb un llenguatge actual i pensat per al lector català. Aquí i allà del llibre hi ha referències a l'amor i el respecte que cal tenir a la natura, darrerament tan malmesa per l'home.

Encapçala l'obra un pròleg deliciós, entenedor i profund al mateix temps, d'en Josep M. Rovira Belloso. Cada capítol va il·lustrat amb dibuixos molt originals de M. Lurdes Viñas, la monja beneta de Montserrat prou coneguda en el món de la ceràmica i la pintura. N'oferim alguns que il·lustren aquesta pàgina.

Creiem que el llibre pot ser força útil per a aplecs juvenils o per altres grups, on el text pot ajudar a un aprofundiment i diàleg sobre l'esperit de Francesc d'Assís, el sant que més ha respectat i estimat la terra, l'home i el món.

L'obra pertany a la col·lecció ELS DAUS, n.º 53, de l'Editorial Claret.

Un exponent de la cultura religiosa catalana

Jocs florals franciscans

La família franciscana de Catalunya convoca amb caràcter extraordinari jocs florals franciscans, a celebrar el dia 9 de maig del 1982 a Berga.

Hi actuaran com a mantenidors:

President: Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn, conseller-adjunt a la presidència de la Generalitat.

Vocals: Ferran Camps, diputat al Parlament de Catalunya; Esteve Busquets Molas; Pere Ribot; Leandre Amigó; Climent Forner; Josep M. Massana i Joan Botam.

Secretari: Francesc Gamissans.

Premis tradicionals

FLOR NATURAL

PREMI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, amb 100.000 pessetes a la millor composició, en vers, que canti algun aspecte del pas de sant Francesc per Catalunya.

ENGLANTINA D'OR

PREMI DE LA CAIXA DE PENSIONS, amb 75.000 pessetes, al millor poema que glossi l'amor de sant Francesc a "Madona Pobresa".

VIOLA DE PLATA

PREMI DE LA CAIXA D'ESTALVIS I MONT DE PIETAT, amb 75.000 pessetes, al millor poema sobre el "Pessebre vivent", instaurat per sant Francesc a Greccio.

Premis extraordinaris

EN VERS:

1. Retaule de figures de les "Floretes". Premi amb 25.000 pessetes, de la família franciscana de Catalunya.
2. Poesia sobre la perfecta alegria. Premi amb 25.000 pessetes, de l'Editorial Casals, S.A.
3. Poema sobre el germà llop a Gubbio. Premi amb 25.000 pessetes, del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona.
4. Lloances a santa Clara. Premi amb 25.000 pessetes, de la Caixa d'Estalvis de Manresa (Agència Passeig de la Pau, 10. Berga).

EN PROSA:

1. Sant Francesc i l'ecologia. Premi amb 25.000 pessetes, de la direcció general del Medi Rural.
2. Conte breu per als infants inspirat en la vida de sant Francesc. Premi amb 25.000 pessetes de l'Editorial Claret.
3. Article periodístic sobre el VIII Centenari del naixement de sant Francesc. Premi amb 25.000 pessetes del setmanari "Catalunya Cristiana".

BASES DEL CERTAMEN

Poden demanar-se a la Secretaria "Pro Centenari Franciscà", c/. Calaf, 13. Barcelona - 21.

JESUCRIST TÉ EL PODER DE PERDONAR ELS PECATS

La relació de l'home amb Déu es fonamenta en primer lloc en el fet de ser l'home criatura de Déu, no un ésser que ha estat fet per Déu, sinó que és conservat constantment (vist des de la nostra temporalitat) en l'existència, al qual Déu pronuncia constantment aquell "que hi hagi" de Gènesi 1. Déu no pot crear a distància; ho ha de fer com a causa immediata. L'omnipotència de Déu (treure quelcom del no-res a ésser, és un salt infinit que demana un poder infinit, que no pot ésser delegat a un tercer), la mateixa essència de Déu, està més en mi que la meua pròpia essència. Això significa una presència essencial de Déu en mi que, mentre jo sigui, no puc perdre. El que hem dit val per a l'home, però també per a tot ésser. Ara bé, en ser creat

l'home obtingué de Déu no solament l'existència humana, sinó quelcom més: la gràcia (gratuïta i sobrenatural) de participar, com a fill de Déu, de la vida divina trinitària. Tot cristià sap que l'home, després del pecat original, neix privat d'aquest do, recuperable per la redempció efectuada per Jesucrist i aplicada pel baptisme (sagrament que no elimina en la naturalesa caiguda i redimida les conseqüències del pecat original) i que podem tornar a perdre o almenys a disminuir pels nostres pecats personals. Així veiem que el pecat (l'original i els pecats personals) és un concepte bàsic en la nostra relació amb Déu. És el motiu de la redempció, i la revelació ens mostra que així com només Déu és creador, només a Ell pertoca perdonar els pecats.

1

PERDÓ VOL DIR
OBLIT DEL PASSAT
I PRESENCIA D'UNA
NOVETAT

El pecat s'interposa en la nostra relació amb Déu. És tema constant en la història del poble que Déu es vol configurar. Per a l'antic poble de Déu (i per a tothom) el pecat suposarà una contínua conversió; per a Déu, un constant perdonar per amor de si mateix, és a dir, per ser fidel a si mateix en l'amor que ha promès. Perdonar consisteix en oblidar. Això no vol dir que perdonar consisteix en no tenir presents uns pecats comesos, en no considerar-los ja; perdonar, per a Déu, és quelcom de més positiu: és "fer una cosa nova", la nova creació en Crist (cf 2. Cor. 3, 17 i 5, 17; Gàl. 6, 15; 2 Pere 3, 13; Apoc. 21, 5)

Lectura del llibre del profeta
Isaïes

Is 43: 18-19, 21-22, 24c-25
Així diu el Senyor: "No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, ¿no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meua lloança.
No és que tu, Jacob, m'hagis invocat, no és que tu, Israel, t'hagis molestat per servir-me. El que has fet, és obligar-me a suportar els teus pecats, molestar-me amb les teves culpes. Però jo, sóc el qui esborro les teves faltes per amor de mi mateix, i no em recordaré mai més dels teus pecats".

SALM RESPONSORIAL

El pecat, que és un allunyament de Déu i comporta un càstig, càstig que els de l'antic poble de Déu ja veien plasmat en la malaltia corporal ha produït a l'Antic Testament tota una literatura penitencial. El salm 40, que és el plany i la oració d'un malalt, n'és un exemple. (En el primer verset cal llegir "pel pobre desvalgut", no pel "poble", errata, fàcil d'esmenar, de l'edició típica del Missal català).

40: 2-3, 4-5, 13-14 (R.: 5b)

Feliç el qui s'interessa pel poble desvalgut;
en temps difícils, el Senyor el salvarà.
El guardará i el farà viure feliç a la terra,
no el deixarà a mercè dels enemics.

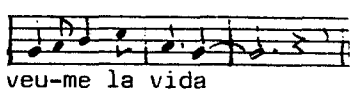
R. He pecat contra vós, salveu-me la vida.

El Senyor el sostindrà en el dolor,
fins a treure'l del llit on jeia malalt.
Jo clamo: "Senyor, compadiu-vos de mi.
He pecat contra vós, salveu-me la vida". R.

Però a mi, em conserveu sense culpa
i em mantindreu per sempre davant vostre.
Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel,
des de sempre i per sempre. Amén, amén. R.

RESPOSTA AL SALM

Antoni Cagigas

2

PER QUÈ DIEM AMÉN

Pau havia hagut de fer un canvi d'itinerari, i això havia donat peu a una acusació de lleugeresa. El context anterior immediat fa: "¿Direu que he obrat amb lleugeresa? ¿O bé que allò que em proposo, m'ho proposo guiat per la carn, de manera que tan aviat dic un sí com un no?" (v. 17) L'apòstol aprofita l'ocasió per presentar Jesucrist com el gran "sí" del Pare: en ell s'han complert totes les promeses divines. Per tant, també el Pare és un "sí". I ho és també l'apòstol i tot fidel confirmat amb el do de l'Esperit Sant. Per expressar aquest "sí" els cristians primitius conservaren en la litúrgia el terme hebreu "amén", el qual, traduït, potser no expressaria prou la força d'afirmació, de convicció, de sinceritat, de fe que tenia el vocable hebreu per als apòstols i als seus deixebles immediats.

Lectura de la segona carta de
sant Pau als cristians de Corint

2C: 1: 18-22

Germans, Déu sap que no manteixo; la nostra paraula quan ens adrecem a vosaltres, no és ara sí, ara no, perquè Jesucrist, el Fill de Déu, que ha estat predicat entre vosaltres pel nostre ministeri —meu, de Silvà i de Timoteu—, no ha estat mai ara sí, ara no. En ell hem sentit un sí ben clar, perquè totes les promeses de Déu en ell s'han convertit en un sí. Per això, quan nosaltres donem glòria a Déu, diem "Amén", que vol dir "sí", per Jesucrist. I el qui ens referma i ens ha ungit en Crist, juntament amb vosaltres, és Déu. Ell mateix ens ha marcat amb el seu senyal i, com a penyora del que vindrà, ha posat en els nostres cors el do del seu Esperit.

3

SI JESÚS PERDONAVA
ELS PECATS, VOLIA
DIR QUE ERA DÉU

L'escena és de les més pintoresques i commovedores que té la història de Jesús. Aquella introducció del malalt pel sostre va ser possible, perquè molts dels sostres o terrats de les cases de Palestina —encara avui— són de fang aguantat per rama, fàcil de treure. Jesús qualifica de fe l'acció dels homes que baixaven el paralític, el qual, sens dubte, era també aguantat per la pròpia fe. Les desgràcies corporals eren considerades pels antics jueus com a efectes del pecat; Jesús no compartia exactament aquella creença (cf Joan 9, 1-3). En el nostre cas, Jesús mirant certament més enllà de la desgràcia física, es limita a dir: "Els teus pecats et queden perdonats". Paraules importantíssimes, perquè manifesten el seu poder diví; revelen senzillament la divinitat de Jesús, el qual, després de l'escàndol que ha produït en els mestres de la Llei, confirma amb un miracle el seu poder diví de perdonar els pecats. El miracle de la guarició no va sol: Jesús demostra que coneix també el pensament secret dels homes, això és una altra prova del seu poder diví. El present passatge és important també des d'un punt de vista històric, ja que des d'aquest moment comença la persecució contra Jesús per part dels fariseus i dels doctors de la Llei, persecució que acabarà amb la mort del nostre redemptor.

Evangeli segons sant Marc

Mc 2: 1-12

Al cap d'uns dies, Jesús tornà a Cafar-Naúm. La gent sentí dir que era a casa, i n'hi anaren tants que no cabien ni davant l'entrada. Jesús els predicava. Mentrestant, vingueren uns homes a dur-li un paralític. El portaven entre quatre. Veient que amb tant gent no podien portar-lo dintre, aixecaren el terrat sobre l'indret on era Jesús i, un cop obert el sostre, baixaren la llitera. Jesús, en veure aquella fe, digué al paralític: "Fill, els teus pecats et queden perdonats". Uns mestres de la Llei que eren allà asseguts pensaven dintre seu: "¿Com pot dir això aquest home? Això és blasfem. ¿Es que algú, fora de Déu, pot perdonar pecats?" A l'instat Jesús conegué dintre seu que pensaven això i els digué: "¿Per què penseu així dins vostre? ¿Què és més fàcil, dir al paralític que els seus pecats li queden perdonats o dir-li que s'aixequi, es carregui la llitera i camini? Doncs, ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra". I tot seguit diu al paralític: "Aixeca't, carrega't la llitera i vés-te'n a casa". Ell s'aixecà immediatament, es carregà la llitera i se n'anà en presència de tothom. Tots glorificaven Déu i no se'n sabien avenir. Deien: "No havíem vist mai res de semblant".

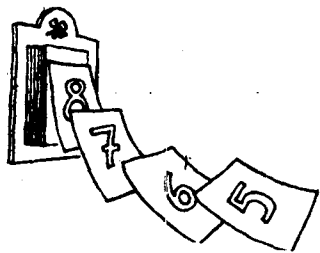
PUNTS DE REFLEXIÓ

1. Quin enginy i quina audàcia, la d'aquells homes, per fer arribar el paralític fins a Jesús! Què no hauríem de fer nosaltres per atènyer el favor i el perdó de Déu! Almenys hauríem de fer tant com solem fer per salvar la salut del nostre cos.
2. Què és més fàcil per a Déu? Als ulls dels homes resultava més fàcil per a Jesús dir al paralític: Et perdono els pecats, que no pas dir-li: Aixeca't. Pot passar, però, que la misericòrdia i l'omnipotència de Déu trobin més difícil, o impossible, perdonar quan el pecador no correspon a la gràcia (quan manca la fe, la confiança).
3. El poble no se'n sabia avenir i glorificava Déu. Però hi havia uns doctors de la Llei, en els quals els miracles de Jesús no feien cap efecte. Davant l'obstinació i l'estupidesa dels homes no hi poden res ni les evidències més manifestes.

CANT D'ENTRADA

Calendari

Diumenge, 21 de febrer, VII del temps ordinari: Sant Pere Damià, bisbe doctor i sant Vèrul màrtir. Festa de la Misteriosa Llum a Manresa.

Festa de Carnaval.
El sol surt a les 6.38 i es pon a les 5.32 (hora solar).

Festa major a Manresa.
Dilluns, 22 de febrer, La Càtedra de Sant Pere Apòstol. Santa Elionor, reina.

Dimarts, 23 de febrer, Sant Policarp, bisbe i màrtir i Santa Marta d'Astorga, verge i màrtir.

Dimecres, 24 de febrer de Cendra. Sant Modest, bisbe; sant Edilbert, rei; sant Sergi, màrtir i santa Primitiva, màrtir.

Fira a Crespià.

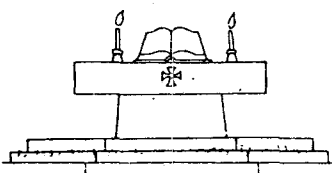
Dijous, 25 de febrer. Sant Cesari, metge i sant Valeri, ermità.

Fira a Santa Coloma de Farners.

Divendres, 26 de febrer. Sant Néstor i sant Fèlix, màrtirs; sant Porfiri i sant Alexandre, bisbes.

Dissabte, 27 de febrer. Sant Gabriel de la Dolorosa, confessor; sant Baldomer, subdiaca i santa Honorina, verge.

L'Església celebra

21 de febrer, diumenge de la setmana VII de durant l'any. Lectures: primera, Is 43, 18-25, S 40, segona 2 C 1, 18-22, tercera, Mc 2, 1-12.

22 de febrer, dilluns de la setmana VII de durant l'any. La Càtedra de Sant Pere. Lectures: primera, 1 Pe 5, 14, S 22, segona, Mt 16, 13-19.

23 de febrer, dimarts de la setmana VII de durant l'any. Lectures: primera, Jm 4, 1-10, S 54, segona, Mc 9, 29-36.

24 de febrer. Dimecres de Cendra. Lectures: primera, Jl 2, 12-18, S 50, segona, 2 C 5, 20-6, 2, tercera, Mt 6, 1-6, 16-18.

25 de febrer, dijous de la setmana VII de durant l'any. Lectures: primera, Dt 30, 15-20, S 1, segona Lc 9, 22-25.

26 de febrer, divendres de la setmana VII de durant l'any. Lectures: primera, Is 58, 1-9a; S 50, segona, Mt 9, 14-15.

27 de febrer, dissabte de la setmana VII de durant l'any. Lectures: primera, Is 58, 9b-14, S 85, segona, Lc 5, 27-32.

Unció dels malalts i no "Extremunció"

Un sagrament per a malalts o ancians

El mes de gener del 1973 es promulgaren dos importants documents sobre el sagrament de la unció dels malalts. Al primer d'ells, que tenia la categoria de Constitució apostòlica (reservada als documents pontificis més importants), el Papa hi remarcava la transcendència teològica, espiritual i pastoral d'aquest sagrament i de les decisions que envers ell s'adoptaven, i invitava tothom, sacerdots i fidels, a canviar llur mentalitat d'acord amb les orientacions donades pels Concilis de Trento i Vaticà II. Sense desaprovar el terme medieval d'"Extremunció", el Papa expressa la seva preferència pel de "Unció de malalts", tot explicant que no solament es tracta d'una qüestió de vocabulari: "el temps adient per a rebre'l comença quan el cristià comença a estar en perill de mort per malaltia o vellesa".

La nova manera és més rica de contingut

El Papa canvia la fórmula sacramental, substituïnt-la per una altra que s'inspira en el conegut text de l'apòstol sant Jaume i en el Concili de Trento, i que dona idea d'un contingut molt més ric del sagrament: "per aquesta santa unció i per la seva bondadosa misericòrdia, t'ajudi el Senyor, amb la gràcia de l'Esperit Sant, perquè, un cop lliure dels pecats, et vegis guarit i alleujat per la seva beniginitat". Es parla explícitament de l'obra de l'Esperit Sant i de la seva operació en l'ànima.

També s'ha reduït el nombre d'uncions, ja que d'ara endavant, només n'hi haurà dues: el front i

les mans, amb una sola fórmula. Es pot emprar oli que no sigui d'oliva, sempre que tingui origen vegetal. Es pot tornar a donar a un mateix malalt, no solament si recau en la seva malaltia, sinó també, si durant aquesta, el seu estat es fa més crític. Pot ésser administrat per diversos sacerdots, simultàniament. Hom dona més importància al gest d'imposició de mans, gest que "és suggerit —diu la Comissió episcopal espanyola de Litúrgia— per la pràctica del Senyor que imposava les mans als malalts i també per la manera d'expressar-se de l'apòstol sant Jaume".

No és un ritu administratiu d'amagat

Ensems que aquesta Constitució apostòlica, es fa públic el nou ritual. En ell hom aconsella la inserció del sagrament en una celebració litúrgica més completa, la Santa Missa quan sigui possible, o, almenys, una assemblea de fidels, amb acte penitencial, lectura de la Paraula de Déu, pregària dels fidels, recitació del Parnostre, i benedicció. De cara a les experiències que s'han fet, particularment a Lourdes amb ocasió dels grans pelegrinatges, hom estimula la celebració enmig d'una gran assemblea. Es vol evitar que la Unció dels malalts passi com un ritu administratiu d'amagat, ocultant al malalt la imminència de la seva mort. Que constitueixi una solemne celebració en la qual persones en greus condicions de salut, per malaltia o vellesa, consagrin el seu estat, unint-se als sofriments del Crist i rebien les gràcies que necessiten en la seva prova.

I.F.

Temps i camins

La "Misteriosa Llum" de Manresa

La festa religiosa i cívica de la Misteriosa Llum de Manresa, té lloc el 21 de febrer i se celebra des del segle XIV, en commemoració d'un miracle segons el qual la ciutat va poder gaudir d'aigua, abundantment, mitjançant una sèquia que comença a Balsareny i finalitza al dipòsit de la manresana Agulla.

Aquesta sèquia li porta encara les aigües del Llobregat, construcció a la qual, segons sembla s'hi oposaren l'any 1345 a partir de Salent entre altres autoritats, el bisbe de Vic, Galzeran Sacosta. Des de llavors pesà sobre les esglésies del terme i els constructors, cas de continuar les obres, l'excomunió (cosa emprada sovint en aquell temps).

Però heus aquí que es va produir un fet prodigiós: L'aparició a Manresa d'una misteriosa llum que, baixant de Montserrat, es reflectia a l'altar de la Santíssima Trinitat, de l'església del Carme, fet registrat per un notari de l'època anomenat Pere Bell-solà i 80 persones que havien presenciats aquest prodigi.

No cal dir que davant d'aquest fet tan sobrenatural, fou retirat l'entredit i continuaren les obres de la sèquia que té 26,319 quilòmetres d'extensió i gràcies a la qual Manresa fou proveïda d'aigua per sempre més.

Amb motiu d'aquest fet insòlit, es festeja cada any la diada amb festes típiques que commemoren la pietosa devoció, que perdura, sortosament, al llarg dels anys.

Pietat Campmajó

El pastor de Cal Marçalet

Tot menjant truita amb ceba a l'Hostal de Cal Marçalet, comentàvem no fa molts dies amb un company que el món és una roda. No sé quin filòsof fou aquell que inventà la frase "Roda el món i torna al Born", però crec que hi tocava de ple.

El meu interlocutor era un pastor d'edat madura i un solter empedernit. Ell té cura de la minestra, ell es renta i es cus la roba i ell fa de sorge i de remeier de tot el llinatge transhumant de la muntanya. És alt, prim, magre i daurat com un totxo de bòixol. Porta la barba serrada i punyent com un ram de grèvol, una engruna de nas i, per ulls, dos excrements d'ovella encastats sota les celles llargues i sortides. Avui, aquí a l'hostal, hi ha fet la beguda. Encara es recordava de quan era menut i aquests pagesos de l'Espunyola, de Casserres... anaven al mercat, a Berga, a vendre quatre caramades: una almosta de nespres, un quartà de faves seques, un rastell de granotes escorxades, un formatge salat, un tupí de mel, un mussol viu i una coixinereta d'avellanes grenyals. Tot plegat no valia tres xavos, però ells anaven a mercat a fer negoci, a xalar-se unes hores, a fugir de la dona, a veure món, a saber coses i a tastar l'aiguardent d'alguna taverna del carrer Major.

M'explicava el pastor que en aquelles rònegues masies d'altres temps la dona fadrina hi feia nasa. Aleshores vingué la seva integració a les fàbriques d'aquestes vora del riu, de les colònies obreres del Llobregat, en les quals la dona és la que abunda més entre l'element fabril. Els pagesos les espolsaven de casa quan encara no tenien com qui diu pel dessota l'aixella i elles acceptaven amb gust aquell exili humiliant i aquella miserable explotació de llur feblesa que, tanmateix, els permetia d'alliberar-se de la servitud de la gleba i els oferia mitjans d'anar externament sempre a la moda del dia.

D'aquí mateix, on ara ens trobem vós i jo menjant-nos truita amb ceba —em deia el pastor—, des de la porta d'aquest hostal, de bon matí fa anys jo contemplava un grup de noies que pujaven per la carretera de Solsona a Berga, a sobre mateix d'aquest congle. Aquestes noies no eren ja les "xinxes" d'abans, esquinçades i bordelleres, amb la boca plena de renecs i els ulls llents de ràbia. Totes anaven curtetes i polides, i reganyaven els braços primis i nerviuts, els cabells arranjats, la nuca ben

neta, les ungles rosades i llents de vernís i les varones amb una fresca aurèola industrial de pòlvors i coloret. N'hi havia una, molt blonda i menudeta, que s'aturava sovint i es mirava cofoia en l'espitllat del seu portamonedes, amb la mateixa coqueteria que ho faria en la llotja d'un teatre o en la taula d'un dancing d'aquell temps.

Tot contemplant-la —m'explicava l'home— m'agafava por que no es tragés la barreta de carmí i s'empastifés els llavis... I, en efecte, a l'últim no solament sortí la barreta, sinó tot un joc complicat de maquillatge amb el qual es deixà la cara com un xamós jardí primaveral. Ara digueu-me, vós, per què ho féu això! ¿Qui l'havia de veure tant a deshora? Com no fossin aquests turons ferosos de Capolat, aquells pins sorruts i negres que vorejaven la deserta carretera, aquells marranxons que pasturaven en els rostolls moscats d'aquests voltants o un pobre pallard que llaurava amb els bous la grisa costera de l'Espunyola...

Em deia el pastor que el cor mai no li deia prou, aleshores, al Llobregat; el seu temps era formidable. Aquelles fàbriques de la primeria ara ja eren, colònies populosas, i aquelles turbinetes de per riure ara s'havien tornat motors i maquinàries protentíssimes que donen pa i benestar a centes i centes de famílies. I també havia donat vestits i coloret a les noies de pagès. Les havia civilitzat i col·locat en un món més progressista que el del rostoll, la cort de porcs o les gàvies de conills...

Però aquella prosperitat del riu trescador i bonifici que tothom n'hi feia sac i soga s'estronca per moments.

Podríem veure, abans de l'any 2000, com aquestes pageses obreres de fàbrica, de l'Espunyola, de Casserres... dels pobles camperols de la conca d'aquest riu... tornen a convertir-se en aquelles "xinxes" d'antany, esquinçades i bordelleres, amb la boca plena de renecs i els ulls llents de ràbia?

Crec que pel camí que anem no podem tardar, si no hi posem remei, a ésser testimonis d'aquest retrocés històric; no podem tardar a contemplar el vergonyós espectacle que em descrivia fa pocs dies el pastor alt, prim, magre i daurat a l'Hostal de Cal Marçalet.

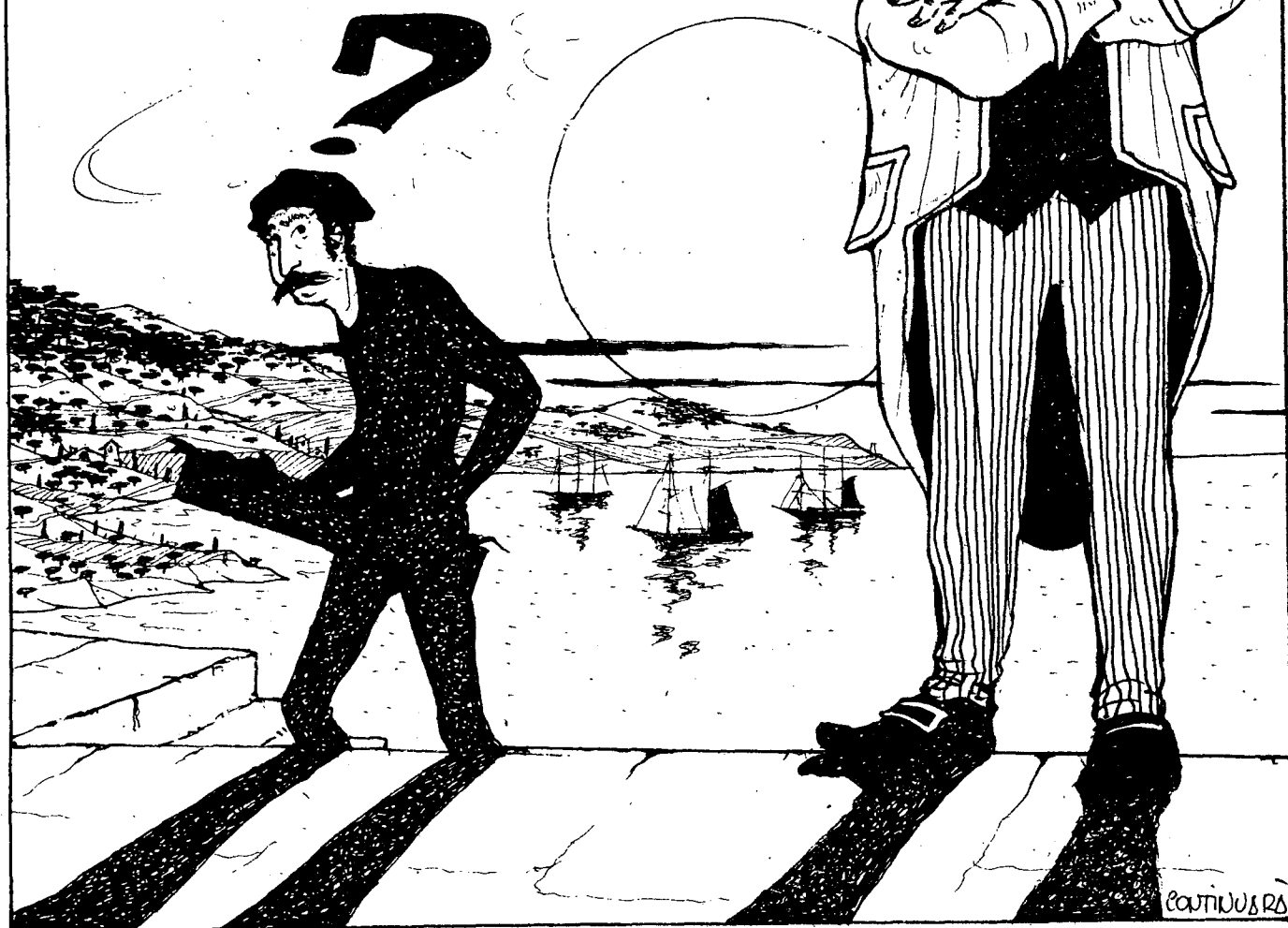
Josep Picas i Pons

La Costa de Llevant

El Masnou? Bé. Vilassar? Bé... Però... i Mataró, què? Per a qui el deixeu? Us cal saber que nosaltres, si bé l'any 1982 no tenim port, a finals del segle XVII el nostre tràfic marí feia la competència al de Barcelona. El 1702 oferírem al rei 3.500 dobles per tal que la vila fos reconeguda com a ciutat. Però Barcelona s'hi oposà... i guanyà.

Quant la gent del Maresme encara no gosava acostar el nas a la platja i tothom vivia a l'interior, al peu de la muntanya, perquè els feien por els peixos i els pirates, nosaltres ja navegàvem... sí! ja ho sé, exagero... Però quan vosaltres encara éreu de "munt" o de "dalt" i només éreu pagesos, nosaltres ja érem mariners.

En Josep Aparici, geògraf, administrador i comerciant, prou que ho explica. L'any 1708 a Mataró tots negocien per la mar. Fins i tot les dones— diu arriscaven sos cabalets de puntes i sedes, encomanant-los als patrons, que eren parents seus i aquest els canviaven per altres mercaderies. Els homes s'han fet rics en 40 anys. Han construït cases opulentes. Els negociants de gros cabal ajuden i amparen els oficis i compren la seva producció i la venen fora del regne. Tothom treballa. Tothom té feina. La població creix. I fins i tot els mercaders de Barcelona tenen representants a Mataró. Ah! aquesta Costa de Llevant, de Blanes a Badalona, viles en competència amb Barcelona... avui semblen uns satèl·lits de la capital. Però Barcelona no les ha creades. Mataró era, vers el 1700, gairebé igual a Barcelona.

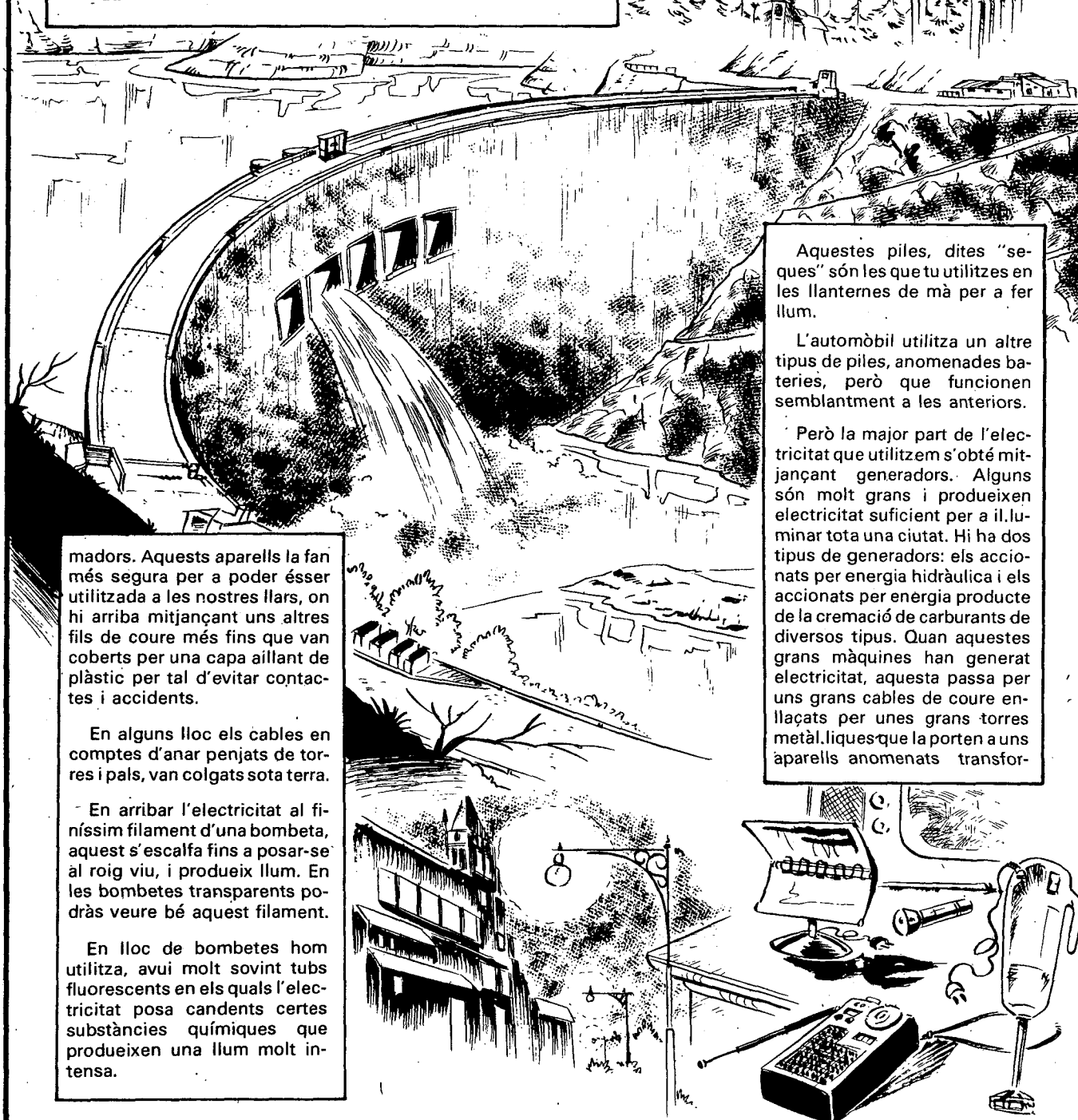

L'ELECTRICITAT

per:
Toni Heró

L'electricitat treballa per a nosaltres. Quan algú vol encendre un llum, escalfar la planxa, la cafetera, etc. utilitza l'endoll elèctric, per mitjà del qual hom obté la connexió amb els fils elèctrics que van per les parets i així obté la llum o l'escalfor desitjades. Quan vols apagar, desconnectes, és a dir, desendolles l'aparell del fil conductor de l'electricitat. El llamp també és electricitat però no es pot aprofitar la seva potència elèctrica perquè apareix i desapareix tan ràpidament que no hi ha manera d'agafar-lo.

Un dels mitjans d'obtenir electricitat són les piles seques. Aquestes contenen substàncies químiques generadores d'electricitat.

Aquestes piles, dites "seques" són les que tu utilitzes en les llanternes de mà per a fer llum.

L'automòbil utilitza un altre tipus de piles, anomenades bateries, però que funcionen semblantment a les anteriors.

Però la major part de l'electricitat que utilitzem s'obté mitjançant generadors. Alguns són molt grans i produeixen electricitat suficient per a il·luminar tota una ciutat. Hi ha dos tipus de generadors: els accionats per energia hidràulica i els accionats per energia producte de la cremació de carburants de diversos tipus. Quan aquestes grans màquines han generat electricitat, aquesta passa per uns grans cables de coure enllaçats per unes grans torres metàl·liques que la porten a uns aparells anomenats transfor-

madors. Aquests aparells la fan més segura per a poder ésser utilitzada a les nostres llars, on hi arriba mitjançant uns altres fils de coure més fins que van coberts per una capa aïllant de plàstic per tal d'evitar contactes i accidents.

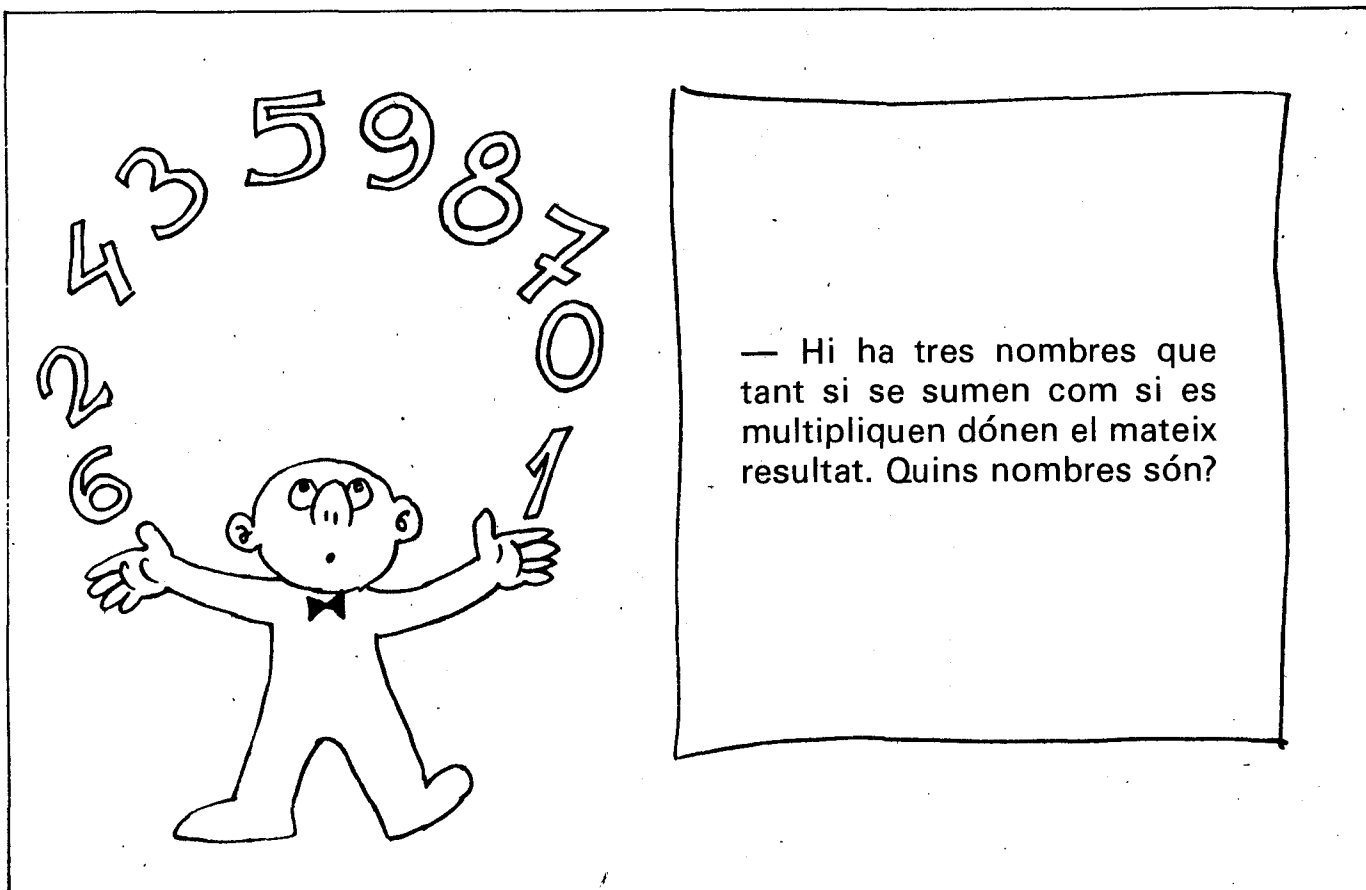
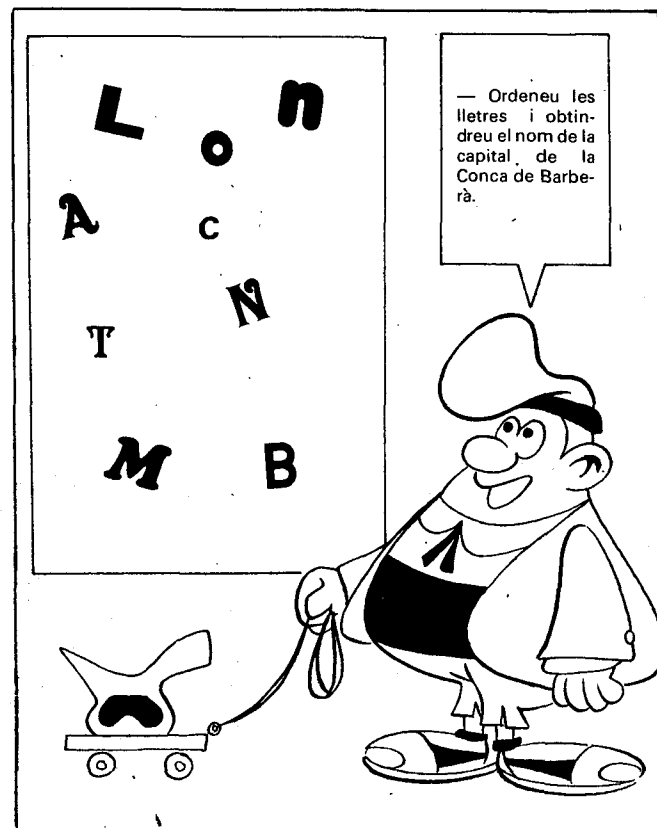
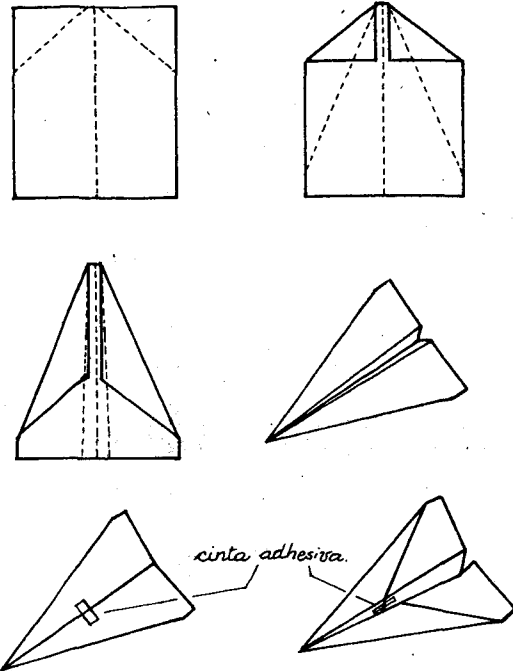
En alguns lloc els cables en comptes d'anar penjats de torres i pals, van colgats sota terra.

En arribar l'electricitat al finíssim filament d'una bombeta, aquest s'escalfa fins a posar-se al roig viu, i produeix llum. En les bombetes transparents podràs veure bé aquest filament.

En lloc de bombetes hom utilitza, avui molt sovint tubs fluorescents en els quals l'electricitat posa candents certes substàncies químiques que produeixen una llum molt intensa.

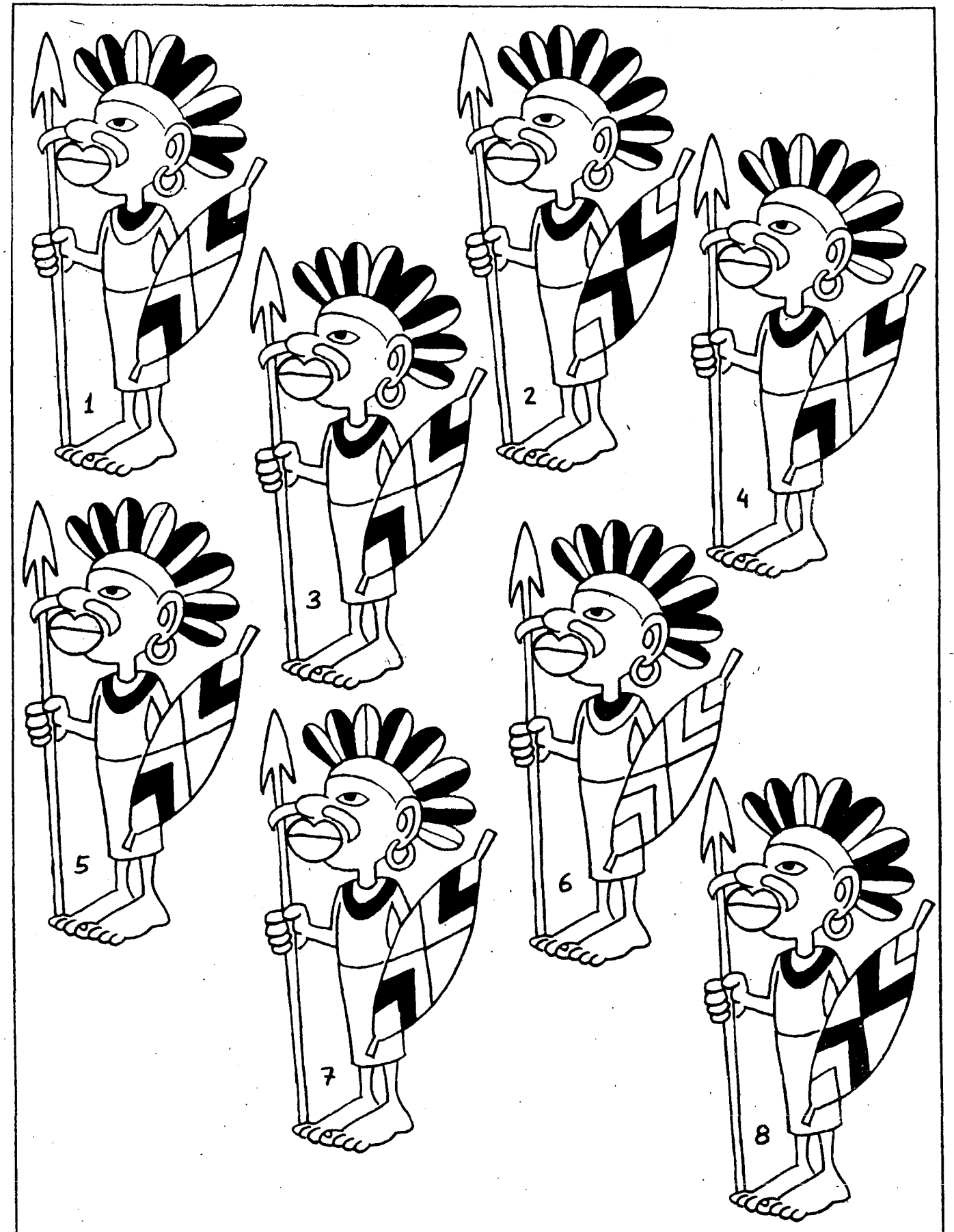
Papiroflèxia

Com es fa un avió de paper.

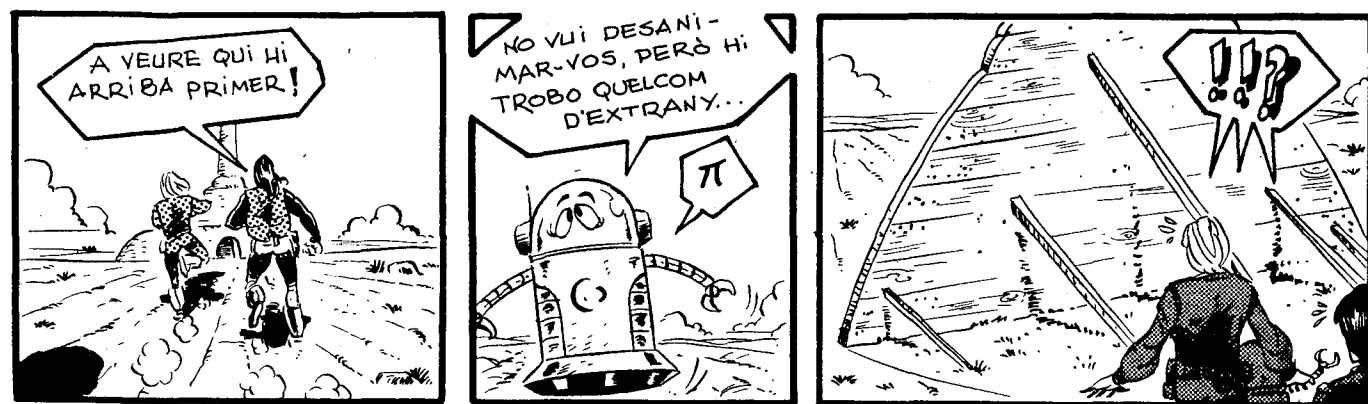

Avet Set — Avet Set — Avet Set

Entreteniments

Heus ací una bona colla de terribles guerrers africans. Tots semblen iguals a primer cop d'ull. Però no ho són pas del tot. Només n'hi ha dos que van vestits exactament iguals. Quins són?

En Joan i en Quim

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

87

Dimecres de cendra

Catequesi. Mn. Josep

—Doncs, jo, mossèn Josep, no sé què vol dir això del dimecres "de cendra".

—Jo tampoc, digué la Montserrat, jo només conec la cendra dels cigarrets del meu pare que embruta les tovalles de la taula.

—Doncs, jo, digué en Quim, n'he vist molta de cendra, perquè, a casa de l'àvia tenen llar de foc, cremen molta llenya i quan s'ha cremat tota és cendra.

—Au, prou xerxerola, digué mossèn Josep, i escolteu el que vaig a explicar-vos. Perquè, naturalment, hi ha coses que no sabem què signifiquen si ningú no ens ho explica.

Mireu: A la Bíblia, posar-se cendra al cap, vestir-se amb un vestit vell, menjar més poc etc., són signes "externs" d'un fet que s'esdevé a "dins" del nostre cor: Saber-nos greu d'haver fet el mal, demanar al Senyor que ens perdoni i ens faci el cor més bo.

Seguint aquesta tradició, en començar la Quaresma, amb aquest "petit" signe de la cendra, els cristians expressem una "gran" cosa: Que ens dol sincerament no estimar més Déu i els germans, haver-los ofès, etc. I que volem esforçar-nos per ser millors.

—Ara, ja ho he entès.

L'EIXERIT

en pepet elefantet

Avet Set esllips per a nenes i nens

Les històries de l'avi Pep

Dues rondalles
de Mossèn Cinto

Al peu de la lletra

Una vegada un metge anà a visitar un malalt d'una casa de pagès, li receptà unes píndoles i encarregà a la seva dona que n'hi donés una cada dues hores.

—Més, com ho farem, —digueren ells— si no tenim rellotge?

—Ni rellotge de sol?— replicà el metge.

—Ni rellotge de sol.

—Doncs, què us diré jo? Quan conequeu que han passat dues hores li doneu la primera.

—Però, senyor doctor, com ho coneixerem?

—Què us diré jo?— digué el metge, amoïnat—. Cada vegada que canti el gall li doneu la píndola.

L'endemà el metge tornà i trobà el malalt pitjor.

—Doncs, que no heu fet el que us he dit? —preguntà a la mestressa.

—Sí —respongué ella— més amb tanta mala sort que no li goso pas dir.

—Digueu, dona —féu el metge.

—Doncs, amb tanta mala sort que a la tercera píndola el gall s'ha mort.

—Però, que donaveu les píndoles al gall?

Sí. No em va dir vostè que cada vegada que cantés li donés una píndola? No he fet ni més ni menys del que vostè ha manat, més el pobre gall no les ha pogudes païr.

Acudit

Diu que una vegada Nostre Senyor i Sant Pere anaven per un camí. El camí era estret i Sant Pere anava al darrera. Passaren pel peu d'un estany i les granotes s'esgargamellaven de cantar.

—Senyor —digué Sant Pere— aquestes granotes fan mal de cap. Com les podríem fer callar?

Jesús li digué:

—Tira'ls la coca que en han donada per caritat.

Sant Pere pensà: "Aquella coca és malaguanyada per les granotes; el Senyor va caminant distret; em menjaré la coca i els tiraré una pedra, que les farà callar igualment que la coca". Dit i fet: tirà una pedra a les granotes, les granotes callaren, i ell s'afanyà a menjar-se la coca tot d'amagat, perquè Nostre Senyor no ho veiés.

Al cap d'uns quants dies Nostre Senyor digué a Sant Pere:

—Pentina'm la cabellera.

Sant Pere l'obeí: agafà la pinta i començà a partir aquella gran cabellera a l'estil natzarè. De sobte quedà admirat.

—Senyor, —digué—, aquí el clatell hi teniu un ull.

—Sí —respongué el Senyor— i amb ell vaig veure l'altre dia com tiraves una pedra a les granotes i et menjaves la coca que ens havien donada per caritat.

Sant Pere quedà confús i agenollant-se-li als peus, li demanà perdó d'haver-lo desobeït.

—Senyor, —digué— aquí al clatell

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Jesús tornà a Cafar-Naüm. La gent va saber que era a casa, i n'hi anà tanta que no cabia ni a l'entrada. Jesús els predicava. Amb això vingueren uns homes a dur-li un paralític. Veient que hi havia tanta gent i que no podien entrar, pujaren al terrat, obriren el sostre i baixaren la

llitera. Jesús, en veure aquella fe, digué al paralític: "Fill, els teus pecats et queden perdonats". Els mestres de la Llei pensaven dintre seu: "Però què diu aquest; només Déu pot personar els pecats. Jesús coneixent el què pensaven digué: ¿Què és més fàcil, dir al paralític que els seus pecats li queden perdonats o dir-li que s'aixequi, es carregui la llitera i camini? Doncs ara sabreu que tinc el poder de perdonar els pecats aquí a la terra. I tot seguit digué al paralític: "Aixeca't, carrega't la llitera i vés-te'n a casa". Ell s'aixecà, es carregà la llitera i se'n anà. Tots lloaven Déu, no se'n sabien avenir i deien: "No havíem vist mai res de semblant".

1. Jesús és el Fill de Déu fet home, i per això té el poder de perdonar-nos els pecats.

2. Aquest mateix poder de perdonar els pecats que té Jesús és amb el que el mossèn ens perdona els nostres quan celebrem el sagrament de la Penitència.

3. Jesús curà el paralític admirat de la fe d'ell i dels seus amics; i per ajudar-nos a creure que Déu ens estima i ens perdona els pecats quan ens penedim.

El mossèn

Les lliçons de mestre Jan

No es pot dir

S'ha de dir:

Un abraç ben fort

Una abraçada ben forta

Sempre a l'acetre

Sempre a l'aguait

Passar per l'aduan

Passat per la duana

Tinc ampolles als peus

Tinc butllofes als peus

L'andami tapa la façana

La bastida tapa la façana

Els aparells elèctrics

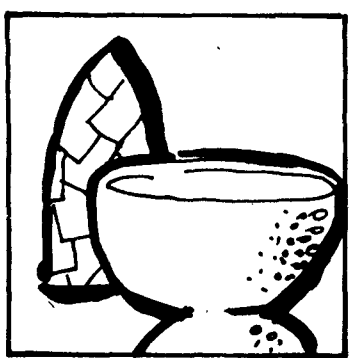
Els apatells elèctrics.

Es un asco!

Es un fàstic!

Avet Set — esllips per a nenes i nens

Per una catequesi sobre la penitència

Amb el Dimecres de Cendra comença el temps quaresmal. Sant Benet, a propòsit de la Quaresma, adreça unes paraules als monjos que poden valer per a tot cristià; diu: "Per bé que en tot temps la vida del monjo hagi de correspondre a una observança quaresmal, amb tot, com que són pocs els qui tenen aquesta virtut, invitem a guardar la pròpia vida amb tota la puresa aquests dies de Quaresma i a esborrar, a la vegada, en aquests dies sants, totes les negligències dels altres temps" (Regla, cap. 49). Desgraciadament, els homes no anem cap a Déu amb un pas joïós i constant, amb un ritme regular: hi anem a empentes. Correspon a la psicologia humana que hi hagi una Quaresma que sigui com un impuls en el nostre caminar vers Déu. És un temps de penitència, en el qual l'Església, per ajudar-nos, ens prescriu unes regles penitencials concretes: que dejunem el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant, i que tots els divendres de Quaresma ens abstinguem de menjar carn. Són obligacions greus que ens imposa l'autoritat de l'Església (els altres divendres de l'any fora de Quaresma també són dies d'abstinència, però, si convé, podem substituir l'abstinència de carn per algun altre acte de mortificació, de devoció o de caritat). Ben poca cosa és el que l'Església ens prescriu, sobretot si ho comparem amb les mortificacions que se solien practicar en altres temps. Ben malament quedaríem davant de Déu si no complíem aquestes mínimes prescripcions. És tracta, en realitat, d'un mínim de penitència, perquè hi poguem afegir quelcom de voluntari. Però l'aportació voluntària de poc valdria si manqués el compliment de la penitència prescrita. Ara bé, cal que tots els nostres actes penitencials siguin entesos com a mitjans, com a expressions externes i com a ajudes d'una conversió interna. Si només posem interès i escrupolositat en el seu compliment material, convertirem l'instrument en una finalitat, i desvirtuarem la intenció de l'Església, la qual en nom de Déu vol la conversió del nostre cor. És això el que hem de cercar.

A. Olivar

La Bíblia a l'abast

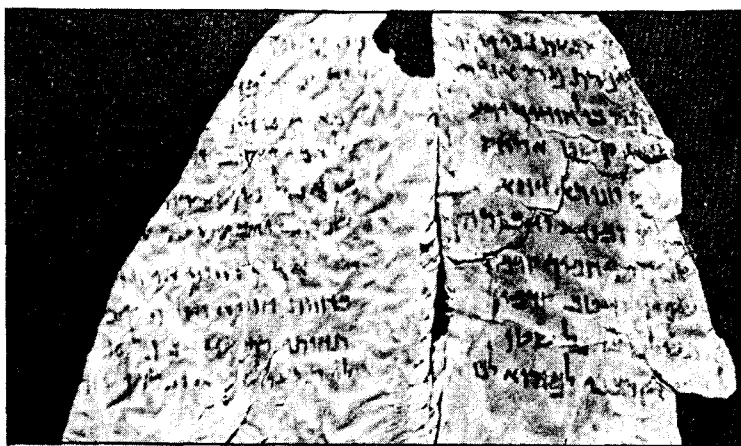
Déu és inexhaurible

(Is 43: 18-19. 21-22. 24b-25)

Déu és el senyor de la història. La domina. La redimeix. Els homes — els grans i els petits — són els protagonistes de la història que marxa a través dels temps. La marxa, el pas, sempre es fa en el present. Un present que és alhora abandon del passat conegut, Endinsament en l'ignot futur, i un "ara" viscut moltes vegades amb una certa inconsciència i com a cosa independent i definitiva. Aquest text d'Isaïes ens diu com ens cal viure la història des de la fe.

No recordeu més els temps passats

El passat d'Israel va ser gloriós. Sortí d'Egipte en una epopeia que el poble guarda ben gravada en la seva memòria. Jahveh es manifestà gran i poderós. El record col·lectiu el veu com el qui obre una ruta en el mar perquè el poble perseguit pugui arribar a la llibertat i quedin sepultats per sempre els perseguidors (vv. 16-17). Ara, però, d'aquella gesta de Jahveh, fora del record, no en queda ni rastre. El poble ha contemplat successivament la devastació, la ruïna, la deportació i la condició miserable suportada en una terra estranya, sense que Jahveh faci res contra els autors de tanta desgràcia. És que Jahveh ja ha perdut l'interès pel seu poble? O és que potser ja no té tanta força com abans? El profeta convida el

poble a no encantar-se en els records del passat. El passat és això, pasat. Venim certament d'allà. Però som al present. **No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues** (v. 18). Tot allò pertany a un altre capítol de la història, que ja ha acabat. La història, però, continua. **Estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu?** (v. 19a). Israel s'ha de preparar per al futur. Isaïes convida els seus companys a fer una lectura creient del present, perquè Jahveh és el que domina tota la història. L'empenta de Cir, el profeta la veu com l'acció nova de Jahveh que alliberarà el poble i castigarà els seus opressors. Així els prodigis d'ahir seran renovats en un demà que ja és a les portes i empeny per ocupar el present. El Déu capaç

d'obrir una ruta al mig del mar i fer que el poble pugui travessar-lo a peu eixut, farà ara que **pel desert hi passi un camí, que corrin rius per la solitud** (v. 19b) perquè el seu poble pugui retornar a la terra promesa. El retorn a Palestina serà la renovació de les meravelles de l'Exode. **Així aquest poble que m'he configurat proclamarà la meva lloança** (v. 21). Jahveh ni ha abandonat el seu poble ni ha perdut força ni iniciativa. És inexhaurible. Lliga amb mà forta el passat i el futur.

Jo sóc el qui esborra les teves faltes

I el present? És més aviat un balanç negatiu a favor del poble. Sembla talment que entre les meravelles passades i futures de Jahveh, el poble resti perdut en

la seva pròpia misèria. No s'ha mostrat mai digne de la grandesa de Déu. Massa sovint, així que s'ha vist en un ambient normal, s'ha oblidat de Déu. **No és que tu, Jacob, m'hagis invocat, no és que tu, Israel, t'hagis molestat per servir-me** (v. 22). Quan podien oferir sacrificis i pregàries al temple de Jerusalem, ho feien de manera rutinària, buida, mantenint el cor allunyat de Jahveh i la seva llei. Ara, en terra estranya, tot aquest culte és impossible, però no per això ha millorat l'actitud del poble envers Déu. **El que has fet, és obligar-me a suportar els teus pecats, molestar-me amb les teves culpes** (v. 24b). Aquest és el trist present d'Israel entre el record purament material del que Jahveh havia fet en el passat i la manca de fe en les possibilitats de futur en l'acció divina. Jahveh, però, és també present enmig del destret del seu poble. Llavors, ara i sempre, **jo sóc el qui esborro les teves faltes per amor de mi mateix** — per fer que malgrat l'acció folla del poble, sigui veritat que Jahveh és el qui sempre salva i redimeix la història — **i no em recordaré mai més dels teus pecats** (v. 25). Perquè la meravella més gran i constant en la història de l'acció de Jahveh entre els homes és el seu perdó i la plena realització de la criatura humana.

Josep M. Aragonès

Catequesi dels signes

XLVIII La Missa: quan i perquè ens agenollem

Durant la Missa els fidels estaran agenollats al moment de la consagració, sempre que no ho impedeixi la petitesa del lloc de la celebració o l'aglomeració de la concurrència de fidels o qualsevol altra causa raonable (OMR n.º 21).

Des del primer moment ja es veu que la normativa d'agenollar-se durant la consagració de la missa, no és tan radical com les altres normes, té molts atenuants i qualsevol causa raonable la pot dispensar.

De fet la posició d'estar agenollat és un signe penitencial i d'humilitat. És una actitud més pròpia d'un dia o temps penitencial que no pas d'una assemblea festiva dominical.

Es, també, una posició més indicada per l'oració privada que no pas per la celebració comunitària festiva. Per això moltes comunitats cristianes obten per estar drets, inclòs el temps de la consagració, sobretot en les misses dominicals i festives.

De fet, tenim testimonis que les antigues comunitats cristianes de la primitiva Església que, amb la finalitat d'exaltar el sentit joïós i festiu de l'eucaristia dominical, per damunt de l'antiga festa del dissabte, arriben a prohibir el posar-se de genolls en el dia del Senyor, el diumenge.

S. IRINEU: "EL FET DE NO AGENOLLAR-SE EL DIUMENGE ES SIGNE DE LA RESURRECCIÓ."

TERTULIÀ: "EN EL DIA DE DIUMENGE NO ENS HEM D'AGENOLLAR, I CAL EVITAR LES ANGOIXES, ANSIES... I TOTES LES ALTRES OCUPACIONS..."

AQUEST COSTUM DE JOIA I DE PREGAR DRETS, S'HA DE MANTENIR TOT EL TEMPS DE PASQUA."

S. BASILI: "EL PRIMER DIA DE LA SETMANA FEM LA PREGARIA A PEU DRET."

Aquest costum de pregar drets i de no agenollar-se el diumenge, fou trencat per la litúrgia romana del s. X quan, en abandonar el sentit bíblic com a fruit d'una cultura conceptual, va voler fer ressaltar més el sentit de respecte humà, d'adoració i veneració, tot i que, antigament la genuflexió era un gest pagà, que només es feia al rei i a l'emperador.

El nou Ordo de la missa ha deixat aquesta norma d'agenollar-se només durant el moment de la consagració i encara d'una manera molt lliure ja que "qualsevol causa raonable" pot fer que l'assemblea obti per l'actitud d'estar drets.

F. Xavier Parés

Convocatòries i premis

Mar Morta. Qumran

Amb el benefici que s'obté de les teves compres, Xarxa fomenta la cultura catalana, organitza exposicions subvencionada premis, viatjes, cursets, i mil coses més.

XARXA CULTURAL

XARXA CULTURAL Carrer Anglès, 35 - Barcelona 2
Vull rebre més informació

Vull fer-me adherit de Xarxa Cultural!

MM ARLCA IL·LON CRUI CUBANCA

à a tot Catalunya

t Francesc d'Assís (1182-1982), CATALUNYA
itats en el món de la cultura, l'art i la joventut: jocs
questral i a cor de la "Cantata al Germà Sol", de
ositors del nostre país, Manuel Mola-, i una gran

es obres de tipus social que es porten a terme amb
de Sant Francesc per Catalunya no fou endebades,
na estima i admiració en els estaments eclesials,

La cantata "Germà Sol" del pare Manuel Mola

Serà interpretada, en català, a Sant Pere de Roma

Assegut davant la consola de l'orgue del santuari de Sant Antoni de Pàdua de Barcelona, construït l'any 1942, vaig trobar el pare Jaume-Manuel Mola. Estava assajant uns corals de Bach per a la Quaresma vinent i setmana santa. També preparava una antologia de peces de músics franciscans d'arreu del món i de totes les èpoques. Parlant-ne, se li veu la il·lusió que hi posa, comparable només a l'entusiasme amb què interpreta l'orgue. Veure'l com mou els peus amb habilitat extraordinària i encert, fa reflexionar que interpretar l'orgue és una gimnàstica física que complementa l'esforç intel·lectual.

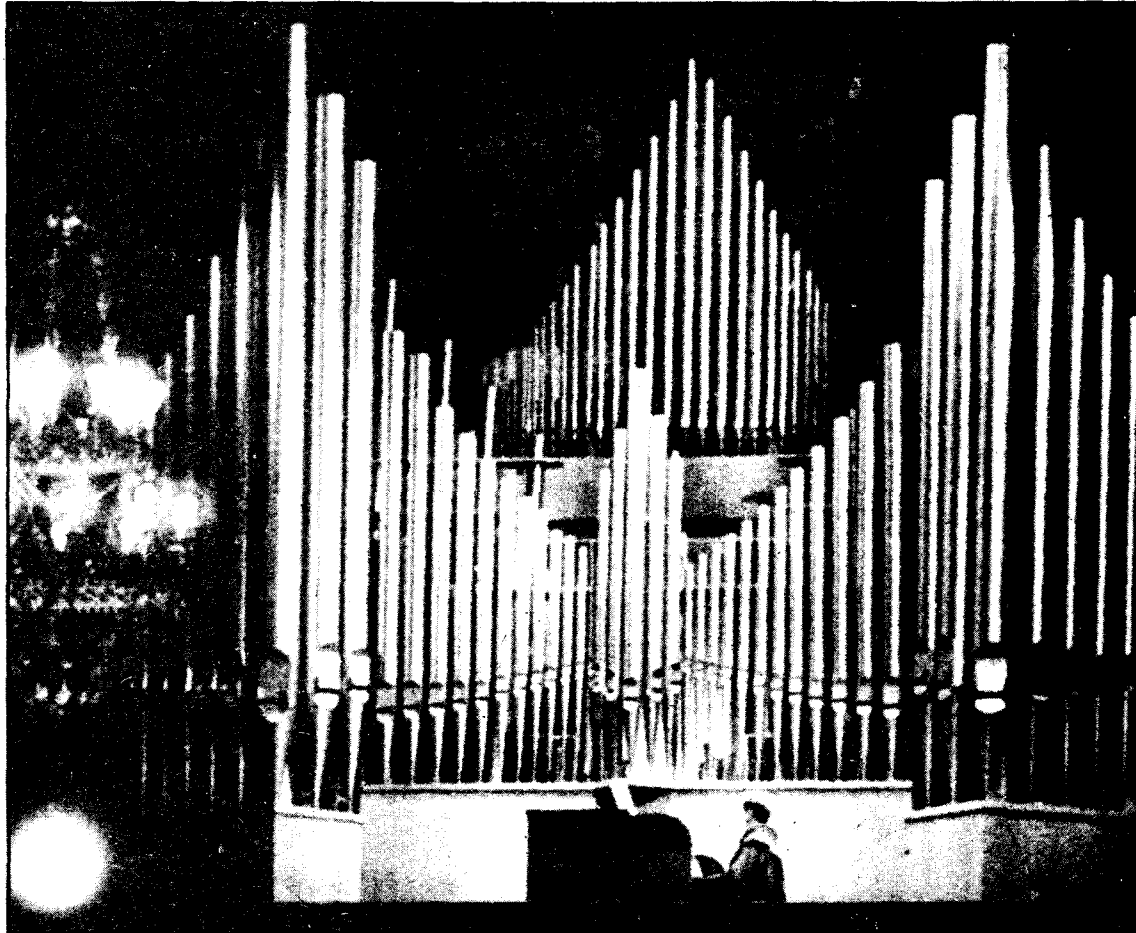
El franciscà pare Mola és prou conegut com a músic intèrpret i compositor simultàniament perquè ací el presentem. I a més perquè d'aquestes mateixes pàgines en vam parlar a bastament i perquè les seves obres cada volta són més conegudes. I més ho seran en un termini molt breu quan donarà a conèixer profundament la seva cantata "Germà Sol", aquest any, centenari de Sant Francesc.

**Una dotzena
d'audicions
fins a l'agost**

El pare Mola, humilment vestit amb l'hàbit franciscà, però

ben clenxinat, amb una gran cultura s'entusiasma parlant dels concerts que es faran molt aviat i que l'ajudaran a difondre la cantata, tot i que el disc i la "cassette", ja s'han divulgat. "Aleshores, quan vam fer-ne l'enregistrament, no vam disposar de tants mitjans com ara". La cantata fou estrenada amb feliç coincidència del centenari de la restauració dels franciscans a Catalunya i amb el text de la traducció catalana de Josep Carner. Ara hom disposarà de l'orquestra del Conservatori del Liceu, un conjunt de corda format per trenta professors i un conjunt de dobles solistes: al clavicèmbal, Joaquim Coromina i Maria Vila; a l'orgue, l'autor mateix Jaume-Manuel Mola, i Rafael Tapiola; sopranos, Joana Alvarez i Montserrat Cabero; mezzosopranos, Ana Velando i una hongaresa bona coneixedora del català, Alicia Lakatos; tenor, Gaietà Renom i Joaquim Poch; baixos, Pere Coll i Julià Pastor. Amb tots ells canta la Coral Joia, que enguany celebra el seu XX aniversari fundacional, dirigida per Josep Rius. I tot el conjunt sota la direcció de Ricard Villanueva.

Tot aquest agrupament començarà a donar a conèixer l'obra a Barcelona, a tres locals franciscans: el santuari de Sant Antoni de Pàdua (el divendres

El pare Manuel Mola, a més de compositor i musicòleg, és un acreditat organista que ha donat concerts al nostre país i a l'estranger. El veiem a la catedral de Quito (Equador) durant un concert, en l'orgue Wálcker.

12 de març), la parròquia de la Salut i el monestir de Pedralbes. Posteriorment, durant el cicle de concerts que la Generalitat ha previst per a la setmana de Sant Jordi, la cantata serà interpretada a poblacions encara no determinades. Tampoc no estan encara decidides les dates per a l'audició a Lleida i a Girona, però seran per la primavera.

La cantata a l'estranger

El pare Mola s'entusiasma explicant-me les propostes que té per a donar a conèixer la cantata a l'estranger. "L'any passat vam anar a Kassel (Alemanya Federal), i per a aquest estiu tenim prevista una gira per Itàlia. Estan ja concertades les dates del 20 i 22 d'agost a Roma. Una vegada a Sant Pere del Vaticà i l'altra a la famosa església del Gesu, dels jesuïtes.

Aquesta segona comptarà amb la presència de tots els superiors generals dels ordres franciscans que, com sap tothom, tenen la seva seu a Roma. Posteriorment cantarem a Assís i també estem convidats a Pàdua, Milà i Bolonya."

Però la cosa no s'acaba ací. La Fundació Gulbenkian de Lisboa, la institució cultural més important de Portugal, que gaudeix d'una prestigiosa orquestra, en donarà una versió en català en el transcurs de l'any. I també serà cantada a Luxemburg, aquesta volta en francès.

Hi ha propostes de més a prop: de l'Aragó, han proposat al pare Mola que la doni a conèixer a Osca i Saragosa.

El prestigi del pare Mola es veurà augmentat quan doni a conèixer una altra obra que va escrivint "El trànsit de sant Francesc", cantata per a cor, solistes i orgue que composita per encàrrec de la comissió d'Assís per al centenari franciscà. Li augurem molts èxits.

Ferran Camps

Edicions de la cantata "Germà Sol"

Jaume-Manuel Mola, o.f.m.: GERMÀ SOL-HERMANO SOL, Cantata per a quatre veus mixtes, quatre solistes, orgue i clavicèmbal, amb text del Càntic del Germà Sol de sant Francesc d'Assís, en versió catalana de Josep Carner i textos dels recitatius preparats per Francesc Gamissans, o.f.m. Edició commemorativa del centenari dels franciscans de Catalunya, Barcelona 1979. Aquesta edició comprenia: Partitura general, partícels, disc LP i cassette, en gravació interpretada per la Coral Joia.

Hi ha anunciades les noves edicions de partícels de les veus i solistes amb textos en castellà, francès i alemany, a més de la partitura general amb textos en quatre idiomes aplicats a la música i incloent l'orquestra.

Les partícels de l'orquestra ja estan editades. Edicions dels Franciscans de Catalunya, carrer Santaló, 80. Barcelona, i principals llibreries religioses i de música.

Monsenyor Larrea:

Hom confirma el ressorgiment de les vocacions

MADRID.— La pastoral vocacional hauria d'estar arrelada a la teologia de la vocació. Així ha presentat el que hauria de ser la pastoral vocacional, monsenyor Larrea, bisbe de Bilbao i president de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, als cinquanta delegats diocesans de Pastoral de vocacions, provinents de 38 diòcesis espanyoles, reunits del 8 al 10 de gener a Majadahonda (Madrid).

Monsenyor Larrea va insistir en el fet que tota l'Església és mitjancera de la vocació entre Déu i els cridats i que "la pastoral vocacional hauria de ser total a causa del seu destí i objectiu, ja que no es pot reduir a un sector de la pastoral de l'Església, sinó que ha de ser-hi present" en tota la seva acció pastoral.

Durant la reunió hom ha comprovat que existeix un ressorgiment vocacional i s'ha presentat un projecte d'estudi sobre la situació dels Seminaris Majors i Menors, i de la pastoral vocacional, que realitzarà l'Oficina d'Estadística i Sociologia de l'Església, amb la finalitat de prendre el pols d'una manera seriosa i organitzada a les realitats actuals i fer prospectiva de futur.

També hom ha explicat el significat del lema per al Dia del Seminari del 1982: "Germans dels homes i testimonis de l'Esperança".

Proposta concreta de monsenyor Buxarrais

El sou d'un dia per la campanya del 0,7%

MÀLAGA.— "La desesperació quan arriba al seu límit, és la pitjor tragèdia que pot sofrir l'home. És l'últim crit de rebel·lia contra el que pot ésser la seva pròpia destrucció", amb aquestes paraules comença el bisbe de Màlaga, monsenyor Ramon Buxarrais, la seva exhortació pastoral en la XXIII Campanya contra la Fam, amb el títol "Els nostres problemes són poca cosa, comparats amb els qui passen fam".

En les causes d'aquestes injustícies —afegeix el bisbe— incideixen la qüestió històrica, política, econòmica, social i també religiosa, "perquè és casual que, precisament siguin les nacions de majoria cristiana les que tinguin, en part, la possibilitat d'una solució eficaç contra la fam". Davant de tot això el bisbe diu que si els cristians som fidels al Senyor hem de fer el possible perquè l'home deixi de ser l'arma mortífera més temuda i la que més víctimes fa cada any.

La Campanya contra la Fam, organitzada per "Mans Unides" ha d'ésser la plataforma que ens faci obrir els ulls davant les víctimes de la fam i posant els mitjans necessaris al nostre

abast individual i col·lectiu perquè el negre plànot de la mort vagi retrocedint del nostre planeta. Als famolencs, diu el prelat, hem d'ajudar-los a no perdre l'esperança davant un futur que es farà més proper, en la mesura que cada home pugui tenir aquells mitjans que necessita per a viure i desenvolupar-se.

Perquè no resti tot en una declaració de bones intencions, monsenyor Buxarrais proposa dues accions concretes a emprendre en aquesta Campanya: una d'elles és donar suport amb signatures a la "Campanya del 0,7 per cent". Amb aquesta xifra, extreta del seu Producte Nacional Brut, els països del Tercer Món, però la majoria d'ells, no ho fan efectiu; la segona de les propostes és que cada malagueny que tingui una feina retribuïda lliuri, a favor de la Campanya, almenys el salari d'un dia.

El bisbe acaba la seva carta concretant que aquestes dues accions han d'ésser l'expressió de la nostra decidida voluntat en donar suport a un projecte de societat que col·labori d'una manera eficaç en què ningú no perdi mai l'esperança davant de cap dificultat.

Monsenyor Delicado

La visita "ad limina" és un vincle afectiu i efectiu

VALLADOLID.— "La missió del pastor universal és promoure la unitat del poble de Déu en la diversitat local de les esglésies particulars. Heus ací la necessitat que existeixin vincles visibles afectius i efectius del Papa i els bisbes i amb tot el poble de Déu que peregrina en diversos llocs de l'univers", escriu monsenyor Delicado amb motiu de la pròxima visita "ad limina" dels bisbes de l'arxidiòcesi de Valladolid.

"Una manera expressiva d'aquesta comunió és —afegeix— no solament que peregrinin a Roma representacions de les diferents esglésies, sinó que el centre es faci també peregrinant i surti a l'encontre de les esglésies i dels pobles: Peregrinació al santuari vivent del poble de Déu", tal com li agrada dir a Joan Pau II. Per això els espanyols esperem amb afany que ens pugui visitar, el Papa, aquest any que acabem d'encetar; però abans, l'anem a visitar els bisbes".

Després de dir què significa el col·legi episcopal i les seves exigències, assenyalà: "Per això, tant la relació escrita com l'encontre personal de cada bisbe amb el Papa i de tot l'equip apostòlic de la província eclesiàstica de Valladolid, tindrà aquesta obligada referència: La situació de les nostres esglésies en confrontament amb el model de Nou Testament i la Tradició ininterrompuda, la nostra obertura a la catolicitat i les nostres obligacions episcopals al servei del poble en l'actualitat. També li portarem, en nom de cada diòcesi, una almoïna, l'òbul de Sant Pere, contribució acostumada en aquesta ocasió perquè l'Església romana pugui acomplir bé el seu paper de presidir la caritat universal.

Breus

Trobada escolta d'espanyols i portuguesos

SEVILLA.— Aquest cap de setmana, dies 6 i 7 de febrer, tindrà lloc a Sevilla un encontre al més alt nivell dels dirigents del Moviment Escolta, que aplega, tot Espanya, prop de 30.000 nois i noies, i de l'escoltisme portuguès, "Corpo Nacional de Escutas", amb un nombre semblant d'afiliats.

Aquests encontres anuals, que es realitzen alternativament a Portugal i a Espanya, cerquen el coneixement i realitzacions comuns d'ambdós moviments de joventut agermanats per a un major apropament entre els joves d'ambdós països. Aquest encontre tindrà lloc a la seu de la Delegació Diocesana d'Escoltisme de Sevilla, carrer Quevedo, 15.

Primer diaca permanent a Castelló

CASTELLÓ.— Amb motiu de l'ordenació del primer diaca permanent de la diòcesi de Sagorbi-Castelló, el bisbe ha explicat la missió del diaconat en aquest moment. Després de recordar allò que el Concili ha

establert, monsenyor Cases escriu: "Es fàcil endevinar que el diaca permanent aportarà uns valors especials al seu ofici; no abandona la seva feina ni la seva família.

Ha donat proves en la seva vida d'ésser cristià conscient en el treball i a la llar. La gràcia del sagrament l'ajudarà a ésser més testimoni de Jesucrist en el seu propi ambient. La seva condició de casat i de professional el fa adient per a especials camps de la pastoral.

Osca: Les religioses analitzen llur paper al camp

OSCA.— Les set comunitats religioses de dones que treballen a la diòcesi d'Osca, s'han reunit recentment per analitzar les motivacions de llur integració en els pobles que treballen.

Totes les participants manifestaren el seu desig d'apropament i identificació amb els sectors actualment més marginats: la gent dels pobles.

També manifestaren el seu interès en portar a terme noves experiències de vida religiosa en

les quals ofereixin al món un major significat d'encarnació, pobresa i testimoniatge personal i comunitari des de llur actitud bàsica de servei a la gent del camp.

Astorga: Jornades d'estudis diocesans

Astorga.— Amb motiu de la presa de possessió dels quatre Vicaris Episcopals de la diòcesi d'Astorga, corresponents a les diferents zones, el bisbe monsenyor Briva ha senyalat en la seva homilia de la missa concelebrada que: "Es necessari recaptar novament la figura de l'arxiprest com a servei vers els fidels i vers els sacerdots, buscant sempre el diàleg, l'equip de treball, amb el fi de promoure la inquietud espiritual del poble, essent vasos comunicants entre el bisbe, el reste de sacerdots i els fidels.

A continuació de la missa tingueren lloc dues jornades d'estudi i reflexió. En una ponència, el bisbe analitzà la situació actual de la diòcesi en quatre punts bàsics: els deures dels fidels en el compliment dominical i recepció de sagraments, la catequesi de nens, problemàtica de la joventut i apostolat seglar.

El professional, un funcionari de la humanitat

Valladolid.— "Sobre el treball pesa un judici negatiu, i evadir-se d'ell és un intent molt molt acusat que sembla afectar-nos particularment als espanyols. No donem la sensació d'ésser molt disciplinats en els diferents camps professionals o especialment entestat en el rendiment i el servei", senyala monsenyor Delicado, seguint els seus comentaris

sobre l'encíclica "Laborem exercens".

Després d'afirmar que el treball implica fatiga per estar afectat pel pecat i que Déu a cridat a l'home per a que sigui el seu col·laborador en l'ordenació del món, el prelat diu: "Aquesta col·laboració amb Déu es realitza principalment en una professió. És freqüent que l'home esmerci més hores en el lloc de treball que a la seva pròpia llar. La professió configura en gran part a l'home; diposita en ell aportacions psíquiques i ideològiques que influeixen molt en la seva personalitat".

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

Bisbes del Salvador:

Les eleccions, una esperança per a sortir de la crisi

San Salvador.— La Conferència Episcopal del Salvador ha qualificat "d'esperança i de possible començament de solució a la crisi que travessa el país", les eleccions del 28 de març pròxim de les quals n'ha de sortir una Assemblea constituent.

"Creiem que aquest poble que sofreix destrucció, mort, fam, persecució i malaltia, causades per l'enfrontament militar inacabable, podrà entrar en una nova època en la qual aquest poble s'expressarà i parlarà", hem llegit en els documents signats pels sacerdots. Afirment que aquestes eleccions són el mitjà "de passar d'un govern de fet a un govern de dret per al desenvolupament del país". Els sacerdots recorden l'obligació d'anar a votar.

La persecució a Honduras

Tegucigalpa.— "És a causa de les persecucions que he sofert el perquè tinc por de perdre la vida i deixo aquest país", ha declarat un sacerdot d'Honduras, el pare Pedro Fausto Milla, de la diòcesi de Santa Rosa de Copan, a l'oest d'Honduras, abans d'agafar l'avió que el portava a Costa Rica.

El pare Milla que, en aquests darrers anys, ha treballat amb els grups de refugiats salvadorencs en diversos pobles fronterers del Salvador, ha acusat els seus superiors de no haver-li proporcionat mai cap protecció, en les diverses vegades que ha estat detingut per les autoritats militars del país.

Segons les seves declaracions, les persecucions han augmentat a partir del darrer octubre, quan ell va haver d'abandonar a contrarcor la seva parròquia del poble de Corquin per protegir la seva vida.

"Església i turisme": una resposta a una problemàtica actual

L'Església no refusa d'estudiar el fenomen turístic

Berna.— La comissió catòlica "Església i Turisme" s'ha reunit a Berna en assemblea general, dedicant, el mateix temps, una jornada d'estudi sobre videotex.

Presidida pel pare Roland Stuber, la comissió "Església i Turisme" es preocupa dels efectes de les hores de lleure en la vida de l'Església, actualment. La comissió fou creada l'any 1965 a la diòcesi de Coire i s'amplià, l'any següent, a totes les diòcesis de Suïssa. Actualment és la comissió oficial de la conferència episcopal suïssa en el camp del turisme i de la pastoral dels turistes.

La comissió està formada per representants de diverses diòcesis, per la conferència dels bisbes suïssos i per diverses associacions turístiques. Les seves finances se sostenen per "l'Acció de Quaresma", les missions interiors i la parròquia catòlico-romana de Berna. Disposa d'un secretariat a la capital helvètica.

Durant l'assemblea general, la comissió catòlica "Església i Turisme" ha confirmat en el seu càrrec, per un nou mandat de dos anys, el seu president, el pare Roland Stuber, de Berna. Ha reelegit igualment per dos anys més, el seu vice-president, Franz Dietrich, de Wabern.

Activitats de la comissió.— L'assemblea general de la comissió "Església i Turisme" ha passat revista de les diverses activitats de la comissió durant l'any passat, el punt culminant de les quals ha estat la jornada d'estudi dedicada a la pastoral del camping, el mes d'agost passat a Delley/Portalban, a la ribera del llac de Neuchâtel. L'assemblea general ha aprovat projectes de treball per l'esdevenidor.

Així mateix, la comissió projecta posar a la disposició dels turistes, en els hotels, en lloc de les clàssiques bíblies d'hotels, fascicles contenen citacions bíbliques escollides i textos a meditar. Les converses han tingut lloc ja sobre aquest punt amb la societat bíblica suïssa. L'assemblea general ha encarregat al comitè de la comissió de continuar les negociacions en aquest sentit.

La comissió, tot referint-se a la labor de recerca efectuada pel sínodo 72 sobre el tema del nou comportament de l'home davant les hores de lleure, va aprofundir aquest treball en col·laboració amb la comissió "Justícia i Pau". Un dels objectius d'aquesta tasca interdisciplinària, és l'elaboració d'una base de treball per una nova pastoral comuna.

Teletips

Educar en els valors per a les societats de l'any 2000

Bangkok.— Del 8 al 13 de febrer s'ha celebrat a Bangkok l'assemblea general de l'Organització Internacional de l'Educació Catòlica. Aquesta assemblea que té lloc cada quatre anys, i que en aquesta ocasió té per lema "Educar en els valors per a la societat del 2.000", se celebra en l'esmentada ciutat a petició del grup oriental amb la intenció de buscar suport per als educadors catòlics orientals.

La representació espanyola ha estat composta per l'Arquebisbe de Saragossa, que a la vegada és president de la Comissió Episcopal d'Ensenyament, i per tres educadors que pertanyen a la FERE, Federació Espanyola de Religiosos d'Ensenyament.

Un francès nomenat arquebisbe de Birmingham

Birmingham.— El nou arquebisbe de Birmingham, nomenat recentment pel papa Joan Pau II, el francès Maurice Noël Couve de Murville, és un parent de l'antic primer ministre francès Maurice Couve de Murville, segons s'ha sabut recentment.

M. Maurice Couve de Murville havia estat primer ministre del general De Gaulle del 1968 al 1969, després d'haver estat durant molt de temps el seu ministre d'affers estrangers.

Bisbe episcopalità consagrat en una catedral catòlica

Springfield (Estats Units.PA).— El bisbe electe episcopalità Dr. Hultstrand, serà ordenat en la catedral catòlica de la Immaculada Concepció, de la diòcesi de Springfield. Ha estat el bisbe catòlic de la diòcesi monsenyor McNicolas qui, en una carta de felicitació, oferí al bisbe episcopalità electe, la catedral catòlica per a les cerimònies de consagració, atès que la catedral episcopalità és massa petita per aquestes ocasions.

Monsenyor McNicolas ha dit que el seu oferiment, que ha estat acceptat, és "un signe de la nostra esperança i que es realitzarà, quan Déu vulgui, la unitat per la qual Crist va orar, mitjançant les nostres fervents oracions i els nostres esforços decidits".

La catedral catòlica de Springfield és la primera vegada que, en els seus 52 anys d'existència, dona aixopluc a una cerimònia com aquesta que s'ha celebrat el 6 de febrer.

"Amnesty International" intercedeix pels jesuïtes detinguts al Vietnam

Roma.— L'organització "Amnesty International" ha demanat a les seves seccions dels diversos països i a d'altres organitzacions per als drets humans, que intervinguin davant el govern del Vietnam a favor de l'alliberament de cinc jesuïtes detinguts des de desembre del 1980. Els sacerdots jesuïtes, Joseph Nguyen Con Coan, Joseph Le Tanh Que, Joseph Hoeng si Quy, Roch Dinh Van Trung i Peter Pham Huu Lai foren acusats d'"activitats hostils contra l'Estat".

Després de l'ocupació del poder pels comunistes, el 1973, s'havia exigit als cinc jesuïtes que se sotmetessin a una "reeducació". Amnesty té una llista de les persones que foren traslladades a camps de "reeducació", on hi ha inclosos els noms dels cinc jesuïtes que ja fa sis anys que són en un d'aquests camps. Els jesuïtes treballaven en la parròquia de Dac-Lo, ciutat de Ho-Chi-Minh (antic Saigon).

Eregida la jerarquia ordinària a Libèria

L'Església va afermant-se a l'Àfrica

Roma (P.A.).— El papa Joan Pau II ha constituït recentment la Província Eclesiàstica de Monròvia, elevat a arxidiòcesi el fins ara Vicariat Apostòlic de Monròvia i a diòcesi el Vicariat de Cape Palmas.

L'erecció de la Província Eclesiàstica de Monròvia equival a l'erecció de la jerarquia ordinària a Libèria.

Libèria, república de tipus presidencial i independent des del 1847, té un territori de 99.069 quilòmetres quadrats i 1.505.000 habitants: 36.000 catòlics, 80.000 cristians de diverses denominacions, 10.000 musulmans i la resta pagans.

L'Església queda estructurada a Libèria en les dues noves diòcesis (fins ara vicariats apostòlics) de Monròvia (Metropolitana) i Cape Palmas.

La Diòcesi Metropolitana de Monròvia, amb seu a la capital del país, té una àrea de 77.670 quilòmetres quadrats i

1.350.000 habitants. Els 28.500 catòlics, estructurats en 22 parròquies, són atesos per 36 sacerdots (5 diocesans, 1 autòcton i 4 estrangers i 31 missioners estrangers, gairebé tots de la Societat de Missions Africanes), 26 germans, 66 religioses i 3 diaques permanents. Els 8 seminaristes Majors es formen en el Seminari Major interterritorial, amb seu a Gbarnga, on actualment cursen estudis 49 seminaristes procedents de Libèria, Serra Lleona i Gàmbia.

L'Església treballa en el sector de l'educació a través de 35 jardins d'infància amb 2.000 infants, 20 escoles d'ensenyament primari amb 5.000 adolescents i 26 escoles de segon ensenyament amb 3.000 alumnes. L'obra assistencial i social de l'Església es porta a terme a l'hospital catòlic de Monròvia, on durant l'any 1980 es van assistir 59.601 persones en 6 dispensaris amb més de 100.000 visites anuals i un orfanat amb 50 infants.

La diòcesi de Cape Palmas té una àrea de 31.760 quilòmetres quadrats i 263.000 habitants. Els 7.500 catòlics, distribuïts en 23 parròquies, són atesos per 13 sacerdots (4 diocesans, —un autòcton i tres estrangers— i 9 pares misioners de les Missions Africa, de Lyon) i 23 religioses. Els Seminaristes Majors són 10. L'Església promou l'educació en 10 escoles d'ensenyament primari amb 3.750 alumnes i en 9 escoles de segon ensenyament amb 1.237 alumnes; i l'assistència sanitària en 6 dispensaris en els quals durant l'any 1980 varen ser atesos 37.666 malalts.

L'organització eclesiàstica a Libèria ha progressat notablement aquests darrers anys, igualment que les dels altres països veïns que pertanyen a la mateixa Conferència Episcopal (Serra Lleona i Gàmbia). Hi ha un augment constant de catòlics, sobretot del 1980 ençà.

Sentim la necessitat de pertànyer a una comunitat

Els joves volem ser valorats, respectats i estimats

Tal com s'observa en l'entrevista al director general de la Joventut, de la Generalitat, Enric Puig, més de la meitat de joves de casa nostra es consideren creients. Creuen en Déu, en la vida, en l'esperança cristiana.

Els joves continuen tenint els ulls oberts, el cor despert a la fe. Però els valors han perdut credibilitat; el món dels adults és posat en dubte. La manca de canalització, de formació de caps, mestres, monitors... i d'un veritable testimoni cristià, fa trontollar la pràctica cristiana de molts joves.

Què hi manca, dins nostre? Compromís? Testimoni? Viure de veritat el camí del Crist?

Hi ha una forta tradició d'associacionisme a casa nostra. Els joves sentim la necessitat de pertànyer a una comunitat on ens sentim valorats, respectats i

estimats; on es visqui i es renovi la vida de cada dia; on els valors cristians tornin a trobar la seva veritable credibilitat; on la pràctica del creient es visqui de nou; on el compromís i la lluita per la veritat tinguin un valor fonamental.

Cada u de nosaltres, amb la nostra originalitat, té un lloc dins de cada comunitat.

En aquestes planes, que cada mes us oferim els joves, hi ha una fitxa i un reportatge sobre un grup que treballa i viu al nostre poble. Preneu interès per conèixer-lo, potser respon als vostres interessos i pot donar-vos quelcom de nou. Cal que tots junts ens reconeguem companys, units en una mateixa tasca.

El centre Joan Salvador Gaviota malda contra la marginació

Atur, droga i desescolarització

Ens preocupem massa dels problemes de l'altra gent que està lluny de nosaltres, d'aquelles coses que en podem parlar i donar-ne una opinió a priori. Així, per exemple, quan parlem dels països del Tercer Món, sempre s'arriba als mateixos tòpics que els diners estan mal repartits. En ser, però, una cosa llunyana, la veritat és que no ens en sentim gaire culpables; sempre donem la culpa als de dalt o al sistema. Per això és interessant assabentar-se de les situacions que tenim més a prop i que poden arribar a ser tan greus com la que esdevé en aquells països tan llunyans.

No cal anar pas gaire lluny, em vaig quedar a Barcelona.

El Centre Obert Joan Salvador Gaviota està situat al districte V, un barri difícil. És un lloc on hi ha gran quantitat de problemes. Aquest centre té cura especial dels problemes de la joventut. Els nens hi assisteixen voluntàriament, i en un principi hi van amb desconfiança. En aquest centre es tracta de coordinar la vida que porta el nen, entre l'escola, el centre i la família. Aquest objectiu resulta difícil d'assolir. En primer lloc, s'ha de tenir en compte que la majoria d'ells no tenen un ambient familiar adequat; molts són fills de prostitutes, i la mare deixa el nen en mans d'altres

persones. L'objectiu del centre, en aquest aspecte, és trobar una plaça escolar per als nens, ja que la majoria no estan escolaritzats i llavors es queden a anar pel carrer i roben.

Un altre problema és el de la droga: els nens comencen aquesta experiència molt aviat. Als deu o onze anys, és molt difícil d'impedir-ho perquè és fàcil aconseguir el tipus de droga que ells fan servir, la cola de fuster, que poden comprar sense cap control a qualsevol drogueria.

Un altre objectiu del Centre Joan Salvador Gaviota és trobar feina per als joves, un problema angoixós que desencadena la majoria dels altres problemes. El centre té el projecte de construir una escola de capacitació de caire rotatiu en una masia de la Plana de Vic. Però la part més difícil d'aquesta tasca és trobar un lloc de treball estable.

El centre compta amb la subvenció de diferents entitats, però l'ajuda que més agraeix és les petites contribucions anònimes. Aquest panorama de la joventut marginada del barri "xino" és un problema que queda oblidat i desconegut per la majoria, però el tenim molt a prop nostre.

Gemma Casas i Capdevila

un temple que
resta amb les
portes obertes

Pregària i cant de grups juvenils

"Una acció és millor que mil paraules". Aquesta frase és un tòpic que resumeix molt bé tots els plantejaments de gran part de la nostra generació: és necessari fer moltes coses. La nostra societat es basa en la matèria. Però, dins d'aquest món, quin és el sentit de la crítica, el raonament, la meditació o, dins d'un ambient cristià, la pregària?

Ara farà dos anys, a Barcelona un grup de cristians, arran de l'aplec europeu de Taizé en aquesta ciutat, comença a plantejar-se una altra vegada el sentit de l'oració. A l'octubre del 1979 inicià una sèrie de pregàries, divendres i diumenges, per tal de preparar l'aplec esmentat. Encara que hauria estat natural que aquestes reunions acabessin al gener, conjuntament amb el Concili de Joves, han tingut una continuïtat. La cripta de Santa Maria del Mar sota l'altar major, s'omple de joves cada diumenge a dos quarts de nou. Els protagonistes són uns grups de cristians que es reuneixen per a pregar junts. Hi participa gent de totes les edats, principalment joves, que donen a l'encontre un caràcter festiu. La pregària es basa en cants repetitius que ajuden a la interiorització i la unió amb els altres i sobretot en el silenci. La pregària és un relaxament de l'ànima, un descans de l'esperit i un pont d'unió amb els altres; ajuda a la reflexió i a l'afermament de la personalitat, és un camí cap a la felicitat.

Dins la nostra societat, que valora molt poc els moments d'evasió i reflexió, les pregàries de Santa Maria del Mar són una vàlvula d'escapament per a moltes persones o l'inici d'un nou plantejament dins del món de les relacions d'home i societat per a d'altres. La intenció és crear un nou estat de consciència en les persones a partir de la crítica i la reflexió racionalitzada. Santa Maria del Mar té les portes obertes i espera a tothom.

Jordi Gassiot i Pintori

Tres estudiants conversen per a CC amb el director general de la Joventut, de la Generalitat, Enric Puig

"Manca credibilitat a certs valors"

Creient interessant una informació profunda de la problemàtica global de la joventut a Catalunya, hem mantingut un llarg diàleg amb Enric Puig.

—Quin balanç ens podeu fer de l'activitat de la vostra direcció general en aquest darrer any?

E.P.—Quan l'equip actual es va fer càrrec d'aquesta direcció general, establíem un programa de treball que es basava en tres punts i una premissa bàsica. Podem assenyalar el que es proposà i el mateix temps revisar el que s'ha aconseguit.

La premissa era que calia fer un treball basat en l'activitat juvenil ja existent. Catalunya té una tradició d'associacionisme juvenil, com per exemple l'escoltisme, els grups d'espali, els moviments especialitzats, que no es podien ignorar a l'hora d'endegar un programa de treball des de la direcció general. També havíem de tenir molt present els intents reeixits de coordinació que les associacions havien promogut: la Taula de Joves de Catalunya, que coordinava les forces juvenils socials i el Consell de Forces Polítiques Juvenils que agrupava les de caire polític. I posteriorment el Consell Nacional de la Joventut que havia assumit les funcions representatives i de coordinació dels organismes esmentats, a més d'afegir-hi les representacions de caire territorial.

—Quins són els tres punts del programa de treball?

E.P.—El primer era potenciar la realitat existent sense caure en un

dirigisme. La potenciació s'ha desenvolupat en dues vessants: la distribució de subvencions per activitats anyals, de vacances, extraordinàries, per obres i equipament, per formació dels dirigents. S'ha utilitzat un criteri basat en uns mòduls objectius i també s'ha realitzat una tasca d'inspecció per controlar la utilització del diner públic. En segon lloc s'ha treballat en l'actualització de la normativa legal des de l'estructuració de la mateixa direcció general, la regularització de les activitats de vacances i també la normativa que fa referència a la formació de dirigents, creació d'escoles, nivells i programes bàsics. En aquest aspecte de la formació de dirigents, hi volem posar un interès especial potenciant les escoles existents promogudes des d'iniciatives diverses.

—I el segon?

E.P.—El segon punt del programa de treball és promocionar serveis sense duplicar iniciatives ja existents. Aquesta promoció, l'hem encetat posant als serveis d'entitats, associacions, moviments i grups les instal·lacions, albergs, residències i terrenys d'acampada de què disposa la direcció general perquè hi realitzin les activitats pròpies. Quant a activitats promogudes directament, hem volgut oferir possibilitats al sector juvenil 15-25 anys, al qual s'ofereixen menys alternatives i així organitzarem divuit camps de treball de caire agrícola, arqueològic, ecològic, etc. Aquest any arribarem a organitzar-ne entre quaranta-cinc i cinquanta. A part d'això hem promogut i participat en altres activitats com la Mostra Juvenil d'Arts Plàstiques "Memorial Picasso", la campanya "La joventut de Catalunya per la democràcia i l'autonomia", el Festival de la Infància i la Joventut, de Barcelona, i el Parc Infantil de Nadal, de Reus; i darremament hem publicat i donat difusió a l'estudi "La Joventut a Catalunya", elaborat pel laboratori de

sociologia de l'ICESB per encàrrec nostre. En aquesta mateixa línia s'elabora un estudi que abastarà el jovent de tot Catalunya.

Per últim, el tercer punt del programa és el treball coordinat amb altres departaments sobre problemàtiques concretes del món juvenil: atur, aspectes culturals, problemàtica dels disminuïts, drogaddicció i d'altres.

—Sou conscient del baix índex d'associacionisme juvenil? Quina és la vostra actuació en aquest sentit?

E.P.—A l'estudi esmentat es constata que l'associacionisme juvenil és baix, no arriba al 15%. El percentatge de noies és menys que el de nois. tot i així, cal tenir present que, hi ha molts grups de joves, sobretot a les poblacions petites, que no estan censats.

Sóc conscient que potenciar l'associacionisme significa enfortir el teixit social i ajudar a crear un esperit cívic que sigui responsable davant tota la problemàtica social. En aquest sentit van totes les accions escomeses i d'altres que volem iniciar: accions de sensibilització, oficines d'informació, descentralització administrativa, etc.

—Quina és la incidència del fenomen religiós en la joventut?

E.P.—De les estadístiques obtingudes per l'estudi del laboratori de sociologia de l'ICESB, podem deduir que la inquietud religiosa existeix. En canvi, veiem que els percentatges baixen quan es tracta de sentir-se compromès amb els marcs institucionals religiosos.

Els joves continuen considerant els valors, però els valors han perdut credibilitat. La qüestió, doncs, és, que no té credibilitat la forma de presentar els valors per part del món adult. En molts aspectes, els adults han abdicat del seu paper d'adults.

—Aquest fenomen es dona només en l'àmbit religiós o és generalitzat?

E.P.—Efectivament, també es constata una pèrdua de les grans esperances col·lectives que en molts moments han mogut el món juvenil i que a l'àmbit personal comporta una crisi d'identitat. Pèrdua d'esperances i crisi personal que cal emmarcar en el conjunt social.

No fa gaire, en un article que vaig escriure sobre Mn. Batlle i la seva tasca pedagògica a l'escoltisme i amb el jovent en general, apuntava que cal recuperar la funció del mestratge entre els joves, de la gent que camina al seu costat i els ajuda a trobar alternatives vàlides que donen resposta a les seves inquietuds.

Pensem que és un bon punt per acabar aquesta entrevista i reflexionar-hi tots, joves i adults. Necessitem mestres, on els trobarem?

Carles Carvajal
Raimon Ferrer
i Bernat Gómez

EL JOVENT DAVANT EL FENOMEN RELIGIÓS

Joves que es consideren creients:

Osona	74%
Cornellà	47%
Barcelona	58%

Joves que es consideren catòlics:

Osona	49%
Cornellà	25%
Barcelona	37%

Joves que es consideren bastant practicants:

Osona	19%
Cornellà	8%
Barcelona	9%

Joves que es consideren practicants:

Osona	6%
Cornellà	3%
Barcelona	6%

Estudi "La Joventut a Catalunya" realitzat pel laboratori de Sociologia de l'ICESB, per encàrrec de la direcció general de la Joventut.

ACTIVITATS DE LA DIRECCió GENERAL DE LA JOVENTUT 1981

Segons el balanç que ens ha facilitat el director general de la Joventut, de la Generalitat ha col·laborat econòmicament en:

- els programes anyals de 15 entitats.
- els programes semestral de 64 entitats.
- els programes d'obres i equipament de 72 entitats.
- els programes de les 8 escoles reconegudes de formació de monitors.
- els programes de 807 activitats de vacances.
- els programes d'activitats especials de 35 entitats.

Sumat dona una xifra de subvencions al voltant de 50 milions de pessetes, que han contribuït que es beneficiïn d'aquestes activitats:

- 38.000 nois i joves en les activitats de vacances.
- 12.500 en les activitats anyals.
- 55.000 en les semestral.
- 2.500 en les activitats de formació.

En el pressupost pendent d'aprovació, presentat al Parlament, s'ha previst un augment substancial de les subvencions a les activitats i les obres d'infraestructura de les associacions juvenils respecte al pressupost del 1981.

LA TRAGÈDIA DE POLÒNIA TORNA A FER ACTUAL L'OBRA DE TEATRE, EN TRES ACTES

MÉS ENLLÀ DE LA CARN

Original de FRANCESC d'A. PICAS

Tres únics personatges; (polonesos exiliats)

—Cardenal Teschen

—Caterina, Vda. del Coronel Radzivil

—Potocki (periodista)

Edició limitada - Demaneu-la a l'autor;

Apartat 21 - LA JONQUERA

Telèfon: 54 01 18

Fe i acció en comunitat

La Renovació en l'Esperit (R.C.) es caracteritza per una experiència, els trets específics de la qual es reconeixen amb facilitat a través d'una extensa varietat de persones i de circumstàncies.

Antecedents històrics

La R.C. comença a Espanya l'any 1973, a la ciutat de Barcelona. Podem assenyalar-ne uns antecedents que no van arribar a cristallitzar de manera permanent: del 22 al 29 d'agost del 1970 es va fer a Salamanca el tercer congrés de la Internacional Ecumenical Fellowship, amb l'assistència de líders catòlics i protestants de diversos països; en una de les sessions d'oració rebé l'"efusió" el pare Roman Carter, que un temps més tard amb Paul Menton fundà un grup a Madrid que al cap de pocs mesos desaparegué.

El febrer del 1973 resorgí altra vegada aquest moviment. Així el 26 de juny el grup de Barcelona preparà una reunió pública de presentació de la R.C. Durant l'estiu aquest grup, reunit al Pirineu, concretà la forma de reprendre i enfocar les reunions de pregària; de

llavors ençà, el grup comença a créixer i a expandir-se ràpidament.

La Renovació Carismàtica, avui

Actualment R.C. existeix en uns 120 països, si fa no fa.

L'oficina de serveis que ho coordina a escala mundial és, en aquests moments, a Roma. D'altra banda, hi ha un consell internacional constituït per persones d'arreu del món nomenades per l'oficina del cardenal Suenens, delegat del Papa. Fou igualment d'una importància vital per a la R.C. la celebració del Concili Vaticà II. Prova d'això són les paraules que digué el cardenal Suenens per la Pentecosta de 1973: "En el Concili Vaticà II, l'Església assenyalà amb prudència, sense cap mena de dubte, però a la vegada amb una confiança evident, la seva fe en els carismes de l'Esperit Sant" (Carta pastoral).

A nosaltres, en aquest segle XII, se'ns ha donat el poder de viure un dels temps privilegiats de la Renovació, de l'autèntica primavera de l'Església; s'ha començat a redescobrir la importància de l'assemblea eucarística per a la vida de la comunitat cristiana, al redescobrint que la pregària no és un fet individual, ans un moment de comunió entre tots els

creients, ja que ha arribat el temps d'expandir-se a l'acció de l'Esperit Sant i de crear una comunitat cristiana viva.

Paraules de Pau VI

Els aspectes de la Renovació són molt nombrosos i sempre vigents: "el gust per una oració pregona, personal i comunitària, un retorn a la contemplació i un accent posat en la lloança de Déu, el desig de lliurar-se del tot al Crist, una immensa disponibilitat a les crides de l'Esperit Sant, una major assiduitat a la lectura de la Sagrada Escriptura, una generosa donació fraterna, la voluntat de concórrer al servei de l'Església. En tot això podem reconèixer l'obra misteriosa i discreta de l'Esperit, que és l'ànima de l'Església". Aquestes paraules de Pau VI als dirigents de la R.C. les han citades molt bisbes de tot el món, i són una prova vital de les ànsies comunitàries i espirituals que uneixen aquesta comunitat.

Iolanda Sallent i
Olga Merino

14 de març, una trobada de joves

Grups d'Oració i d'Amistat

Pots creure? Pots esperar? Pots estimar? Tens dificultats per a realitzar aquests ideals?

T'hi esperem en aquesta Trobada!

Porta l'entrepà, guitarra, flauta i la joia.

Lloc: Col·legi "Jesus Maria". Passeig Sant Gervasi, 15.

Hora: De 10 del matí a 7 del vespre.
Informació: Tel. 211 54 56 i 217 94 46.

No ho oblidis: La Trobada de Joves del "Grups d'Oració i d'Amistat", al que t'hi esperem, tindrà lloc el dia 14 de març.

La fitxa del grup ¿Qui som?

Nom: Renovació Carismàtica.

Abreviatura: R.C.

Adreça: Servei de la Renovació Carismàtica. Balmes, 221, 2. on 3.ª - Telèfon 217 94 30. Dies i hores: dilluns, dimecres i divendres, de 10,30 a 13 h. y de 16.00 a 19 h.

Responsables: Equip coordinador: Rodolf Puigdollers, Josefina Ferrer, Josep M.ª Farré, Joan Borràs i Joaquim Alcázar.

Ideari: Renovament de l'Església tot redescobrint el sentit de l'Església cristiana per la fortaleza de l'Esperit Sant i donant gran importància a l'oració comunitària.

Tipus de persones: Aquest grup està format per persones compreses en totes les edats.

¿Què fem?

Activitats: Grups i comunitats cristianes que es reuneixen i fan oració comunitària dues vegades a la setmana. En cada un d'aquest grups, la tasca està dividida en nombrosos serveis, (persones que s'encarreguen dels malalts, de les necessitats econòmiques d'altres persones, de la catequesi, etc.).

Objectiu: Penetrar amb aquesta mentalitat qualsevol entrenament aposgòlic i sacerdotal, i portar els individus a un enteniment i experiència personals del poder de l'Esperit Sant.

Un llibre

PUJADAS, Josep M.ª. **Encontres de promoció juvenil.** Guia per a l'organització d'encontres de promoció juvenil i grups juvenils cristians. Barcelona, Herder 1981. (2.ª ed.) 285 pp.

Aquest llibre ofereix una solució cristiana renovada i posada al dia sobre la problemàtica de la joventut; tal com remarca el mateix autor al pròleg, "la joventut constitueix avui una nova classe social". El llibre brinda un mètode per a la creació de grups juvenils més enllà de la realització d'unes consciències de reflexió pel que fa als problemes, siguin comuns o individuals, dels joves, però sense oblidar mai la dinàmica del grup propi. Aquesta metodologia va dirigida a proporcionar una resposta autèntica als problemes que es planteja.

Segons Josep M.ª Pujadas, els tres objectius bàsics que en aquests encontres es busquen són:

—promoure en els joves la realització d'una vocació integral;

—procurant orientar els joves en "l'opció vital" que posteriorment marcarà la seva vida;

—promoure en el jovent "la lliure opció de la fe" reacceptant i confirmant personalment l'ur adhesió a l'Evangeli del Crist rebut en la infantesa.

—promoure els nois cap a un servei de lideratge en els seus grups i comunitats, perquè, tal com diu l'autor, "quan un noi no és conqueridor, resulta conquerit".

La ideologia fonamental d'aquest encontres pot resumir-se en tres punts fonamentals:

Concretar el contingut del cristianisme. A l'edat d'aquests joves necessiten refermar el sentit global del cristianisme que aprengueren durant la infantesa.

El llibre té una quantitat tan gran de suggeriments pràctics i una abundor en els aspectes humans i teològics, que podrà orientar als educadors cristians de la joventut. A més a més, els **Encontres** ja són una realitat plena de promeses entre nosaltres, pel febrer s'ha celebrat l'encontre cinquantè. Tant el llibre com el moviment gaudeixen del suport incondicional del cardenal arquebisbe de Barcelona.

J.M. Llorens.

Encuentros de promoción juvenil

Guia para la organización de encuentros de promoción juvenil y grupos juveniles cristianos

Herder

La sardana i la dansa

Premis sardanístics

"La Sardana" de Ràdio Miramar. - Per decisió majoritària del jurat del Concurs de composició de sardanes convocat per Ràdio Miramar amb motiu del vint-i-cinquè aniversari del programa "La Sardana", va decidir-se l'atorgament dels guardons instituits amb aquest objecte a les següents sardanes i compositors:

El Primer premi, consistent en 25.000 pessetes i trofeu, a la sardana titulada "Roser Pujades", de la qual n'és autor Josep M.ª Ruera; el segon premi, dotat amb 20.000 pessetes i trofeu, a l'obra "La Sardana", de Tomàs Gil i Membrado; i el tercer Premi, de 10.000 pessetes i trofeu, a la sardana "Sant Cugat del Vallès", composta per Pepita Llunell.

El Jurat estava integrat per les següents persones: Marcel·lí Rodríguez de Castro, director de l'emissora, que actuava com a President; els mestres Domènec Moner, Lluís Lloansi, Josep M.ª Bernat i Josep M.ª Moreno; el guionista del programa, Ernest Maymó i, com a secretari, Jordi Campà i Martí, realitzador de l'audició "La Sardana".

Les tres obres guanyadores del certamen musical de Ràdio Miramar s'estrenaren a Barcelona, en una ballada a la plaça Catalunya de Barcelona el dia 14 de febrer, juntament amb tres més que foren seleccionades amb aquest motiu. El nom d'aquestes tres sardanes i els seus autors, són: "Lloança a Ràdio Miramar", de Segimón Claveria; "Bon retorn", de Ricard Bover; i "Noces d'argent", de Joaquim Soms; i la interpretació fou de la cobla Pral. de Barcelona.

D'altra banda, cal esmentar que l'acte de lliurament dels premis de les composicions guanyadores d'aquest certamen musical convocat amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de "La Sardana" se celebrà el dissabte, dia 13 de febrer, als estudis de Ràdio Miramar, dins el programa "Anem".

Primer concurs musical "Aplec de Roses". - L'Agrupació Folklorica Roses ha convocat el Primer Concurs Musical "Aplec de Roses" per tal de

premiar les millors sardanes presentades a concursos que, posseint un marcat regust de música netament catalana, tinguin aquella gràcia que sedueix per a dansar-la mentre delecta amb el seu inspirat i emotiu missatge.

Poden concorrer al concurs musical de Roses tots els compositors que ho desitgin, amb un màxim de dues obres, rigorosament inèdites i originals, amb un tiratge mínim de 20 compassos "curts" i 51 de "llargs" i màxim de 49 compassos "curts" i 99 de "llargs". Al peu de cada partitura caldrà que hi figuri una reducció per a piano. També cal tenir ben present que no s'acceptarà cap original amb indicacions externes que identifiquin l'autor.

Les composicions concursants s'han d'enviar per correu certificat a l'Agrupació Sardanista Roses, carrer Sant Anton núm. 6, Roses. La final tindrà lloc durant l'Aplec de la Sardana de l'esmentada vila, el dia 31 de maig, amb la interpretació de les quatre composicions que hagin obtingut la millor qualificació del Jurat, atorgant-se els premis establerts d'acord amb la votació del públic assistent a l'aplec. La dotació econòmica d'aquest certamen musical és de 55.000 pessetes.

L'Esbart Verdaguier torna. - Per a una sola actuació, L'Esbart Verdaguier tornarà a estar present damunt un escenari, el proper dia 23 d'abril. Concretament un grup d'ex-dansaires de l'Esbart Verdaguier està preparant una ballada al Palau de la Música Catalana, que tindrà lloc el dia 23 d'abril, tot coincidint amb la celebració de la diada de Sant Jordi, en homenatge a Salvador Melo, tot reconeixent la tasca d'aquest home que tan encertadament ha contribuït a la revitalització del ballet català.

Ara, de moment, aquest grup assaja preparant-se amb il·lusió per a aquest acte cada dimarts a la nit, en el local del carrer Abaixadors número 10 i ens preguem indiquem a tots els interessats en aquest actuació, es posin en contacte amb el grup a través del telèfon 346 72 94.

Josep Ventura

Fent pinya

Castellers a Reus

Aquest és el nom definitiu que el grup d'aficionats als castells, que volien fer una colla a la capital del Baix Camp, ha triat per a la colla. Ja a finals de l'any passat varem escriure sobre la creació d'una colla nova a Reus, el grup promotor de la qual ja havia fet una actuació el 15 de novembre. Doncs bé, ara ja és definitiu. Es tracta d'un grup de gent jove, entusiasta i amant de la cultura popular, alguns d'ells entroncats amb les colles valenques. El color de la camisa és el marró-avellana, ja tenen junta i els caps de colla (que són dos) es diuen Rosend Anguera i Jordi Ferrer. La presentació "oficial" pensen fer-la per Sant Pere, que és la festa major ciutadana. Des dels primers dies de l'any fins ara ja han fet tres actuacions. És la colla número 19 del nostre món.

A CASTELLDEFELS, LA VINTENA COLLA

La darrera notícia és la creació d'una colla, la número 20 del nostre món, a Castelldefels. De moment hi ha un grup d'aficionats que assagen i que a més, abans de final de l'any passat ja van fer una sortida; no tenen el nom triat, i el color de la camisa sembla ser que serà el groc (que és el que hi ha a l'escut de la localitat). Anirem informant.

Així, doncs, veiem que comencem l'any amb la creació de dues colles, ambdues localitzades fora de l'àrea geogràfica castellera tradicional (però fronterera amb ella). Sabem que hi ha d'altres intents a diferents pobles de Catalunya, amb la qual cosa es demostra un arrelament ciutadà i popular del fet casteller.

ACTUACIONS:

CASTELLERS DE BARCELONA. - Actuaren el dia 7 al barri badaloní de Llefià, en un homenatge a Picasso (i en presència del poeta Rafel Alberti), tot descarregant el tres de set, la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre i castells de sis nets.

CASTELLDEFELS. - El dia 13 de desembre passat, a la propia localitat, van descarregar el pilar de quatre i un altre net, intentant dos castells de cinc.

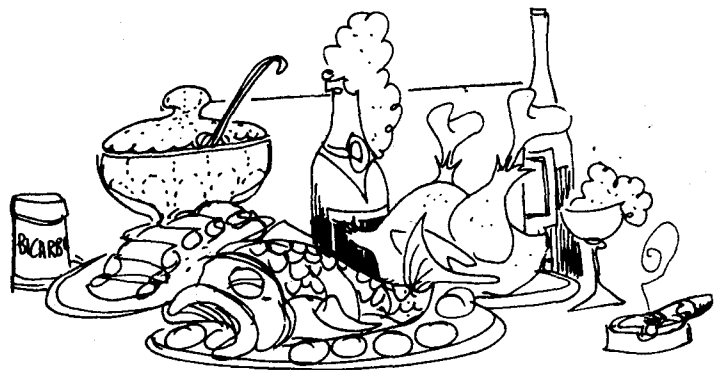
XIQUETS DE REUS. - La seva darrera actuació fou el dia 7 a l'Aleixar, on descarregaren el pilar de cinc, 2 de quatre simultànies (un per sota i un al balcó), el quatre de sis i castells de cinc nets. El dia 3, amb motiu d'una anada del Consellers Max Cahner a Reus, van descarregar castells de cinc nets i pilars de quatre (en cercavila) i, davant el Centre de Lectura, 2 pilars de quatre (un per sota i un al balcó). Finalment, el 3 de gener, al Parc de Sant Jordi local, feren una sessió pedagògica per a infants, tot descarregant castells de cinc nets i pilars de quatre.

Jaume Casanova "Crossa"

Cuina

M.ª Gloria Muntañola

Ous gratinats amb formatge

10 ous	1 cullerada de llet
80 gr. de formatge ratllat	mig litre de llet
50 gr. de mantega	1 paquet de pèsols

Poseu a coure 8 ous 12 minuts perquè es posin durs, després poseu-los en aigua freda. Quan siguin freds, peleu-los i talleu-los per la meitat al llarg; treieu-ne els rovells, poseu-los en un recipient amb un parell de cullerades de llet i els 2 rovells dels ous crusos, bateu-los, si fa falta, amb la batedora per a deixar-ho com una pasta fina, afegiu-hi el formatge ratllat (gardeu-ne una mica); amaniu-ho amb sal i pebre, i per acabar bateu les 2 clares a punt de neu forta. Amb una cullereta, ompliu les clares dels ous amb aquesta massa, poseu-los a la plàtera del forn, ruixeu-los amb una mica d'oli i afegiu formatge ratllat i un trosset de mantega al damunt de cada ou.

Fiqueu-ho al forn perquè es gratinin una mica.

En un pot damunt de foc suau, treballeu-hi una cullerada de mantega i 2 cullerades de farina; quan sigui ben barrejat, afegiu-hi mig litre de llet bullint, a poc a poc i treballant-ho sempre; amaniu-ho amb sal i pebre.

Poseu aquesta beixamel en una plàtera de servir; col·loqueu-hi els ous gratinats i ompliu els buits amb els pèsols, cuits prèviament. Per a escalfar-ho, ho podeu posar uns minuts al forn.

La partitura setmanal

LA PETITA ALOSA

La darrera estrella
es fon a l'atzur,
el sol sense tara
s'enlaira al cel pur.

La petita alosa llesta es deixondeix
i fa un crit de vida que l'espai fendeix

La brillant aurora
somriu als pastors,
la llum nova torna
tota cosa d'or.

L'alosa refila un cant molt joiós
i pel cel, xalesta, emprèn el seu vol.

Obrers de la vila
que sou matiners,
tingueu bon coratge
en vostres afers.

Costums i tradicions

Folklore d'anar a missa

No fa potser, ni dos lustres, que en un parell d'esglésies del Vallès, hi havia, a la porta, un cartell amb aquests aforismes: "No és pas de bon cristià, a missa tard arribar. Demostreu que sou formals, arribant-hi puntuals". "Si al davant us en aneu, tots us hi trobareu; es queden al capdavant, només "tontos" i ximplets".

Deixant a banda, de moment, comentar aquest darrer, el fet em féu pensar en el folklore religiós, ple d'aforismes pietosos. Molts, o la major part han estat oblidats i només algun vell d'alguna ruralia en podria enfilars un reguitzell. Com a mostra tenim els de l'observància del precepte dominical, que no ha estat derogat, encara que hi hagi cristians catòlics que ja no hi donen massa importància.

Ho dic sense cap intenció recriminària ni afany d'entrar en polèmiques. Destaco el fet i prou. I si em permeteu dir-ho, alguns aforismes ja són passats de... moda. Un d'ells és: "La missa matinal, tot el dia val". Ara hi ha misses de tarda, de vespre i de vigília que faciliten el compliment del precepte sense que ningú hi tingui res a dir. Fins a mitjan segle encara era mal vist i es blasmava de quins anaven o feien anar a missa de dotze. La frase "ser catòlic de missa de dotze" tenia un significat de censura,

gairebé constituïa titllar d'heretgia. A mesura que s'allargava la corda i n'hi hagué d'una i de dues, augmentava l'estripament de vestidures per part d'alguns. Ara ja és normal perquè Déu no té hores "d'oficina".

D'aquell costum de matinejar en venia un altre aforisme: "Per girar-s'hi de costat moltes misses s'han deixat". L'Església, sempre mare comprensiva ha donat, com deiem, moltes facilitats per tal que ningú tingués un pretext per a no complir amb aquesta obligació i s'esforça a fer comprendre que, tanmateix, cal fer-ho més per devoció que no pas per temença o imposició.

Hom no dona, tampoc, massa importància al fet de treballar els diumenges i festes de guardar. Els aforismes de l'antigor asseguraven: "A les festes treballar, es perdre i no guanyar". Ja podeu suposar que no es tracta de guanys materials, sinó espirituals. "Guany treballant les festes, no aprofita" i "sense urgents ocupacions, no deixis d'oïr sermons".

Déu me'n guard d'aprofitar ara aquesta avinentesa per a fer, també, un sermó. Ni que sigui curt. Només he aprofitat aquesta pàgina per a recordar un aspecte folklòric de la pietat popular. I si folklore és realment la ciència del poble per al poble, tenim que el poble sabia realment el què es deia i el què feia quan inventava i practica aquells aforismes.

De totes maneres cal dir que el darrer dels que han inspirat aquest comentari no em sembla massa ortodox.

Mai no l'he trobat enlloc més —com tampoc el primer— i el suposo inventat en un moment de malhumor. Qualificar de "tontos" i ximplets els que es queden en els darrers llocs, és excessiu. Al capdavant, els últims poden ésser els primers. I això no és aforisme, sinó paraula de Déu.

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

Parlem de l'article

Hi ha mots aparentment insignificants, curts, desproveïts de contingut, que per ells mateixos no valen res, i que, així i tot, tenen una missió a complir en el discurs de la llengua. Us estic parlant de l'article, tan menut, una partícula, diem, i que se'n revela especialment útil per determinar o matisar el seu indefectible acompanyant, el nom substantiu.

L'article, com que precedeix el nom, ens n'anuncia el gènere i el nombre i, de vegades, és l'únic senyal de gènere, com en el/la finalista, el/la gimnasta, o l'únic senyal de nombre, com en el/els cactus, el/els llapis o el/els dil·luns.

Aquests mots ens ajuden decisivament a saber si els noms substantius de què parlem són coneguts o si es tracta de qual·sevol noms indeterminats; per això els dividim en dos grups, els definits, el, la, els, les, i els indefinits, un, una, uns, unes, segons la funció que exerceixen. En una frase com: el nen ha sabut la lliçó, queda ben clar que parlem d'un nen únic, conegut dels qui parlen. Si diem: un nen ha sabut la lliçó, és un nen qual·sevol, a qui, de moment, no coneixem.

Aquesta funció determinant de l'article ens permet concretar cada persona o cada realitat del nostre entorn, d'entre les moltes iguals o semblants a elles, i ho fa sense cap possible ambigüitat. Si dic: dona'm la cartera, és segur que només en tinc una, i l'interlocutor ho sap.

També l'utilitzem en conceptes únics de per si, encara que no calgui individualitzar-los: l'aire,

el cel, la terra, el sol, la lluna.

No sempre l'article destrua un individu d'entre la col·lectivitat. Pot acompanyar el substantiu quan expressa la totalitat dels sers d'una mateixa espècie. Així diem: El tauró és perillós. El pi abunda en les nostres muntanyes. El colom és el símbol de la pau. El gos és el millor amic de l'home.

Tots els afeccionats a resoldre mots encreuats saben que, en castellà, quan la definició és "contracció", han de posar "al" o "del", segons el nombre de quadres, i no hi ha cap més solució. En català, la mateixa definició comporta dues, tres i quatre caselles, i les podem omplir amb al, als, del, dels, pel i pels. Són les contraccions de preposició i article, una més que en castellà i, a més, llurs plurals. Cal tenir present, però, que si el mot següent comença en vocal es desfà la contracció, només en el singular. En alguna d'aquestes descontraccions, les que pronunciades sonen igual, hom sol caure en l'error de no complir aquesta llei, i molts escriuen: **Parlem del article. Anem al oest.** En lloc de: Parlem de l'article. Anem a l'oest.

Perles ortogràfiques

Ens plau anunciar-li la inauguració d'un Auto-Servei i convidar-l'ho a que en descobreixi els seus avantatges i per la que li adjuntem una tarja d'invitació... En aquesta carta comercial que he rebut, hi trobo, només en aquest breu fragment sis perles, sis. **Avenre** s'ha trobat. Us les diré la setmana vinent.

Albert Pera

Música

Canvis en la direcció

Diverses entitats corals han experimentat, darrerament, un canvi en la direcció artística. Són les següents:

— Coral Sícoris (Lleida). Antoni Pujol ha substituït Antoni Virgili, el qual havia presentat la seva dimissió com a director.

— Coral Nou Ressò (Barcelona). Edmon Colomer n'ha deixat la titularitat a causa del seu trasllat a Bloomington, Indiana (USA), on segueix cursos de direcció orquestral; ha estat substituït per Josep Prats.

— Orfeó Enric Morera (St. Just Desvern). Xavier Jofre ha substituït Josep Gaia en la direcció.

Curs de direcció a càrrec de Pierre Cao

La Delegació del Barcelonès ha organitzat un curs de direcció a càrrec del professor luxemburguès Pierre Cao, a celebrar del 19 al 25 de febrer al Conservatori Municipal de Música de Barcelona.

Serà impartit a dos nivells: a) iniciació a la direcció, i b) perfeccionament. Per al primer és previst un màxim de quaranta places i el cor serà format pels mateixos cursetistes; per al segon, un màxim de 15 places i hi haurà un cor pilot. En ambdues modalitats serà possible l'assistència en qualitat d'alumnes oients.

Els membres de les entitats de la Delegació del Barcelonès gaudiran d'una bonificació del 50% sobre l'import dels drets d'inscripció.

Per a tota mena d'informació hom pot adreçar-se a: Maria Drets (tel. 330 29 88), Jordi Subirà (315 26 06) i Josep M.ª Cusó (204 24 61).

Centenari Sta. Teresa

El Ministeri de Cultura, com a contribució a la commemoració del IV Centenari de la mort de Sta. Teresa de Jesús, ha convocat un Premi de Composició Musical, dotat amb 500.000 ptes., destinat a una obra per a veu, acompanyada de piano o de conjunt instrumental de cambra, d'una durada no inferior a quinze minuts. El termini d'admissió d'originals es clourà el dia 31 de juliol. El jurat, el veredict del qual serà inapel·lable, farà públic el resultat del certamen abans del 30 de setembre.

Xavier Joaquín

L'editorial alemanya Zimmermann acaba de publicar l'obra "Solo per a percussió" de Xavier Joaquín, professor de percussió del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

Un llibre

Mini "Summa" teresiana (1)

"És deliciós llegir els escrits de santa Teresa, com també era deliciós escoltar-la, que es passaven sense escoltar hores i hores, que transcorrien com un èxtasi", escriu acuradament el pare Efrén de la Madre de Dios en el pròleg de la meravellosa obra que presentem.

El pare Jesús Martí ha facilitat i ha divulgat la doctrina de la santa, recollint els textos més significatius i valuosos, presentant-los en forma temàtica. El repertori teresià que comprèn el llibre es divideix en vuit apartats: Déu, Jesucrist, Església, Sagraments, Virtuts, Viciis, Profecies i Miracles i Novíssims.

Dóna gust imaginar-se als peus de la santa d'Àvila, llegint-la com si l'escoltèssim, i més encara si ho fem a poc a poc i sense mirar el rellotge. El seu estil concís, lluminós, amb acudits incessants i diferents, són per a passar delicioses hores. El "Diccionari del pensament de Santa Teresa de Jesús" hi ajudarà molt. El pare Jesús

esmicola el pa de la doctrina cristiana per al poble, que sol restar embadalit cada vegada que escolta una dita, un refrany o alguna de les innombrables anècdotes de santa Teresa, sempre curulls de contingut.

Felicitem l'autor per la seva tasca, al qual desitgem àmplia difusió en aquest Any Teresià.

F.G.

(1) Diccionario del pensamiento de Santa Teresa de Jesús. Jesús Martí. Edicep. València, 1981.

Terrassa

Cursets entre la joventut per a conèixer Terrassa y Catalunya

Durant les vacances de Nadal, la comissió d'animació cultural de la xarxa de biblioteques Soler i Palet, de Terrassa, ha organitzat els cursets per a escolars "Conèixer Catalunya" i "Conèixer Terrassa", a càrrec de l'equip pedagògic de l'escola Andersen S.C., i de l'escola de mestres Alexandre Galí, respectivament. Han estat uns cursets seguits amb molt d'interès pels nois i noies que hi han assistit, o bé per iniciativa pròpia, o per la dels educadors que els varen proporcionar el programa-inscripció i els animaren a aconseguir aquests coneixements de la nostra terra.

Ha estat bo de comprovar que tots han exterioritzat l'entusiasme per haver après coses noves en un estil de presentació força atractiu.

Els cursets han acabat el 7 de gener, amb una excursió conjunta a Sant Llorenç del Munt, on es pogueren observar directament —en un dia extraordinàriament clar— moltes de les coses comentades en les classes anteriors.

Als qui han assistit a totes les sessions se'ls ha retornat l'import d'inscripció i, per gentilesa del Banc de Sabadell, ha consistit en una moneda de 50 pessetes, commemorativa dels Mundials 1982. I tots han estat obsequiats amb un llibre sobre Catalunya o sobre Terrassa, que la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis i el Banc de Sabadell han aportat gentilmente, en resposta a la nostra petició.

En resum, ha estat una bona experiència que, si els escolars, mestres i associacions de pares hi donen suport, la podran repetir en anys successius i en barriades distintes.

Escacs

Diagrama 3

Blanques juguen i guanyen

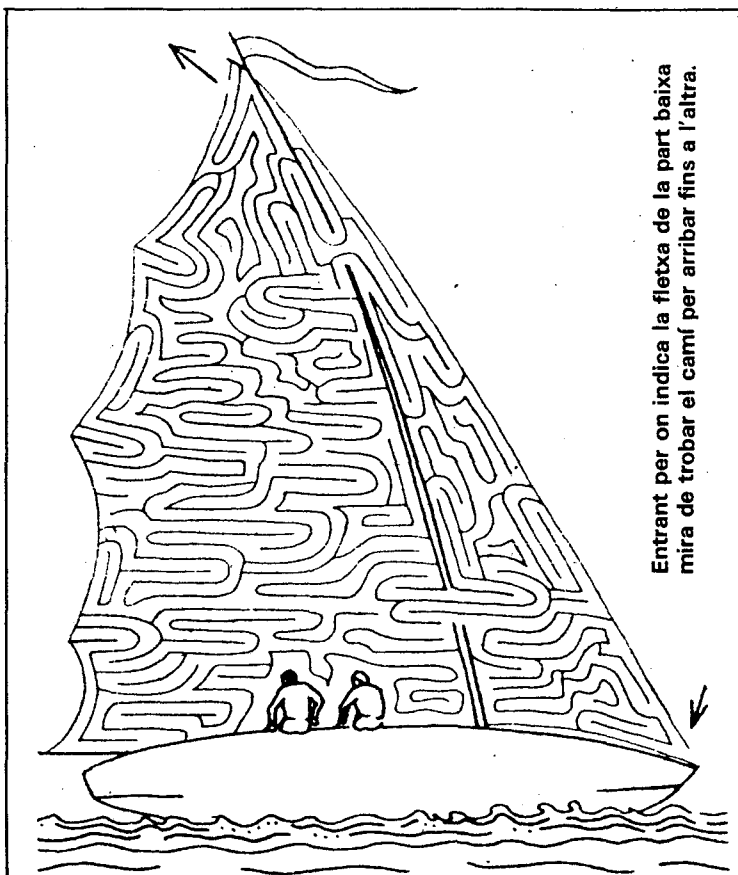
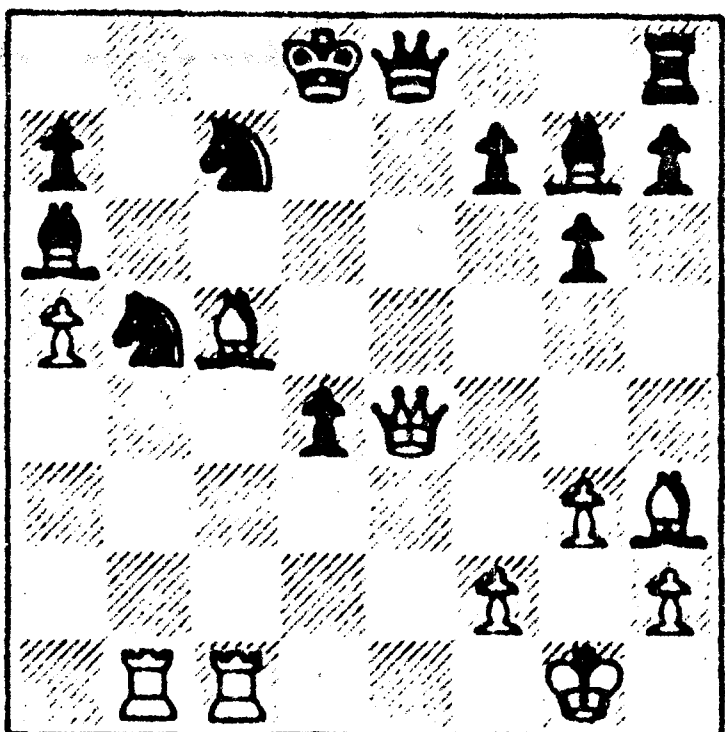
L'equilibri material és aproximat però la gran activitat de les peces blanques pressenteix per si sola un final dràstic. Hi ha més d'un camí.

El conductor da blanques és un jove caucasià anomenat Barbakadze.

Solució Diagrama 2

1 Td1xd7 Da 7xd7, 2 Tf1-d1 Dd7-c6, 3 Cc3-d5 Af8-c5, 4 Dc2xc5 Dc6xc5, 5 Cd5xf6 Re8-f8, 6 Cf6-d7 Rf8-e8 7 Cd7xc5.

El final que resta és clar i guanyador. A voltes val la pena liquidar com hem vist.

Trencaclosques

És un personatge important. Però, qui és?
Si aconseguís reconstruir la fotografia, envieu-nos-la.
Entre totes les respostes encertades sortejarem un premi.
El sorteig s'efectuarà cada quinze dies per donar marge de temps a l'enviament de les respostes.

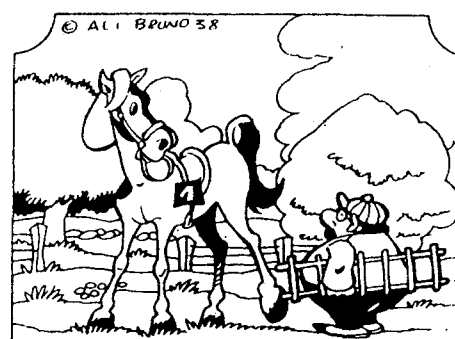
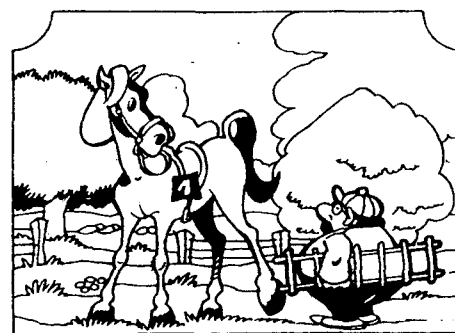
Solució al trencaclosques del n.º 124: LUDWIG VAN BEETHOVEN

Respostes encertades rebudes: Ponç Marquès, de Vilobí d'Onyar; Nadina Gálvez, Puigcerdà; Maria Serra, Navarres; M.ª Carme Valero, Barcelona; Família Segarra-Amenós, Tarragona; Adelaida Vila, Girona; Joan Roig, Canet de Mar; Mercè Costafreda, Barcelona; Montserrat G. de Sunyer, Barcelona; Maria Rigol, El Vendrell; Montserrat Morera, Barcelona; Marcel Puig, La Selva del Camp; Antonia Mitjavila, Bordadora-Olot; M. Sabé, Barcelona; Jaume Gusi, Calella; Marta Tarragona, Barcelona; Joana Bassa, Torroella de Montgrí; Eusebi Oliva, Figuerola de Orcau; Alexandre Escarrà, Barcelona; Roser Bonet, Terrassa; Anna Bullich, Barcelona; Toni Azor, Barcelona; Montse García del Muro, Lleida; Sebastiana Cuesta, Lleida; Pere Martí, Banyoles; Margarida Serrabassa, Barcelona; Maribel Millán, Badalona; Montse Ginestà, Castellserà; Mercè Ribalta, Igualada; Lluís Aymerich, Sant Vicenç dels Horts; José G. Muñoz, Barcelona; Catalina Huguet, Barcelona; Josefina Serratosa, Parets del Vallès; Joan Guilerà, Lleida; Rosa M.ª Marcos, Barcelona; Mercè Cisteró, Barcelona; germans Jordi i Ester Aixelà, Omellans; M.ª Lourdes Gispert, Barcelona; Teresa Bautista, Barcelona; Immaculada Hernández, Barcelona; Josep Gabarró, Tarragona; Esther Arbós, Vilobí; Fernando González, Barcelona; Carles Giménez, Barcelona; Antonieta Bosch, La Celler de Ter; Lluís Llagostera, La Celler de Ter; Jaume Narcet, Terrassa; M.ª Teresa Calvo, Morell; Imma Perllacía Barniol, Manresa; Isabel Comellas Llaude, Terrassa; Ramon Pausas Soler, St. Climent de Llobregat; Teresa Estrada de Moragas, Premià de Mar; Roser Batlle, Mataró; Montserrat Puigdomènech, Vic; Núria Urt, Barcelona; Severiana Recio, Tremp.

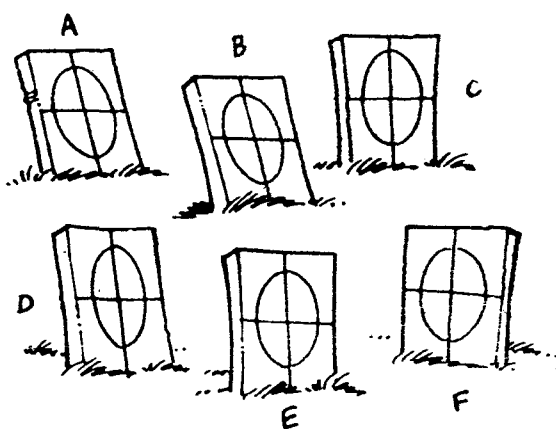
Realitzat el sorteig ha resultat premiada la resposta de Ponç Marquès, "Mas Comas", Vilobí d'Onyar (Girona). Tot seguit li serà tramès el premi. Tots els concursants amb la resposta encertada rebran un premi de consolació.

1	3	5	?
15	13	?	9
10	?	14	16
?	6	4	2

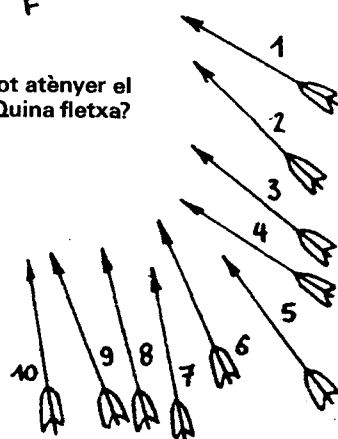
Quina és la manera lògica de completar la diagonal?

Descobreix les nou diferències

Solament una d'aquestes fletxes pot atènyer el centre d'una d'aquestes rotllanes. Quina fletxa? Quina rotllana?

Solucions anteriors jeroglífics:

Quants trossos de cordill hi ha en aquest disseny?: 9

Un d'aquests elements és diferent als altres. Qui és?: n.º 8

Preguntem a...

Carles de Salses

Cap de Personal de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya. Durant la seva joventut va ésser destacat membre de CADECA i la veritat és que encara se'l considera com a tal i crec que amb justesa. En el seu observatori privilegiat li formulem unes preguntes que contesta amb documentació al dia.

—Quan vostè compartia els afanys amb nosaltres, CADECA era minúscula, avui ha crescut molt; creu, vostè que encara és anònima la nostra tasca?

CADECA no ha estat i no és una organització oberta al gran públic i crec que ha de mantenir aquest caràcter. Si no fós així, perdria el motiu pel qual es va fundar fa més de vint-i-cinc anys.

No obstant, això no vol dir que la seva tasca sigui anònima; la prova és el nombre d'equips que avui formen CADECA. Crec que CADECA ha que romandre fidel als principis que van informar la seva crea-

ció rebutjant l'esport-espectacle i professional, i continuant essent una organització amateur i de formació de la joventut.

—Actualment CADECA uneix esport i la cultura. Quien suport li podrien donar els mitjans de comunicació social?

Tenint en compte el motiu de l'existència de CADECA, com a organització de l'esport amateur, la seva projecció a la formació de la joventut, etc., aquesta Entitat ha d'insistir, en els diversos mitjans de comunicació social perquè di donin el suport necessari i fins i tot el reconeixement dels Organismes del Govern Autonom

Català especialitzats en la joventut i l'esplai.

—De cara al Mundial-82, esport-espectacle, quin és el lloc que ha d'ocupar l'esport-pràctica?

Bé, crec que es dona molta importància, desmesurada importància, per raons òbvies, al Mundial-82 de Futbol, que, al capdell es redueix a un campionat mundial de futbol, esport-espectacle professional, amb tot el garbuix d'interessos econòmics i de prestigi polític que reporta. CADECA és un altre món i per tant, l'esport amateur ha de seguir la seva trajectòria i aprofitar d'aquest Mundial-82 tot el que representa

tècnica esportiva i organització, deixant de banda tota la resta. Sento no compartir tot aquest entusiasme que ens envolta respecte al Mundial-82.

—En agrair, al senyor De Salses, les seves amables línies, es comprèn que els homes de CADECA, els actuals o els que per motius professionals avui estan en menys activitat, vibren a l'unisson amb una mateixa intencionalitat, desitgen i ajuden l'expansió i promoció del Collectiu i van escampant la llavor de l'esport popular que pot ser, en un proper futur, el veritable eficient.

Carval

Resultats

Campionat de Futbol Sala

Jornada 13 1.ª Divisió

San Jorge-Jesús M.ª Josep	2-2
Bon Pastor "A"-Club Marítim	5-2
SEAT-C.D. Coll	5-2
A.A. Caspe-Cariocas	1-0
E. Sant Andreu-Mut. Metalúrgica	2-1

Classificació

E.S. Andreu 20; Bon Pastor "A" 15; SEAT 15; Gran Via Mar 14; J.M.ª Josep 12; San Jorge 11; C.D. Coll 10; Mut. Metalúrgica 10; Cariocas 8; Club Marítim 6; A.A. Caspe 3.

Primera preferent

Labt.º Lacer-Sta. Coloma "A"	3-3
C.F.S. Pavia-Maphia's FS	1-4
M.D. Esport-Grup Sis	2-1
CFS Olímpic-Provençals	2-3
Sta. Eulalia-Caff 77	10-

Classificació

A. Sta. Eulalia 20; Grup Sis 18; Sta. Coloma "A" 17; C.F.S. Pavia 12; Maphia's 12; Sta. Isabel 11; Caff 77 11; U.D. Esport 10; Provençals 9; CFS. Olímpic 7; Labt. Lacer 4.

Primera categoria Jornada 13

U.D. Fenix-Sta. Coloma "B"	2-0
Cros F.S.-C. Badalones	
Interviú-Fausto Vestir	2-1
Pompeya-F.S. Torrasa	1-4

Classificació

U.D. Fenix 18; f.S. Torrasa 17; Col Badalones 14; pegaso 13; Interviú 11; Pompeya 10; Tete's E.C. 9; Sta. Coloma "B" 8; Fausto Vestir 3; Cros 1.

Segona categoria preferent

Toledo 79-F.S. Congreso	1-2
Inter Guay-Eso. 7-2 Pegaso	2-1
A.E.P. Caldas-A.E. Icaria	8-1
Adisón Victoria-Cosmos	3-4
Faro Española-Mistral	0-10

Classificació

Mistral 17; Escolás Pias Caldas 17; Cosmos 17; Inter Guay 16; F.S. Congreso 14; Penya Blaugrana 13; Sporting 7-2 Pegaso 13; A.E. Icaria 8; Edisón Victoria 6; Toledo 79; 3; Faro Española 2.

Resultados Jornada 30-1-81

Categoría senior 1.ª categoría fem.

At. Terrassa-Inmaco	48-28
Acis B-Moorea	55-56
L. Dr. Esteve-Sant Jordi	36-36
Fabra y Coats-Sgra. Familia	29-28
Tecla Sala-Jesús M. Josep	45-49

Classificació

Moorea 26; At. Terrassa 24; Acis B, J. M. Josep 20; Sgra. Familia 14; Inmaco II; Fabra y Coats 8; L.D. Esteve Tecla Sala 6; Sant Jordi 5.

Categoría senior 2.ª categoría fem.

Liceu Egara-S. Joan de Mata	27-35
Lamparas "Z"-Provençals	aplaz.
Adedi-Acis A	34-64

Classificació

Acis A 20; S. Joan de Mata 18; Provençals 17; Sant Pancrac 11; Liceu Egara 10; S. Josep Can Palet, Adedi 4; Lamp. "Z" 0.

Categoría infantil femenina

Montseny-Esc. Pias	27-16
Adedi-Soletat	31-13
Mas Guinardó-J.M. Josep	14-26
Ant. Gaudi-Sant Pancrac	36-24

Classificació

J.M. Josep 24; C.N. Ant. Gaudi, 20; Adedi 14; Sant Pancrac 11; Montseny 10; Esc. Pias 81 9; Soletat 8; Mas Guinardó 0.

Categoría juvenil femenina

Montseny-Esc. Pias 80	34-32
Adedi-Soletat	36-62
Bam-Inmaco	42-37
Bon Pastor-Fabra y Coats	33-42

Classificació

Soletat 22; Montseny 18; Fabra y Coats 16; Bon Pastor 12; Bam 9; Inmaco 8; Adedi 7; E. Pias 80 4.

Categoría senior masculina

Jesús M.J.-Sese	47-61
Jac Sants-Olesa N.	aplaz.
B. Aunos-Montseny	57-81
Badalona N 11-Badalona B	66-52
Colicerola-Sta. Eulalia	47-52
Masnou B-Congreso	65-64
Sant Antoni-CN Ant. Gaudi	73-43

Classificació

Jac Sants, Sese 26; Sta. Eulalia 22; J.M. Josep, Masnou B, Bada 1on N LL 18; Congreso 13; Colicerola, Sant Antoni, Olesa 12; Montseny 10; Basquet Aunos 4, Badalona B 2; Ant. Gaudi.

Futbol: resultats i classificacions

JUVENILES

Jornada 7-2-82

Los Piratas-Vallvidrera	2-0
Unio-77-Casanovas	7-2
C.D.V. La Paz-Mestral	6-4
U.D.V. Roquetes-Urrutia	2-0
Celtic Barna-At. Bellvitge	2-3
Groovy-Monopol	2-1

Clasificación

Equipos	Puntos
C.D.V. La Paz	23
At. Bellvitge	19
Mestral	17
Groovy	17
Unio-77	16
Monopol	14
C.D.V. Roquetas	14
Celtic Barna	10
Casanovas	8
Los Piratas	7
Vallvidrera	6
Urrutia	5

INFANTILES

Jornada 7-2-82

Gim. Mercantil-C.F. Gracia	2-0
Viv. B. Viver-Júpiter	1-4
C.F. La Salut-At. Minense	(Susp).
Condal-P. Barça San Feliu	3-1
F.V. Catalunya-Amapolas	0-3

Clasificación

Equipos	Puntos
Gimnástico Mercantil	20
Júpiter	20
Amapolas	19
Viviendas Baron Viver	13
Condal	12
La Salut	8
C.F. Gràcia	6
F.V. Catalunya	5
P. Barcelonistas San Feliu	4
At. Minense	3

ALEVINES

Jornada 6-2-82

Camp Blanc-Casanovas	2-0
A.V. Catalunya-P. Blanq. Con.	0-5
Pequeño Barcelona-Rapid H.	0-7
P.B. San Sadurní-Cuatro Torres	1-1
La Palma-Montañesa	0-4
Condal-Júpiter	1-1
At. Hospitalense-Terlenka	6-2

Clasificación

Equipos	Puntos
Rapid Hospitalet	27
At. Hospitalense	24
Cuatro Torres	22
Pequeño Barcelona	19
Casanovas	17
Condal	14
Júpiter	13
Escuela Gavà	10
P. Barcelonista San Sadurní	10
Camp Blanc	9
Montañesa	9
P. Blanquiazul Congreso	7
Terlenka	6
A.V. Catalunya	0

BENJAMINES (Grupo A)

Jornada 6-2-82

Rapid Navas-A.V. Catalunya	0-11
San Gabriel-Trajana	(suspendido)
Damm-Salle Premià	7-1
Rapid Hospitalet-Roger de Flor	7-0

Clasificación

Equipo	Puntos
San Gabriel	18
Damm	18
Rapid Hospitalet	18
Trajana	16
Salle Premià	13
A.V. Catalunya	9
Roger de Flor	2
Rapid Navas	0

BENJAMINES (Grupo Maresme)

Resultados Jornada 6-2-82

Masnou-Premià	0-2
Vilassar de Mar-Badalona	2-0
Vilassar de Dalt-Sp. Vilassar de Mar	2-0
At. Salle Premià-Llavaneres	4-1

Clasificación

Equipos	Puntos
C.D. Premià	18
Vilassar de Mar	17
Badalona	14
Argentona	14
Masnou	11
Vilassar Dalt	11
At. Salle Premià	9
Sp. Vilassar de Dalt	2
Llavaneras	0

BENJAMINES (Grupo B)

Jornada 6-2-82

Navas-Delfines La Paz	1-3
Condal-Trajana-Prome	1-0
San Mori-Casanovas	0-1
F.V. Catalunya-Cuatro Torres	1-5

Clasificación

Equipo	Puntos
Casanovas	19
Condal	18
San Mori	16
Trajana Promesas	16
Cuatro Torres	14
Delfines La Paz	9
Navas	3
F.V. Catalunya	1

DIUMENGE 21
PRIMERA CADENA
CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 SANTA MISSA
11.20 GENT JOVE
12.10 MIRAR UN CUADRE
12.30 TEMPS I MARCA
14.00 SPORT BILLY
14.30 ESPORTIU
15.00 NOTICIES
15.30 SESSIÓ DE TARDA: "Rapso-
dia en azul". (1945)
17.45 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 EL TREN
19.00 GOL... I AL MUNDIAL 82
20.00 AVANÇAMENT ESPORTIU
20.05 DOCUMENTAL
21.00 NOTICIES
21.15 PROXIMAMENT
21.30 ELS LLIBRES
22.45 ESPORTIU
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIRAMAR
14.15 EL MÓN EN CATALÀ
14.55 NYIGO-NYIGO

CIRCUIT ESTATAL

15.30 TOTES LES CRIATURES GRANS
I PETITES
16.20 LES AVENTURES DE SUPER-
RATON
16.45 CINE COMIC
17.00 LOU GRANT
18.00 MUSICAL-EXPRESS
19.00 EL CARNESTOLTES DE CADIZ
20.00 FUTBOL
21.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
22.00 LLARGMETRATGE: "Un dia-
mante al rojo vivo". (1970)
23.45 COMIAT

DILLUNS 22
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TOT I MÉS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 HOMBRO CON HOMBRO
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1 CONTACTE
19.30 MATT I JENNY
20.00 DOCUMENTAL
20.30 CONSUM (LA BOSSA I LA
VIDA)
21.00 TELEDIARI
21.35 L'EMPRESARI
22.35 LA TERRA DE LA GRAN PRO-
MESA
23.35 DARRERES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

18.30 L'HABITACIÓ DEL FONS
19.00 MUSICA EN VIU
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 LA ABELLA MAYA
20.30 "ALCORS" (Cultural obert).
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 DIALEGES DE MATRIMONI
22.05 ELS MEUS TERRORS FAVO-
RITS
23.45 COMIAT

DIMARTS 23
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TERCENCI A LA FRESCA
17.30 MEMORIA POPULAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 HOMBRO CON HOMBRO
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
18.58 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 HANDBOL
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.40 DALLAS
23.35 DARRERA EDICIÓ

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

18.30 LA CUACAFERA
19.00 OBRIR DEBAT
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.30 ANIMALS EN ACCIÓ
21.00 AIXÒ S'ENFONSA
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 RAMON I CAJAL
22.30 REDACCIÓ OBERTA
22.35 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.45 COMIAT

DIMECRES 24
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 VIDUA PERO NO GAIRE
17.30 CONTRAPUNT

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 HOMBRO CON HOMBRO
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1 CONTACTE
19.30 MICKI I DONALD
20.00 TELEDIARI
20.25 FUTBOL: Escòcia-Espanya.
22.30 SESSIÓ DE NIT: "Terror en el
cielo".
23.45 DARRERES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

18.30 DIBUIXOS ANIMATS
18.45 GEOGRAFIA GENERAL
19.00 PENSADORS CATALANS
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 HANDBOL
20.15 REDACCIÓ OBERTA
20.30 ROBINSON
21.00 AMUNT I AVALL
21.00 REDACCIÓ OBERTA
22.05 REPORTATGE
23.45 COMIAT

DIJOUS 25
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 OPINIÓ
17.30 VOSTRE PREGUNTA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 HOMBRO CON HOMBRO
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DABADABADA
20.00 DOCUMENTAL
21.00 TELEDIARI
21.35 AQUESTA NIT
22.35 HART Y HART
23.35 DARRERES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

18.30 XOCOLATA DESFETA
19.00 JUSTA LA FUSTA
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DINTRE DEL LABERINT
20.30 ZARABANDA
21.35 CINE-CLUB: "Balarrassa". (1950)
23.45 COMIAT

DIVENDRES 26
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

13.30 ART FLASH
14.00 PARLAMENT
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 ESPAI XX
16.05 ALTRES COSES
17.40 UN MÓN FELIÇ?
18.10 NOSALTRES
19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.03 VEUS SENSE VEU
20.00 MUSICAL
20.30 VAL MÉS PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRE: "Cuatro corazones
con freno y marcha atrás", de
Enrique Jardiel Poncela.

23.35 EN AQUEST PAIS
00.30 DARRERES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT ESTATAL

19.15 REDACCIÓ OBERTA
19.30 LA CLAVE. (Presentació.
Llargmetratge).
22.00 REDACCIÓ OBERTA
22.05 LA CLAVE. (Col.loqui).
23.45 COMIAT

DISSABTE 27
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

09.30 LA CUACAFERA
10.00 DIBUIXOS ANIMATS
10.15 GEOGRAFIA GENERAL

CIRCUIT ESTATAL

10.30 PISTA LLIURE
12.30 CONCERT: Orquestra Filarmò-
nica de Viena.
13.30 SEUS DEL MUNDIAL
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 PARLAMENT
15.00 NOTICIES
15.35 FUTBOL EN ACCIÓ
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Camino
de la horca". (1951)
17.40 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 ERA UNA VEGADA L'ESPAI
18.30 APLAUSO
19.35 BLA, BLA, BLA
20.00 LES TRIBULACIONS DEL JUT-
GE FRANKLIN
20.25 FUTBOL
22.30 NOTICIES
22.45 INFORME SETMANAL
23.45 ESTRENES TV: "Profesión:
especialista". (1977)
01.15 DARRERES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIRAMAR
14.15 EL CASTELL DELS TRES
DRAGONS
14.55 BARCELONA TVE

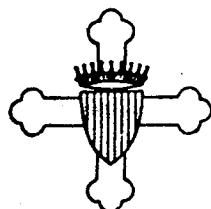
CIRCUIT ESTATAL

15.30 DIARI DE VIATJE AMB AN-
DRE MALRAUX
16.25 SPIDERMAN
17.00 CINE COMIC
17.15 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
18.30 PREMIS INTERNACIONALS DE
TEATRE
19.00 POLIESPORTIU
20.05 ESTRENES TV: "Fruto de la ima-
ginación". (1969)
21.55 TEATRE REAL
24.00 COMIAT

Diplomatari

CADA TRIMESTRE, A LA VOSTRA LLIBRERIA

HISTÒRIA MEDIEVAL CATALANA I OCCITANA

- HISTÒRIA DOCUMENTADA
- SIMBOLOGIA ANCESTRAL
- ESOTERISME i CTÒNICA
- GENEALÒGIA i HERÀLDICA
- EL GÒTIC i EL ROMÀNIC
- CASTELLS i CASES PAIRALS

REVISTA DISTRIBUÏDA PER "LATINO AMERICANA"

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms

Adreça Població

D.P.

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a
nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, c/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

III ANY DE

Catalunya Cristiana

CONCURS SORTEIG

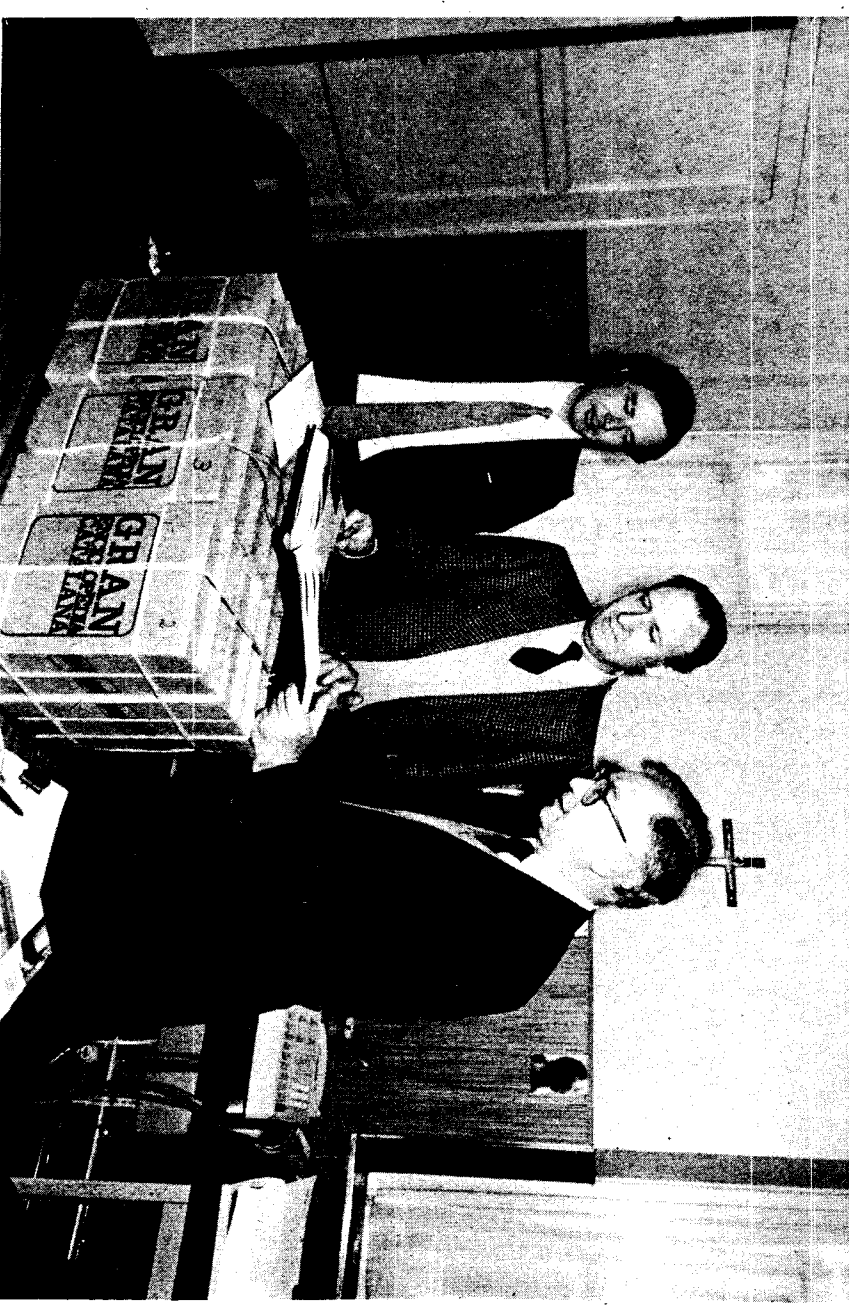

Lliurats els 3 primers premis

Els Srs. Palacios-Gómez. El sorteig els afavorí amb el **PRIMER PREMI**: "Dues places pel Peregrinatge a Terra Santa". El nostre director Dr. Joan E. Jarque, i el nostre gerent Sr. Jaume Castelló, els lliuren el document acreditatiu.

Els Srs. Massip-Fons, guardonats amb el **SEGON PREMI**: Dues places pel Peregrinatge a Polònia. El director i el gerent de "CATALUNYA CRISTIANA" lliurant-los el document pertinent.

El Sr. Joaquim Fortino i Viadé, rebent de mans del nostre director, i en presència del Sr. Herólt d'ENCICLOPÈDIA CATALANA S.A.", el **TERCER PREMI**: Els 15 volums de l'Enciclopèdia Catalana.

NOTA IMPORTANT: Les places pel Peregrinatge d'enguany a Terra Santa estan cobertes. Es prega a les persones inscrites telefonin o passin per les nostres oficines per tal d'acomplir definitivament les primeres formalitats.
Telèfons: (215) 27 39; 27 84; 28 05; 24 33 (Sr. Castelló). Hores d'oficina.
Degut a les moltes persones que, malgrat haver ampliat el nombre de places, no han pogut incorporar-se al peregrinatge d'enguany, "CATALUNYA CRISTIANA" ha decidit deixar oberta la inscripció pel II Peregrinatge (primavera-1983).